

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső, dr. Tiba István*

Az ülésnap megnyitása.....	17863
----------------------------	-------

Az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-ai 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat együttes általános vitája	17863
---	-------

Dr. Hörsik Richárd , az Európai ügyek bizottságának elnöke, a napirendi pont előterjesztője	17863
Felszólalók:	

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17868
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17876
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17882
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17885
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	17891
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	17896
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	17897
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17898
Heringes Anita (MSZP)	17899
Schmuck Erzsébet (LMP)	17899
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	17900
Hollik István (KDNP).....	17903
Heringes Anita (MSZP)	17904
Kósa Lajos (Fidesz).....	17904
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17906
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	17907
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	17907
Gyopáros Alpár (Fidesz)	17908
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17910
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	17914
Gyopáros Alpár (Fidesz).....	17916
Dr. Hörsik Richárd , az Európai ügyek bizottságának elnökének előterjesztői válasza	17917

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	17921
---	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	17921
Felszólalók:	

Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17923
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17925
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17928
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17930
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	17934
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	17937
Hollik István (KDNP).....	17938
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17939
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	17939
Harrach Péter (KDNP)	17940
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	17941
Schmuck Erzsébet (LMP)	17942
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	17942

Harrach Péter (KDNP)	17942
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	17944
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	17946

Az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során a fogyasztók védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános

vitája	17947
--------------	-------

Harrach Péter (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	17948
--	-------

Felszólalók:

Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	17950
Törő Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17956
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17958
Dr. Rétvári Bence , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17962
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	17965
Dr. Rétvári Bence (KDNP) előterjesztői válasza	17967

A csőd eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	17967
---	-------

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	17968
---	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17970
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17973
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17973
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	17975

Az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája	17977
------------------------	-------

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	17977
---	-------

Felszólalók:

Törő Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17978
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17979
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17984
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	17987

Az ülésnap bezárása	17990
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja
2015. október 22-én, csütörtökön
(8.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Tiba István és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az áthelyezési válságmechanizmus létrehozásáról, valamint az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-ai 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet-tervezet vonatkozásában az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló B/6622. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/6624. számú - az Európai ügyek bizottsága által benyújtott - határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.**

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Hörcsik Richárd úrnak, az Európai ügyek bizottsága elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, elnök úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, az Európai ügyek bizottságának elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés napirendjén gyakran szerepelnek uniós vonatkozású előterjesztések, törvényes és határozati javaslatok, nemzetközi szerződések. Úgy vélem azonban, hogy a most tárgyalt napirendi pont, tisztelt képviselőtársaim, különleges. Különleges, hiszen nem egy elfogadott európai uniós irányelv magyar jogba történő átültetése a feladatunk, hanem ebben az eljárásban azt vizsgáljuk, hogy egy még el nem fogadott uniós jogalkotási tervezet vajon megfelel-e a szubszidiaritás elvének vagy sem.

Jól tudjuk, hogy a szubszidiaritás elve az uniós jogalkotásban azt a feladatot látja el, hogy a döntéseket az Unió polgáraihoz a legközelebb tudják meghozni, és ez az elv az irányadó a tagállami és uniós hatáskörök elhatárolása során is. Tehát az Unió csak akkor és csak annyiban járhat el, amennyiben az

alapszerződés számára megengedi, pontosan megfogalmazva annak hatáskörét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát a mai napon az Országgyűlés feladata az, hogy a brüsszeli Európai Bizottságnak mint előterjesztőnek a tévedésére felhívja a figyelmet, egyúttal lehetőséget adva annak a korrekciójára. A házszabály szerint a szubszidiaritásvizsgálat tehát egy olyan különleges parlamenti eljárás, amelyben ha a Magyar Országgyűlés Európai ügyek bizottsága megvizsgál egy uniós jogalkotási tervezetet, és ha úgy találja, akkor kezdeményezheti, hogy az Országgyűlés plenáris ülése fogadjon el egy, a szubszidiaritás elvének sérelmét megállapító határozatot. De ezzel nem ért véget a történet, mert ha kellő számú nemzeti parlament fogad el hasonló tartalmú úgynevezett indokolt véleményt - amire szerintem ebben az esetben van esélyünk -, akkor ennek az Unió szintjén jogi következményei lehetnek.

Tehát a mai vitánk egy javaslatról szól. Egy javaslatról, amelyről, ha a parlamenti terminológiát használnám, akkor azt mondanám, hogy ez egy törvényjavaslat lenne. Egy javaslat, ami a kvótáról szól. Javaslat, de ez eddig csak egy terv - számunkra viszont veszélyes terv, de még csak terv. Megjegyzem, hogy e tervezet mellett az Unióban van még két másik kvótahatározat, amely hatályos, amely létezik, de erről most nem beszélek.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy az általunk most folytatott eljárással kapcsolatban néhány tisztázó jellegű gondolatot elmondjak.

1. Az eljárás tárgya konkrétan az Európai Bizottság által elfogadott COM(2015)450. javaslat. A vizsgálat tárgya tehát egy olyan elfogadott uniós javaslat, amely még nincs hatályban.

2. Szeretném hangsúlyozni, hogy a parlament indokolt véleménye, amit várhatóan az Országgyűlés elfogad, jogilag nem köti a kormányt, hogy ennek alapján hozná meg a döntését a brüsszeli tanácsban. Tehát szó sincs arról, hogy most itt valamifajta mandátummal ruházzuk fel a kormányt.

3. Azért arra nyomatékosan szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy ha a tagállami parlamentek a szubszidiaritás elve alapján nem tudják megakadályozni a brüsszeli javaslatot, akkor a Tanácsban a tagállamok képviselői nem egyhangúlag, hanem minősített többséggel döntenek. Mit jelent ez, tisztelt képviselőtársaim? Azt jelenti, hogy az állandó kvóta ellenzői - például Magyarország, Szlovákia, Csehország - kisebbségbe kerülhetnek a Tanács ülésén.

Ez pedig azt jelentheti, hogy az említett uniós javaslat akár mához egy évre már olyan hatályos uniós jogszabály lehet, amelyet minden tagállamnak kötelezően végre kell hajtania. Ezzel kapcsolatban nem véletlenül fogalmazta meg Szijjártó Péter külügyminiszter úr a legutóbbi EU-csúcs után, hogy miután eredményesnek bizonyult a déli határzár, most a migránsok szétosztására kitalált uniós kvótától is meg kell védeni Magyarországot. Hát ez a tétje, ez a jelentősége, tisztelt képviselőtársaim, a mai döntésünknek, hogy élve a lisszaboni szerződés által

kínált lehetőséggel, a többi nemzeti parlamentekkel együtt ezt megakadályozzuk.

Tisztelt Elnök Úr! A lisszaboni szerződés szerinti szubszidiaritásvizsgálat tehát egy olyan különleges eszköz, amelyet kiemelkedően fontos ügyekben érdemes alkalmazni, ha azt egy uniós javaslat társadalmi-gazdasági következményei indokolják. Márpedig ha a migránsügyben körülnézünk, akár Magyarországon vagy Közép-Európában, vagy akár az egész kontinensen, az mindenki előtt a napnál világosabb, hogy ez az európai bizottsági javaslat kétségtelenül ilyen, és mint cseppben a tenger tükrözi a brüsszeli bürokrácia téves elképzeléseit. Mert véleményem szerint nemcsak a szubszidiaritást, a nemzeti önrendelkezést sérti, hanem olyan politikai következményekkel is járhat, ami úgymond tovább eszkalálhatja az európai menekültügy megoldatlanságát - amit senki nem akar egyébként - azzal, hogy kiveszi az Európai Tanács, azaz a tagállamok miniszterelnökei vagy elnökei kezéből például a kvótákról szóló döntés lehetőségét, ez pedig elfogadhatatlan a számunkra.

(8.10)

Annál is inkább, mivel a magyar emberek már döntöttek. Döntöttek arról, hogy Magyarország és az Unió úgynevezett külső, schengeni határait meg kell védeni. Ehhez pedig semmi segítséget nem ad a kvótákról való vitatkozás vagy határozat, sőt, az pedig egyenesen nonszensz, hogy mindezt ránk is akarják úgymond alkotmányosan kényszeríteni. Amikor az értelmes politika helyére a bürokrácia lép, úgy vélem, hogy ezzel az Unió polgárai még jobban eltávolodnak a brüsszeli intézményektől. Ezt senki nem akarja.

Tisztelt Elnök Úr! És most térjünk vissza néhány gondolat erejéig az eljárás kialakulásának a körülményeire. Tudjuk, hogy az Unió működése az átruházott hatáskörök elvén alapul, azaz minden olyan hatáskör, amit a szerződések nem ruháztak át az Unióra, az a tagállamoknál marad. Nos, az uniós hatáskörök gyakorlására pedig a szubszidiaritás és az arányosság elve az irányadó az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke szerint, és hogy ezek az elvek valóban érvényesüljenek az uniós jogalkotási mechanizmusban, azt a nemzeti parlamentek a lisszaboni szerződés 2. számú jegyzőkönyvében szabályozott eljárás szerint tudják ellenőrizni. Az európai gyakorlatban a köznép ezt úgy hívja, hogy ez a sárga lapos eljárás, hiszen a parlamenti kamarák tulajdonképpen egy sárga lapot mutatnak a szabálytalankodó brüsszeli Bizottságnak, ugyanúgy, mint a futballmeccsen látjuk.

Ezt tesszük mi itt most Budapesten is. A nemzeti parlamentek ezzel már az uniós döntéshozatal korai szakaszában tehát jelezhetik kifogásaikat, és együttes fellépésük esetében képesek elérni, hogy a Bizottság a javaslatot megváltoztassa vagy akár vissza is vonja. Tehát a tagállami szuverenitást megtestesítő parlamentek így tudnak örködni afelett, hogy az Unió csak

és kizárólagosan a ráruházott hatáskörei keretei között járhatson el. Tehát amennyiben az adott parlamenti kamara ennek az elvnek a sérelmét megállapítja, úgynevezett indokolt véleményt adhat nyolc héten belül, és azt megküldheti az Európai Bizottságnak Brüsszelbe. Nos, a házszabály 142. §-a alapján az Országgyűlés indokolt véleménye egyfajta határozatban jelenik meg, melynek alapja az Európai Unió Bizottságának a szubszidiaritás elve érvényesüléséről készített jelentése.

Tehát tisztelt képviselőtársaim, a jelenlegi eljárás tárgya az úgynevezett Dublin III. rendeletet módosító javaslat, amelyet az Európai Bizottság szeptember 9-én fogadott el. Az Európai ügyek bizottsága itt a parlamentben október 13-i ülésén fogadta el a javaslatról készített B/6222. számú jelentését és az ahhoz kapcsolódó javaslatot, amit a képviselőtársaim kézhez kaptak. A javaslat részét képezi az Európai Bizottság migrációs csomagjának, amikor az áthelyezési kvótáknak egy új típusát indítványozza, vagyis az Európai Bizottságnak a javaslata bevezetne egy teljesen új jogi kategóriát, az úgynevezett áthelyezési válságmechanizmust.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztánlátás érdekében rögzítenünk kell, hogy az Unió szintjén most kétfajta migrációs kvótát lehet megkülönböztetni. Az egyik a tanácsi határozaton alapuló egyedi döntés, míg az általunk kifogásolt javaslatban megfogalmazott terv egy állandó rendelkezésre álló kvóta mechanizmusa lenne. Az indoklást idézem, elég furcsa és érdekes a nyelvezet: „E jogalkotási javaslat átfogó célkitűzése annak biztosítása, hogy az Unió rendelkezésére álljon egy szilárd áthelyezési válságmechanizmus, amely révén hatékonyan végezheti a menekültügy terén felmerülő válsághelyzetek strukturált kezelését.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha röviden kívánám jellemezni ezt a javaslatot, akkor azt mondhatnám, hogy ez a ló elé fogott szekér esete. Nincs szükség állandó válságmechanizmusra ahhoz, hogy kiegészítsük a Dublin III. rendelet szabályait a menedékkérelmek megvizsgálása vonatkozásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottsága a tisztelt Ház elé beterjesztett jelentésében a szubszidiaritás elvének érvényesülése szempontjából négy aggályt fogalmazott meg, és ezek közül a legfontosabb az Európai Bizottság által a javaslat elfogadásához választott jogalap. Ugyanis ők csak azt tehetik meg, amit a patikamérlegben kidekázott lisszaboni szerződés számukra megenged. Bizottságunk fő kifogása, hogy a szerződés 78. cikk (2) bekezdése e) pontja az áthelyezési válságmechanizmus létrehozására vonatkozóan nem megfelelő jogalap. Már a római jog is azt mondta, hogy ahol nincs, ne keress! Álláspontunk szerint a fenti cikk alapján a menedékjog vagy kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok és eljárások szabályait ugyan meg lehet állapítani, de semmiképpen nem lehet létrehozni egy teljesen új, állandó jogi intézményt. Itt pedig ez történt, és ez számunkra elfogadhatatlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megjegyzem, hogy a lengyel szenátus európai ügyek bizottsága politikai állásfoglalásában, illetve a szlovák parlament EU-bizottsága indokolt véleményében szintén elsődlegesen ezt kifogásolta, hogy a fenti cikk nem megfelelő jogalap az úgynevezett áthelyezési válságmechanizmus létrehozására.

Ez azt mutatja, hogy nemcsak a visegrádi országok kormányai között alakult ki egy példás együttműködés, hanem a négy ország európai ügyek bizottsága között is, a parlamenti bizottságok között is, mert hasonlóan látják a helyzetet, és azt hiszem, hogy ez példát adhat az Európai Uniónak, hogy a visegrádi négyek felkínálja azt az együttműködési lehetőséget, hogy ha négy tagállam meg tud állapodni, ha négy tagállam össze tud fogni, akkor miért nem tud összefogni a 28.

Eljárási szempontból annyit szeretnék még kiemelni, hogy az indokolt vélemény megküldésének a határideje november 9-e. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a többi tagállami, parlamenti kamara folytatja ezt a szubszidiaritásvizsgálatot, és remélem, hogy a tagállami parlamentek majd elfogadják annyi indokolt véleményt, amely elegendő lesz a 2. jegyzőkönyv szerinti úgynevezett küszöbérték eléréséhez. Ebben az esetben tehát azt jelenti, hogy 19 szavazatot kell összegyűjteni. Erre minden esélyünk megvan. Így tehát a többi uniós nemzeti parlamenttel közösen tudunk befolyást gyakorolni az európai uniós döntéshozatalra.

Engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy végül összefoglaljam az Európai ügyek bizottságában lefolytatott vizsgálat és benyújtott jelentés főbb megállapításait, amit szintén kézhez kaptak képviselőtársaim.

1. Az uniós szerződés 78. cikk (2) bekezdésének e) pontja az áthelyezési válságmechanizmus létrehozására vonatkozóan nem megfelelő jogalap. Népi bölcsességgel fogalmazva, azért nem lehet harangozni, mert nincs harang.

2. A javaslat a válságmechanizmus meghatározására kizárólagos hatáskörrel ruházná fel az Európai Bizottságot, ugyanakkor a szerződés, az uniós szerződés 78. cikk (3) bekezdése szükséghelyzet esetében ezt kizárólag a Tanács számára biztosítja.

3. Az Európai Bizottság hatáskörgyakorlása túl lép az uniós szerződés 290. cikkében foglalt korlátozáson. Ez esetben tehát a Bizottság elfelejtette azt a népi bölcsességet, hogy addig nyújtózkodj, ameddig a takaród ér.

És végül a 4.: az Európai Bizottság nem tudta igazolni vagy nem tudja igazolni azt, hogy ez a javaslat, amit most vizsgálunk, a szerződés 78. cikk (3) bekezdéséhez képest valamifajta újabb vagy hatékonyabb eljárást eredményezne az Európai Unió életében, illetve valamifajta olyan többlettérrel bírna, ami megkívánja ezt a javaslatot.

(8.20)

Tehát a javaslat azt sem indokolja kellően, hogy annak előterjesztése milyen okból volt szükséges,

figyelemmel a 604/2013/EU-s rendelet folyamatban lévő és várhatóan 2016-ban lezáruló átfogó értékelésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek alapján az Európai ügyek bizottsága a házszabály 142. §-ának megfelelően lefolytatta a szubszidiaritásvizsgálatot, és álláspontom szerint megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a Dublin III. rendeletet módosító javaslat sérti a szubszidiaritás elvét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy támogassák a jelentés és a határozati javaslat országgyűlési elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Felszólalásra következik Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha az Európai ügyek bizottsága elnökének előadásában valaki megpróbálta pontosan nyomon követni a jogi érvelést, akkor rájöhetett - attól függetlenül, hogy mi a kérdés tartalma, tehát milyen konkrét tartalma van annak a döntésnek, amit az Európai Bizottság hozott -, hogy egy számunkra rendkívül fontos kérdésről van szó, arról, hogy Magyarország az Alaptörvényben is és az Európai Unióhoz való csatlakozáskor is rögzítette, hogy a magyar parlament bizonyos felségjogairól - tudomásul véve az európai együttműködési rendszert - nem lemond, hanem ezeket a felségjogokat, a szubszidiaritás különböző elemeit a többi nemzettel együttesen gyakorolja, ami azt jelenti, hogy úgy gyakorolja, hogy azokat a mechanizmusokat, amelyeket az Európai Unió együttműködési rendszere, az alapszerződés, a lisszaboni kiegészítés, módosítás tartalmaz, szigorúan be kell tartani. Tehát teljesen világos, hogy igaza van az Európai ügyek bizottságának és a nevében felszólaló Hörscsik Richárd képviselőtársunknak, ebben az ügyben akkor is sarga lapos figyelmeztetést kellene adni a Tanácsnak, ha történetesen nem egy súlyosan hűsbavágó kérdésről lenne szó, hanem a kígyóuborkák hajlászögéről, vagy pedig az autók környezetvédelmi emissziós szabályainak az újragondolásáról.

Ugyanakkor teljesen világos, hogy jelenleg sem a Bizottság, sem a Tanács nincs felhatalmazva arra, hogy ilyen kérdésben új jogi eszközöket vezessen be úgy, hogy mind az alapszerződés, mind a lisszaboni szerződés kiegészítéseit figyelmen kívül hagyja. Tehát szeretném rögzíteni a Fidesz-frakció álláspontját, amelynek a részletes jogi kifejtését Répássy Róbert képviselőtársam fogja majd önökkel ismertetni a frakció nevében. Az a jogi álláspontunk az egész eljárással és a formai kérdésekkel kapcsolatban, hogy nagyon súlyos kérdésről van szó, amit a tartalmától függetlenül meg kell fontolnia a magyar parlamentnek, és arra szeretnénk kérni a képviselőtársakat, hogy támogassák a bizottságnak, nevezetesen

a parlament Európai ügyek bizottságának azt a határozattervezetét, amely előttünk fekszik.

Ha megnézzük, hogy milyen tartalmi kérdésről van szó, akkor napnál világosabb, hogy itt egy nagyon-nagyon komoly problémával szembesülünk. Minden nemzetnek kizárólagos joga eldöntenie, hogy a nemzetközi egyezmények betartásával kívül akar együtt élni, kit enged be az országába, kinek ad tartós tartózkodási engedélyt, letelepedési engedélyt, menekültstátust, állampolgárságot, és ezt a jogát senkinek nincs lehetősége elvonni. Ez kizárólag diktatúrákban képzelhető el. Természetesen már mi is megéltük azt, hogy legyőzött országgént rajtunk kívül álló hatalmak döntöttek arról, hogy Szlovákiából magyarokat telepítenek Magyarországra önkényesen, vagy Magyarországról különböző nemzeti kisebbségeket deportálnak nem háborús időben, hanem békeidőben, de az napnál világosabb volt, hogy annak semmilyen köze nem volt sem a nemzetközi joghoz, sem a demokráciához, az egy merőben parancsuralmi, diktatórikus rendszer volt.

De azt álunkban sem gondoltuk volna, hogy az Európai Unióhoz való csatlakozás után 11 évvel visszatér egy olyan problémának a vizsgálata, vajon van-e lehetősége arra bárkinek is a magyar parlamenten, Országgyűlésen vagy a kormányon kívül, hogy figyelmen kívül hagyva a nemzetközi egyezményeket, az Európai Unió alapszerződését, a lisszaboni kiegészítéseket, arról dönthet a fejünk fölött, hogy sok tízezer embert egész egyszerűen Magyarországra küldenek azzal, hogy nekünk tudomásul kell vennünk: rajtunk kívül álló erők hozták meg azt a döntést, hogy márpedig ezekkel az emberekkel együtt kell élnünk Magyarországon, ráadásul még a személyükben sem hozhatunk döntést, mert akit majd az Európai Bizottság, illetőleg az elosztási mechanizmus döntése alapján Magyarországra küldenek, azt be kell fogadnunk. Ilyen a világon sincs!

Sztálin elvtárs szelleme kísért Brüsszelben. Akkor volt lehetséges az, hogy sok itt a krími tatár, irány velük Szibériába. Akkor nem kellett bíbelődni alapszerződésekkel.

De hogy az Európai Unióban a csatlakozásunk után 11 évvel azért, mert az Unió tehetetlenkedik, mert szemmel láthatóan képtelen felfogni egy probléma alapvető természetét, és álmegoldásokkal kísérletezik, ami ideig-óráig, talán a holnapi napig elég - gondoljunk csak arra, hogy miközben a 140 ezres kvóta vitája folyt, aközben több ember érkezett be az Európai Unióba, csak az alatt az idő alatt, az előtte és utána érkezőkről már nem is beszélve -, az nonszensz. Tehát olyan tapasztalat próbálunk ennek a problémának a testére rögzíteni, amelyek holnap leesnek anélkül, hogy bármilyen hatást váltottak volna ki.

S eközben ilyen súlyú törvénysértést követ el maga a Bizottság, ő indítványozza mindezt lopakodó föderalista elképzelések mentén? Tudom, jó néhányan vannak olyanok, akik azt az elképzelést dédelgetik magukban, akár a Bizottságban is, hogy egyszer csak majd lesz az Uniónak szuperkormány, és egy

föderális unióban ezt majd meg lehet hozni, de most még messze nem itt tartunk. Arról nem beszélve - már számtalanszor elmondtuk -, hogy az egész problémát nem érti az, vagy alapvető uniós értékeket és megállapodásokat sért meg tudatosan az, aki ezt az egész kvótarendszert favorizálja és kitalálja.

Miről van szó? Azok az emberek, akik illegálisan vándoroltak be Európába és meghatározták, hogy Németországba, Svédországba vagy Finnországba akarnak menni, eddig sem voltak együttműködők. Gondoljuk meg, eleve mindenki tudta, hogy egy ország határán átlépni legalísan csak érvényes úti okmányokkal lehet. Aki nem ezt teszi, az pontosan tudja, hogy törvényt sért. Aki politikai menekült és az életét félti, annak az összes eddigi nemzetközi egyezmény és a józan ész szabályai szerint is az első biztonságos helyen meg kell állni és segítséget kell kérni. Ez az életben is így van. Ha engem közvetlen fizikai veszély fenyeget bármilyen élethelyzetben, akkor az első biztonságos helyen megállok és védelmet kérek. Olyan a világon nincs, hogy valaki a rendőrségre megy, aztán azt mondja, hogy nekem ez nem jó, a Four Seasons elnöki lakosztályában kérek védelmet, mert ott már nem félek annyira.

Mitől félnek azok az emberek, akiknek nem jó Ausztria? Hogy most Görögországról, Macedóniáról, Bulgáriáról, Szerbiáról, Horvátországról, Szlovéniáról vagy Magyarországról már ne is beszéljék. Ezek biztonságos országok, mindegyik, ezekben az országokban senkinek az életét nem fenyegeti senki. De nem elég, Ausztria sem elég jó, Németországba kell menni. De még ott is félnek, nem tudom mitől, és mennek Svédországba vagy Finnországba. Napnál világosabbak a tények, amelyek tényleg kérlelhetetlenül mutatják, hogy ez az embertömeg nem együttműködő, nem tiszteli azokat a szabályokat, sőt tudatosan felrúgja, amelyek egyébként - ha valóban az életüket féltik - az ő biztonságukat is szolgálják.

(8.30)

Ha ez a jelenség van, ha az van, hogy nem oda mennek a nyitott magyar határra... - hiszen a határátkelőkön Magyarországon most is be lehet lépni politikai menedékjogot kérőknek vagy azoknak, akik az életüket féltik, mert csak a zöldhatárt zártuk le. El lehet menni Röszkére, Rédicésre, a horvát átkelőhelyekre, és ott be lehet nyújtani a menedékkérelmet a magyar hatóságoknál. A magyar hatóságok ellátást biztosítanak a kijelölt pontokon, és természetesen ott be tudja várni az életét, a biztonságát féltő ember a magyar hatóság minden bizonnyal pozitív döntését, ha valóban rászolgált erre. Sok száz ilyen döntést hoztunk, tehát senki nem mondhatja, hogy ez nem működik; igenis működik. De ezek az emberek nem ezt választják. Nem ezt választják!

Akkor ennek alapján, amiről most beszélek, ki az, aki azt gondolja, hogy varázsütésre megváltozik ennek a most már több mint egymillió embernek az együttműködési hajlandósága, és az, aki eddig fittyet hányva a szabályokra Németországban keresett lete-

lepedést, majd az Európai Bizottság döntése alapján elmegy Plovdivba és ott marad, vagy Poznańba, vagy éppen Mátészalkára? Hát nem oda akart menni! Vagy Lisszabonba - mondhatnám az összes országot. Elmegy Tallinnba vagy éppen Helsinkibe, de miért maradna ott? Eddig sem működött együtt, miért maradna ott? Eddig erre a tömegre az volt a jellemző, hogy az együttműködésnek a minimumát sem mutatta, hogy ne beszéljek arról, sokkal inkább az agresszió és a törvények valóban arcátlan semmibe vévése volt rájuk jellemző.

Hogy működne ez a mechanizmus, ha egyébként a schengeni egyezményt nem rúgjuk fel? Hiszen a schengeni területeken belül szabadon lehet közlekedni, anélkül egyébként, hogy valaki a határellenőrzésnek kitenné magát. Miért is maradna valaki Királyhelmecen, ha egyébként ő Dortmundba indult, és nem tartja ott semmi? Vagy az fog működni, hogy felrúgja az elosztási mechanizmus miatt az Unió a schengeni egyezményt? Ehhez mi nem járulhatunk hozzá. Hát azért védjük a schengeni határokat most már közel 60 milliárd forintos összköltséggel - a rendőrségi kiadásoktól, az illegális bevándorlók ellátásától a műszaki határzár létesítésén át lefelé-felfelé, ez körülbelül ennyibe fog nekünk fájni -, azért adjuk ki ezt a pénzt, mert eleget akarunk tenni a schengeni egyezmény ránk eső részének. Ez arról szól, hogy csak a schengeni egyezményben szabályozott módon engedjük meg, hogy bárki belépjen a schengeni zónába a magyar külső schengeni határon keresztül.

Mi abszolút a törvények talaján állunk. Ehhez képest semmi nem fogja ott tartani ezeket az embereket, ha a schengeni egyezmény továbbra is fennáll. Vagy őrizetbe vesszük őket, amikor majd az elosztási mechanizmuson keresztül valaki úgy dönt Brüsszelben, hogy az afgán embernek, aki egyébként éppen Svédországba akart menni, majd tartósan Lengyelország keleti kisvárosába kellene mennie? Ne felejtjük el, Magyarország ellen az Unió indított kötelezettségzegési eljárást annak kapcsán, hogy egészen 2012-ig azokat, akik illegálisan léptek be Magyarországra területére, őrizetbe vettük addig, amíg a menekültkérelmi eljárásuk le nem zárult. Utána nyílt meg ez az úgynevezett nyugat-balkáni folyosó, mert az Unió kötelezte Magyarországot arra, hogy ezt törölje el. Eltöröltük. És minden MSZP-s állítás dacára természetesen ez a mechanizmus most már nem él, mert csak rendkívüli és kivételes esetekben lehet valakit őrizetbe venni, ha fegyver van nála, ha rátaamad a magyar határőrizeti szervekre, vagy veszélyezteti az egész eljárás kimenetelét kiemelt módon. Napnál világosabb, hogy az Unió illetékesei azért macerálják a magyar belügyet, mert még így túlságosan szélesen értelmezi az őrizetbe vétel lehetőségét.

Ebből nyilvánvalóan következik, hogy azt senki nem vetette fel, hogy az elosztási mechanizmus életbelépésével egyúttal az Unióban általános idegrendészeti őrizet valósul meg. Egyébként megjegyzem, egymillió ember esetén, akik csak az idén érkeznek, ennek a technikai kivitelezése sem nagyon

lehetséges. És akkor azzal fenyegetjük őket, hogy majd csak ott kapnak ellátást, ahová az Európai Bizottság döntése alapján visszautalják őket? Hát eddig mi történt a magyar határon? A magyar kormány az ellátóhelyeken biztosította a szállást, az egészségügyi ellátást, az ételmezt. Ehhez képest mi történt? Leültek a határon meg az út közepén ezek az emberek, és követelték, hogy márpedig ott, az M1-es meg az M5-ös autópálya közepén, a belső sávban kell az ellátás. Nem vették figyelembe eddig sem azt egyébként, hogy a magyar hatóságok mindenkinek biztosították a nemzetközi egyezményekből ránk eső ellátást, 4400 forint/fő/nap, és ehhez képest teljesen máshogy viselkedtek. Akkor most miért lenne az, hogy valaki majd Piteștiiben fogadja el ezt a rendszert? Teljesen nyilvánvaló, hogy ez az egész nincs végiggondolva, nincs kitalálva.

És hogy mekkora a probléma méretében? Ha valaki most megnézi annak az egyedi döntésnek a következményeit, ami a 120-140 ezres kvótáról szól, amit a belügyminiszterek tanácsa hozott meg, és annak alapján visszaosztja, hogy Magyarországra mennyi jut, akkor nagyon gyorsan ki tudja számolni, hogy a családegyesítési lehetőségeket figyelembe véve ez pillanatok alatt százazres tömeg, amelyik az állandó mechanizmussal visszajuttatható Magyarországra. Hiszen tudjuk, hogy a menekültek, illetőleg az illegális bevándorlók már most tömegesen fordulnak családegyesítési kérelemmel az illetékes hatóságokhoz, amit, ha az illetékes hatóságok betartják saját szabályait, akkor ezt meg kell adni. Innentől kezdve ez az idén érkező egymillió ember simán ötmillió összességében, mert mindenkinek van rokona, családja. Sőt tudjuk, hogy az ötmillió családegyesítés alacsony becslés, mert sokan a 6-7-es szorzóval számolnak, tekintettel arra, hogy tipikusan olyan vidékekről érkeznek ezek az emberek, olyan mozlím országokból, ahol egyébként az 5-6-7-es gyereklétszám a családokban egyáltalán nem ritka.

Összességében tehát, szemben az állításokkal, hogy nem néhány ezer emberről van szó, itt az állandó elosztási mechanizmus kapcsán csak ebben az évben a ránk eső kvóta százazres nagyságrendű. Nagyon meg kell fontolni, hogy ezt az egyébként jogellenes, az alapszerződéssel és a lisszaboni szerződéssel nyilvánvalóan ellentétes döntést, amely veszélyezteti a schengeni rendszer működését, amelynek fenntartása nekünk alapvető primer gazdasági és nemzetpolitikai érdek, ráadásul teljesen nyilvánvaló, hogy működésképtelen és végiggondolatlan, napi, holnap, holnaputáni politikai túlélésre alkalmas, abban az ügyben is csak éppenhogy, ezt a döntést elfogadni nem lehet. Minden eszközzel fel kell hívni az európai döntéshozók figyelmét arra, hogy valódi megoldást kell keresnünk.

És a valódi megoldás itt hever az asztalon, letette a magyar kormányfő. Egyébként hozzáteszem, abból a hatpontos javaslatból ötöt elfogadtak, és a hatodikat is, mert mindenki arról beszél, hogy igen, meg kell védeni az Európai Unió déli határait. Tehát senki nem mondja azt, hogy nem, csak olyan ez,

mint általában az európai döntési mechanizmus, hogy igen, egyetértünk mindenben, csak senki nem tesz semmit. Mert amikor arról van szó, hogy meg kell védeni az Európai Unió határait, mint ahogy Magyarország megvédte a schengeni övezet határait, akkor, amennyiben Görögország nem tudja megvédeni, mert nem védi meg, és az Európai Uniónak kell segíteni ebben Görögországot, akkor itt elakad a javaslat, és mindenki hallgat. Hozzáteszem egyébként, ehhez, hogy Görögország meg tudja védeni vagy nem tudja megvédeni a saját határait, csak annyit hadd tegyünk hozzá, hogy az európai hadseregek közül létszámában a görög hadsereg a harmadik legnagyobb, és erejét tekintve is a harmadik legnagyobb.

(8.40)

Ez a hagyományosnak mondható görög-török konfliktus miatt van így. Tehát arról pedig ne legyen senkinek illúziója, hogy a görögök, ha akarják, nem tudják megvédeni a határaikat; az napnál világosabb, hogy meg tudják. Mert ha a görögök nem tudják a harmadik legerősebb hadsereggel megvédeni a saját határaikat, akkor tényleg baj van, de tudjuk, hogy nem. A magyar határ megvédelme itt az Alföldön, a déli részeken, Szerbia, Horvátország felől műszaki értelemben sokkal nehezebb, mint egy tengeri határt védeni. Egyébként hozzáteszem, ott Görögország esetében is a természetes akadályok sokkal számottevőbbek, arról nem beszélve, hogy ha együttműködnek a törökökkel, akkor ez még egyszerűbb.

Nézzük meg, hogy egyébként a magyar hatóságok a szerbekkel vagy a horvátokkal hogyan tudtak együttműködni: közös járőr, nemcsak a magyar-szerb határon, hanem egyébként a szerb-macedón határon is; nézzük meg, hogy a visegrádi országok hogyan működtek együtt az európai schengeni határok megvédelmében, úgy, hogy egyébként ráadásul a görögök még arra se nagyon tudnak hivatkozni, hogy hagyományos ellentétek vannak a törökökkel. Miért? Magyarországnak nincs a magyar kisebbség ügyében hagyományosan számtalan ponton vitája a szomszédaival? De. Tudjuk, hogy a magyar-szlovák kapcsolatoknak mi a nehézsége. De simán össze tudott fogni Szlovákia - köszönet egyébként érte nekik - Magyarországgal egy közös érdek megvédelmében, és itt napnál világosabb, hogy a törökök és a görögök számára is közös érdek, hogy valamilyen módon ezt rendezzük.

Akkor, amikor arról beszélünk, hogy a török menekülttáborok kapcsán az Európai Uniónak igenis komolyan a zsebébe kell nyúlnia, és nem arról van szó, hogy itt tessék-lássék megoldásokkal kell kísérletezni, hanem arról, amit a magyar miniszterelnök letett az asztalra, akkor napnál világosabb, hogy az is csak politikai döntés kérdése. Van az Uniónak pénze arra, hogy ezt a menekültproblémát a kialakulás helyén humanitárius eszközökkel kezelje. Tehát azok, akik humanitárius okokra hivatkoznak az egész illegális bevándorlás kapcsán, azok álszentek, hiszen napnál világosabb, hogy nem ott kell a segítség, ami-

kor már úton vannak az emberek, és az országúton osztani nekik kenyeret meg zsemlet: ott, az eredeti szülőhelyükön, azokban a táborokban, ahol egyébként tényleg rosszak a körülmények, ott kell a humanitárius segítség, nem akkor, amikor már úton vannak lélekvesztőkön a Földközi-tengeren. Ott is, akkor is kell, de napnál világosabb, hogy nem az a probléma kulcsa. Tehát, aki az egész kérdés humanitárius oldaláról beszél, az szerintem az egyetlen valódi megoldás irányában, ha valóban lépni akar, akkor beáll azon magyar miniszterelnöki javaslat mögé, amelyik valóban az Európai Unió költségvetésére egy olyan mechanizmust javasol, aminek kapcsán sok milliárd euró keletkezik a humanitárius segítség finanszírozására. Aki igazán a humanitárius szempontokat hangsúlyozza, ott kell ezt megtenni, nem akkor, amikor már emberek tízezrei vannak úton.

Ne feledjük el, hogy az egész mögött, tehát e mögött a nemzetközi újkori népvándorlás mögött egy rendkívül kegyetlen, mindenfajta humánus és emberi szempontot nélkülöző bűnözői csoport áll. Becslések szerint 30 ezren dolgoznak az embercsempész bandák hálózataiban. Ha ezt eltűrjük, akkor valóban nem segítünk azokon az embereken. Kell a közös fellépés arra, hogy az embercsempészeket megfelelő módon tudjuk megbüntetni, ezt a jelenséget visszaszorítsuk. Rendkívül nehéz mit kezdeni ezzel a jelenséggel akkor, amikor valakik nem tagadható, vagy talán - hogy is mondjam? - belátható módon, furcsa emberbaráti megfontolásokból szintén az embercsempészek sorába állnak. De ne felejtjük el, hogy jó néhány olyan esettel találkoztunk, amikor valakik, az Európai Unióban polgárok polgári segítségnyújtás kapcsán valóban egyébként az embercsempészek közé álltak, hiszen az az osztrák taxis, aki emberbaráti szeretetből a szerb határról Bécsbe fuvarozza a menekülteket a saját taxiján, az nem segítséget nyújt, hanem embercsempész a szó formai, jogi értelmében.

De méltányosan kezelte ezt a problémát a magyar kormány, tehát itt aztán végképpen nem lehet semmit sem vetni a magyar kormány és a magyar hatóságok szemére, csak vegyük már észre, hogy ha valóban segítséget akarunk nyújtani, akkor annak érdeminek kell lennie, és nem politikai lözöngökben és egyébként meglehetősen káros állásokban kell ennek kifejeződnie, hanem akkor kéretik támogatni azt az elosztási mechanizmust, ami évente 6-10-15 milliárd eurót képes oda juttatni, ahol a baj van. Megjegyzem, a magyar kormány ezt annak tudatában tette, hogy ez Magyarországot is egyébként a közös szolidaritás kapcsán komoly kiadásokba vagy adott esetben támogatásról való lemondásba verheti, de ezt akkor is meg kell tenni. És ne felejtjük el, ha valaki a probléma megoldása irányában próbál javaslatot tenni, akkor valójában azt az alapproblémát kell kezelni, ami az egész övezeti válságot okozza akár Észak-Afrikában, akár a Közel-Keleten. Ahhoz egyébként Magyarországnak aztán az égedta világon semmi köze nincs, de a nemzetközi, humanitárius és katonai akciókban becsülettel ott vagyunk, az Iszlám

Állam ellen, Afganisztánban, máshol, az afrikai országokban. Ami az országtól telik, azt megtettük mind.

Végül fel kell lépni a tényleg nehezen minősíthető olyan nemzetközi jelenségek ellen, mint amit a legutóbb tapasztaltunk, hogy akkor, amikor ez az egész migrációs válság tombol, ennek a tetőfokán az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága a legkritikusabb zónákban a felére csökkenti a menekülttábori ellátás normáját. Ez micsoda?! Egyébként ők mondják magukat nem tudom, milyen emberbaráti és humanitárius szempontokat következetesen végrehajtó erőnek. Nem azért kellett volna küzdeni az ENSZ Közgyűlésén, hogy ne a menekülttáborokban csökkentésük éppen most az ellátás normáját a felére, pénzügyi nehézségekre hivatkozva, hanem most kell egyébként a leggazdagabb országoknak a zsebébe nyúlni, hogy fékezzük az egész hullámot? Miközben az Egyesült Államok vezetése és az Egyesült Államok non-governmental szervezetei krokodilkönnyeket hullatnak, eközben egyébként azt csendesesen nézik, hogy nemhogy enyhítenék, hanem erősítik a nyomást, ha csak közvetlenül is? Ez a cinizmusnak az a foka, amivel már nehéz mit kezdeni! Innentől látszik, hogy rendkívül óvatosan kell kezelni a vitában azokat a szempontokat, amelyek az emberi szempontokra hivatkoznak vagy a humánusra. Egyébként természetesen az Atlanti-óceán túlsópartjáról lehet arra buzdítani Európát, hogy fogadjon be, és eközben semmit nem tenni annak kapcsán, hogy a menekülttáborokban a fejkvótát ne kelljen a felére csökkenteni.

Összességében tehát, ha elfogadjuk politikai értelemben ezt az állandó elosztási mechanizmust, akkor magunk is beállunk abba a sorba, amely egyébként elfogadhatatlan eszközökkel próbálja ennek a válságnak a nyomását csökkenteni, ezt a nyomást valamilyen módon lekezeli, megszüntetni, és valóban emberi szempontokat figyelembe véve úgy, olyan megoldásokat keresni, amelyek ténylegesen képesek azokat az embermilliókat - becslések szerint 30-40 millió ilyen, közvetlenül út előtti ember van - a szülőföldjükön tartani, akik egyébként ennek az egész jelenségsopornak az áldozatai.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kérem a parlamentet, hogy támogassa az Európai ügyek bizottságának jelentését és indítványát, a Fidesz-frakció mindenképpen ezt fogja tenni. A jogi érveket pedig, a pontos jogi érveket Répássy képviselőtársam fogja önöknek elmondani. Még egyszer hangsúlyozom azonban, nem egyszerű jogi vitát folytatunk, itt nagyon komoly tartalmi vita van, emiatt azt gondoljuk, hogy az egyetlen, valóban a probléma megoldását erősítő javaslat az, hogy a sárga lapos figyelmeztetési mechanizmusban a magyar parlament a maga két szavazatával hozzájárul ahhoz, hogy összegyűljön az a 19, ami kapcsán ez a mechanizmus elindulhat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó

Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a konkrét törvényjavaslatról, a határozati javaslatról beszélnék, engedjék meg, hogy röviden, egy-két mondatban Kósa frakcióvezető úrnak reagáljak, de akkor csak távollétében, az elmondottakhoz. *(Közbeszólások: Itt van egyébként. Ott van! - Kósa Lajos a szakértői páholy előtt állva: Nézzen már szét!) Ott van, látom. Köszönöm. Azt csinálom, a helyén kerestem. (Kósa Lajos: Azért, mert valakit nem lát, attól még létezik. - Közbeszólások. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Öné a szó.

(8.50)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Megvártam, amíg Kósa úr eligazít, majd ismét hátat fordít, úgyhogy folytatom. A Kósa úr által elmondottakból két dolgot szeretnék kiemelni, többet szerintem nem is nagyon lehet, hiszen nem feltétlenül az előtünk fekvő javaslatról szolt. Sok véleményt elmondott, még lehet, hogy voltak olyan dolgok, amelyekben egyet is értünk, sok minden meg szerintem egyszerűen alapvető tájékoztatásról árulkodik, de ebbe most nem szeretnék belemenni.

Az egyik legfontosabb az, hogy Kósa úr elmondta itt nekünk, hogy a Fidesznek igaza van, mert a Fidesz már tegnap is elmondta mindenkinek, hogy igaza van, ezért ebből lehet tudni, hogy a Fidesznek igaza van. Ez volt az érvelése a javaslattal kapcsolatban. És Kósa úr ezen érvelés után kezd el itt sztálinozni jobbra-balra az Európai Unió tekintetében. Hát, elnök úr, ilyen érveléssel szerintem nem illik másokat diktatúrával vádolni.

Kettő. Ön szerint és önök szerint az Uniónak nincs jogositványa és lehetősége a magyar felségjogot, ahogy ön fogalmazott, korlátozni egy ilyen döntéssel, miközben hosszan arról szónokol, hogy Magyarország mennyi ideje arról beszél már, hogy az Európai Uniónak katonákat és rendőröket kell küldeni, és át kell venni Görögország határainak ellenőrzését. Ezt a kettő közötti disszonanciát jó lenne, ha a Fidesz előbb-utóbb tisztázná. Egy közös európai döntéssel egy elosztási mechanizmushoz nincsen joga az Uniónak, de egy tagállam határainak fizikai, fegyveres védelmét tőle elvenni, ahhoz meg nemcsak hogy joga van, hanem kívánatos esemény is. Megnéztem volna Kósa urat és Orbán Viktor urat, ha ezt, amit most a görögöknek kívánnak, mondjuk, egy másik európai tagállam Magyarországgal kapcsolatban csak a szájára merte volna venni, hogy a magyar felségjogba és a magyar önrendelkezésbe való belezárolást hogyan értékelték volna.

De miután ez a határozati javaslat, hála a jóistennek, nem erről szól, és Hörschik Richárd vezérszó-

noklata viszont - egyébként nagyon elismerésre méltó módon - a javaslatról szól, ezért én is inkább ezzel kapcsolatban szeretnék néhány kérdést megfogalmazni, hiszen a Fidesz egy olyan javaslatot, egy olyan határozati javaslatot akar most elfogadni az Országgyűlésben, amely elvi alapon utasítja el a jelenlegi uniós menekültügyi rendszer bármilyen módosítását. Ezzel a Fidesz a hatályos szabályozást, az úgynevezett dublini rendszert veszi védelmébe, ha akarja, ha nem, holott az nyilvánvalóan alkalmatlan a mostani menekülthelyzet kezelésére.

Ezért Orbán Viktor miniszterelnöktől és a Fidesztől azokra a kérdésekre várjuk a választ: valóban a jelenlegi hatályos Dublin III. rendelet fenntartása Magyarország érdeke önök szerint? Tisztában vannak-e azzal, hogy egy olyan szabályozást védelmeznek, amely alapján az idén hazánkban regisztráltak mind a 176 ezer menedékkérőt bármikor visszaküldhetik Magyarország területére? Az Orbán-kormány hónapok óta azzal kérkedik, hogy egyedül Magyarország tartja be a dublini szabályokat. Mostanra talán el is hitték ezt még saját maguk is. Talán tényleg nincsenek tisztában vele, hogy a Dublin III. rendelet alapján csak ebben az évben - még egyszer mondom - 176 ezer menedékkérő kérelmének elbírálására lehetne kötelezni hazánkat? Jelenleg csak a nyugat-európai országok vezetőinek jóindulatán múlik, hogy a dublini rendelet alapján nem szállítja vissza Magyarországra tízezerszámra a hazánkon átutazó menedékkérőket.

Mindez alatt látható, hogy Orbán Viktor lelkesen közreműködik az Angela Merkel német kancellár megbuktatására irányuló kísérletben. De tisztában vannak-e vele, tisztelt képviselőtársaim, hogy amennyiben az Orbán Viktorral nagy barátságban lévő bajor miniszterelnök által képviselt irányvonal kerekedik felül Németországban, akkor akár holnap megkezdődhet a menedékkérők visszaszállítása Magyarországra? Milyen következménye lesz annak, ha a Fidesz mostani javaslatának megfelelően győz az az álláspont, hogy a menekültválság kezelése a tagállamok dolga és felelőssége? Ha a szubszidiaritás elve miatt nem lehetséges szorosabb uniós együttműködés a menekültkérdés kezelésében, akkor miként gondolja Orbán Viktor a görög határ közös uniós védelmét, az Unió által külföldön működtetett hotspotok felállítását? Ezek alapvető kérdések, tisztelt képviselőtársaim. A magyar Országgyűlés csak úgy dönthet felelősen, ha világosan látható, milyen álláspontot képvisel a magyar kormány ezekben a kérdésekben.

Az MSZP frakciója a Fidesz és a kormány választai fényében fogja eldönteni, miként fog szavazni az előttünk fekvő határozati javaslatról. Az előkérdések tisztázása azért rendkívül lényeges, mert a Fidesz egészen másról beszél, mint amit írásban előterjesztett. Hányszor hallottuk önöktől, hogy Brüsszel menekültpolitikája megbukott? Még a rádiókban is ezt harsogták a kormány adófizetők pénzéből fizetett hirdetéseiben. Most pedig előállnak azzal, hogy az uniós menekültpolitika lényegét jelentő Dublin III.

rendelet önök szerint nem módosítható. Orbán Viktor Brüsszelben számon kéri, miért nem kezeli az Unió a válságot, eközben éppen határozatot készülnek elfogadni arról, hogy nem uniós, hanem tagállami szinten kell kezelni ezt a problémát.

A kormány és a fideszes vezérszónok végig arról beszél, mintha ma arról kéne döntenünk, jó megoldás-e a menekültek kvóták szerinti elosztása vagy sem, holott ez a javaslat nem erről szól, a betervezett határozati javaslat sem erről szól. A magyar Országgyűlésnek jelenleg nem arról kell döntenie, hogy az Európai Bizottság által megküldött rendelettervezet jó vagy rossz javaslatokat tartalmaz-e a menekültválság európai kezeléséről. Ezt egyébként vezérszónoklatában valóban Hörsik Richárd is világosan elmondta itt önöknek. Ezt hosszú és bonyolult eljárásban az Európai Parlament és a Miniszterek Tanácsa fogja eldönteni. A Fidesznek számos képviselője ül az Európai Parlamentben, az Európai Parlament legnagyobb frakciójának tagjaként. A magyar kormány képviselőjeként személyesen Orbán Viktor pedig ott ül a Tanácsban, ahol valójában a döntés meg fog születni, tisztelt képviselőtársaim. Tehát számos alkalma lesz a Fidesznek, hogy kifejtsek a Bizottság javaslatával kapcsolatos fenntartásait. Így fognak tenni a mi európai parlamenti képviselőink is, mert a mi határozott álláspontunk szerint is egy alapvetően elhibázott rendelettervezet áll a Bizottság előtt.

Azonban most a magyar Országgyűlésnek nem erről kell döntenie, hanem arról kell állást foglalunk, hogy tagállami szinten önállóan, vagy pedig közösen cselekedve, uniós szinten lehet-e eredményesebben kezelni a menekültválságot. Ma az úgynevezett Dublin III. rendelet rendkívül igazságtalan módon mind a határvédelem, mind a menekültek tekintetében minden jogi felelősséget az Unió külső határain fekvő országokra hárít. A Bizottság rendelettervezete ezen akar változtatni. Az a cél, hogy a rendkívüli menekülthullámok idején ne csak a határ menti államok, hanem az egész Unió vállaljon szerepet a válság megoldásában. A szubszidiaritás elvének vizsgálata során csupán arról kell döntenünk, hogy helyes-e, ha az Unió a válságkezelésben nagyobb szerepet vállal, vagy a hatályos Dublin III. rendelet alapján oldjanak meg mindent a jelenlegi geopolitikai helyzetet tekintve peches földrajzi fekvéssel rendelkező tagállamok, teszem hozzá, Magyarország is.

Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét arra a szerencsétlen körülményre, hogy Magyarország sem az Európai Unió szívében, hanem annak határára fekszik. Még egyszer mondom, csak idén 176 ezer menedékkérőt regisztráltak a magyar hatóságok, akiknek a kérelmét Magyarországon kellett volna elbírálniuk, akiket ez alatt Magyarországon kellett volna elhelyezni. A 176 ezerből több tízezer Koszovóból és Albániából érkező személy is van, akikről biztosan nem állíthatjuk, hogy Görögországon vagy Bulgárián keresztül érkeztek hazánkba. Mindenki pontosan tudja, hogy nem 176 ezer, hanem csupán néhány száz menekült van jelenleg Magyar-

országban. Mindenki más eleinte a magyar hatóságok hallgatolagos, szeptember 15-től egészen múlt péntekig pedig tevőleges segítségével Nyugat-Európába távozott. Itt jegyeznék meg Kósa Lajos azon állításával kapcsolatban egy fél mondatot, hogy például az osztrák taxis vagy magánember, aki az autójával szállította néhány hónappal ezelőtt a menekülteket, az bűncselekményt - hiszen azt mondja a képviselőtársam, hogy ezzel embercsempészt - követett el. Én azért nem indulnék el ebbe az irányba, Kósa úr, mert szeptember 15-e óta közel 200 ezer embert a magyar hatóságok ugyanilyen eszközzel, mindenféle törvényes alapot nélkülözve, buszokkal és vonatokkal szállítottak a déli határtól a nyugati határig, anélkül, hogy a magyar törvényeknek megfelelő eljárásokat lefolytatták volna velük szemben. Tehát szintén, ahogy szokta mondani, a napnál világosabb, hogy ha az osztrák taxis embercsempész, akkor a Magyar Köztársaság teljes államapparátusa is ebben a minőségben vett részt a munkában. Szerintünk egyik sem igaz.

(9.00)

A hatályos Dublin III. rendelet védelmében Orbán Viktor ezt kockáztatja, tisztelt képviselőtársaim. Azt kockáztatja, hogy ide közel 200 ezer embert, akár egy jól szervezett Németországból néhány hét vagy néhány hónap alatt visszatoloncoljanak. Ezzel szemben az MSZP hónapok óta a Dublin III. rendelet felfüggesztését és egy méltányos tehermegosztási rendszer bevezetését követeli. Az Unió külső határain fekvő országgént Magyarországnak sem most, sem hosszabb távon nem érdeke egy olyan szabályozás fenntartása, amely minden terhet a határon fekvő országokra hárít. Ne csábítson el senkit a térségbeli szövetségeseink szirénhangja sem.

Csehország és Szlovákia könnyen képviseli a „minden tagállam oldja meg a problémát, ahogy tudja” álláspontot. Ezek az országok ugyanis sem menekülthullámmal érintett külső határral nem rendelkeznek, sem pedig nem célországok. Így perze könnyű; ugyan önző, de legalább a nemzeti érdekeik szempontjából racionális magatartás ez. De Magyarországnak, ahová 176 ezer embert vissza lehet küldeni a jelenleg hatályos rendeletek szerint, ez az álláspont felér egy öngyilkossággal.

És még egy gondolatot engedjenek meg a cseh, a szlovák és lengyel visegrádi együttműködéssel kapcsolatban. Ez a javaslat, amit az Unió letett, nyilvánvalóan a menekültekről szól, függetlenül attól, hogy milyen térségből származnak. Mondja már meg nekem valaki, ha Ukrajnában valóban elszabadul a pokol és valódi háborús helyzet lesz, vagy csak egyébként a várható módon humanitárius katasztrófa lesz és százezrek vagy milliók indulnak el szintén Nyugat-Európa felé, mit fog mondani Lengyelország, mit fog mondani Csehország, Szlovákia és Magyarország, Kósa úr?! Azokat a milliókat is majd saját hátsókerben, saját pénzünkön, saját erőforrásokon fogjuk itt, ebben a térségben ellátni? Az orránál to-

vább egyébként senki nem lát ebben a parlamentben és ebben a térségben? Nemcsak a közel-keleti térségről szóló menekültkérdésről szól a Bizottság javaslata, hanem sajnos bizonyosan arról az ukrán válságról is, aminek a bekövetkezése ma inkább valószínűbb, mint hogy nem. Hogy Magyarországnak hol érdeke, a határvédelem és a menekültügy kezelése egy tagállami felelősség legyen, amihez az Uniónak semmi köze nincsen; hogy a kormány saját bevallása szerint, képviselőtársaim, forinttízmilliárdokat költötünk a kerítésre és annak élőerős őrzésére? Szinte minden katona a határon őrzi a kerítést, és ami rosszabb, alig marad rendőr a falvakban és a városokban, mert szinte mindenkit a határra vezényelnek. Önök szerint meddig tartható fenn ez az állapot? Valóban Európa végvárának szerepét akarjuk betölteni saját erőnkéből, saját pénzünkéből, a saját adófizető állampolgáraink pénzéből? Nem lenne jobb azt elérni, hogy az Unió közös határőrséggel, közös finanszírozással védje meg a határait? Tényleg kurucos büszkeségből egyedül, saját költségen akarjuk vállalni évtizedeken keresztül ezt a terhet? Azt, hogy a Balkán-félszigettől távoli Csehországban ez rendben lévőnek látszik, azt értem. Azt, hogy a magyar embe-
reknek ez miért lenne jó, azt már kevésbé értjük.

Ezért felszólítjuk a Fideszt, hogy ne a dublini rendszer fenntartásáért, hanem annak eltörléséért és egy méltányos tehermegosztást biztosító szabályrendszer kialakításáért küzdjön. Miközben láthatóan képtelenek eldönteni, hogy a tagállami vagy az uniós szintű megoldást tartanak kívánatosnak, addig az MSZP év eleje óta határozottan és következetesen képviseli azt az álláspontot, hogy a menekülthelyzetet csak közös európai fellépéssel lehet hatékonyan kezelni. Az önálló nemzetállami kísérletek akár hónapokon belül a schengeni övezet széteséséhez, ezzel az Unió és köztük a magyar polgárok utazási szabadságának megszűnésével járhatnak, ami egy olyan országban, mint hazánk, ahol több mint félmillió polgárunk Nyugat-Európában van életvitelszerűen, ez szintén nemzeti katasztrófához vezethet.

Tehát még egyszer hangsúlyozom: itt és most nem a kvótarendszerről, hanem a menekültválság kezelése érdekében történő közös európai fellépés szükségességéről és jogosságáról kell döntenünk. Ma jelenleg nem ez az eldöntendő kérdés, nem akarom megkerülni a kvóta kérdését sem.

Szeretném egyértelművé tenni az MSZP régóta hangoztatott, nagyon világos álláspontját. Az európai szintű kvóták meghatározását önmagában nem tartjuk jó megoldásnak. A kvóta csupán az általunk szorgalmazott közös európai határőrizeti és menekültügyi rendszer egyik eszköze lehet, méghozzá annak is csak a záróköve, azaz az utolsó eszköze. A kvóta működtetésének ugyanis előfeltétele az Európai Unió hatékony segítségnyújtása a válságövezetben, a közös határvédelem megteremtése, a menedékkérelmek közös uniós menekültügyi hatóság általi elbírálása az Unió külső határain, illetve lehetőség szerint azon kívül, és csak mindezeket követően jöhet szóba a védelemben részesített menedékkérők

rendezett beengedése az Európai Unió területére. Az MSZP álláspontja szerint rendszerszintű megoldásként közös uniós szintű határvédelemre, közös uniós menekültügyi szervezet felállítására, valamint a közös kül- és biztonságpolitika megerősítésére van szükség, a válságkövetekben való aktív szerepvállalással együtt. Ne csak a görög, az olasz vagy a magyar rendőr és bevándorlási hatóság feladata legyen az, hogy ki jöhet be az Unióba és ki nem. Vállaljanak ebben felelősséget a nyugat-európai országok is!

A közös szervezetek keretén belül uniós szinten kell megszervezni a menedékkérelmek elbírálását, a kérelmezők ideiglenes elhelyezését és a védelemben részesített személyek befogadását, továbbá amiről keveset hallunk mostanában, de az egyik legnagyobb probléma: közösen kell gondoskodni mindazoknak a hazajuttatásáról, akik nem jogosultak a menedéjogra.

Mindezek fényében az Európai Bizottság rendlettervezetét is elhibázottnak tartjuk. Az Európai Bizottság tervezetében szereplő kvótajavaslat ugyanis az MSZP által megfogalmazott célokhoz nem visz közelebb, hanem a rendkívül igazságtalan, minden jogi felelősséget az Unió külső határain fekvő országokra hátrító Dublin III. rendelet toldozgatását jelenti csupán. Az MSZP ezzel szemben a Dublin III. rendelet felfüggesztését, méltányos tehermegosztási rendszer azonnali bevezetését követeli, és ezt képviseli az Európai Unió szerveinél is. Az MSZP ennél sokkal jelentősebb, közös európai szerepvállalást követel, mert csak így őrizhető meg a belső határok nélküli Európai Unió, és az igazi tét, tisztelt képviselőtársaim, a saját állampolgáraink tekintetében ez.

Ha a Fidesz is egyetért ezekkel az elvi tételekkel, ha egyetért az uniós szintű fellépés szükségességével, csupán csak a Bizottság elhibázott rendlettervezetét ellenzi, akkor ebben az ügyben akár nemzeti konszenzus is kialakítható. Ha a Fidesz célul tűzte ki a Magyarország érdekeit sértő szabályozás megváltoztatását, egy új hatékonyabb és méltányosabb uniós határvédelmi és menekültpolitika melletti európai lobbizást, akkor abban az MSZP is partner lesz. Azonban a leghatározottabban elutasítunk bármilyen együttműködést, ha ezúttal is csupán az Unió elleni orbáni szabadságharcot akarják folytatni, és valódi céljuk minden egyes európai fellépésre irányuló javaslat megtorpedozása.

Ha egységes uniós fellépés helyett a megosztó fideszes politika győzedelmeskedik Európában, akkor hamarosan az Európai Unió mai tagállamait is drótkerítések fogják elválasztani egymástól. Ez esetben félok, hogy nemcsak a magyar-horvát, hanem a magyar-osztrák határon is ismét vasfüggöny fog állni.

A döntés az önök kezében van, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim. Várjuk a válaszaikat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Még mielőtt a vitánk tárgyát képező javaslatról ejtenék szót, két gyors reakció az elhangzottakra. Képviselőtársam az MSZP részéről azt említette, hogy ha közös határőrizetről lenne szó Magyarország tekintetében, akkor ezt bizonyára nagy tiltakozással vennénk tudomásul. Szeretném képviselőtársamnak jelezni, hogy Görögország esetében ez már régóta megvalósult, ugyanis Görögország maga kérte azt, hogy az Unió közös határvédelmi szervezete, a Frontex maga ellenőrizze és segítse a határvédelmet.

Igy a másik súlyos állítása az MSZP-nek az, azal fenyeget tulajdonképpen, hogy ha nem függesztjük fel a dublini egyezményt, akkor közel 200 ezer embert, akik Magyarországon regisztráltak, azokat visszatoloncolhatják Magyarországra. Azt kell mondanom, képviselőtársam, hogy ön is tudja, hogy ez nyilvánvalóan nem így van; azért, mert ezek az emberek, a legtöbbször legalábbis Görögországon keresztül lépett be az Unióba. *(Dr. Harangozó Tamás: Teljesen mindegy!)*

(9.10)

És azért, mert Görögország nem teljesítette a rá vonatkozó kötelezettségeket, és nem regisztrálta ezeket az embereket, ebből fakadó előnyöket természetesen nem élvezhet. Tehát hogyha egyébként visszatoloncolásról lenne szó, akkor nyilvánvalóan nem Magyarországra, hanem Görögországba kellene ezeket az embereket visszatoloncolni.

Bár a jelenlegi vita alapvetően... *(Dr. Harangozó Tamás: Csak ne próbáljuk ki!)* Egy gyors reakció is: bár a jelenlegi vita alapvetően az Európai ügyek bizottságának jelentéséről és az abban foglalt szubsidiaritásvizsgálatról szól, ennek ellenére úgy gondolom, hogy egy lépéssel hátrébb kell lépnünk, és az Európai Bizottság javaslata okán beszélünk kell annak kiváltó okáról, a modern kori népvándorlásról is. És ha így teszünk, akkor három dologról is érdemes szót ejtenünk: elsőként a tömeges illegális bevándorlással kapcsolatos elvi álláspontunkról, aztán az Európai Bizottság javaslatáról, annak a tartalmáról, amely tulajdonképpen a kötelező kvótáról szól, harmadrészt pedig az Európai Bizottság eljárásáról. *(Több MSZP-s képviselő elhagyja az üléstermet. - Kósa Lajos: Hova, hova?)*

Kezdve tehát magával a problémával, talán egy dologban az európai vezetők mára egyetértenek: hogy az újkori népvándorlás olyan kihívás elé állította az Európai Uniót és annak országait, amelyre korábban nem volt példa, ezzel is indokolható a mai napig tapasztalható tétlenkedés az uniós vezetők részéről. És zárójeles megjegyzésként - és sajnálom, hogy MSZP-s képviselőtársaink éppen most hagyták el a termet - azért azt érdemes megemlíteni, hogy a tömeges bevándorlást mint problémát ma már tulajdonképpen Európa minden komoly vezetője elismeri és látja, egyedül a Magyar Szocialista Párt volt az,

amely két héttel ezelőtt is egy olyan nyilatkozatot adott ki, amelyben azt írták, hogy a bevándorlás nem probléma, hanem álprobléma. (*Heringes Anita: Ez nem igaz! Nem igaz!*) Tessék megnézni a saját közleményüket! (*Heringes Anita: Érteni kell, amit az ember mond! - Kósa Lajos közbeszól.*)

Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a magyar kormány az elsők között érzékelte a probléma súlyát. Mivel a mi pártszövetségünk politikai alapelve, hogy az országot érintő legfontosabb ügyekben megkérdezzük az emberek véleményét, ezért a kormány, a Fidesz-KDNP konzultációt hirdetett meg, több mint egymillió ember mondta el a véleményét, amelyből egyértelműen kiderült, hogy a magyar emberek szerint az elsődleges feladat az, hogy az országot meg kell védeni. Ezt figyelembe véve a KDNP-nek a tömeges bevándorlással kapcsolatos elvi álláspontja azóta is változatlan. Úgy gondoljuk, hogy Európa szem elől tévesztette saját keresztény identitását, és újra meg kell találnia önmagát annak érdekében, hogy a XXI. századi globális versenyben talpon tudjon maradni, és továbbra is sikeres lehessen. Ezt a folyamatot nem segíti, ha eltérő kultúrájú emberek kontrollálatlan módon elárasztják a kontinensünket.

Ezért továbbra is állítjuk, hogy minden más teendőt megelőz az, hogy az Unió országai újra kontrollálni tudják a folyamatokat, magyarul, meg tudják védeni saját határaikat, a schengeni határokat. Egyelőre ettől messze vagyunk. Példaként mondanám, hogy két héttel ezelőtt például 300 illegális bevándorló szállt fel egy Münchenbe tartó vonatra a bécsi pályaudvaron, de csak 150 érkezett meg, útközben leszálltak, sokukról a hatóságok a mai napig nem tudják, hol vannak. Tehát ma európai szinten nem tudjuk pontosan, hány illegális bevándorló van Európában, azok pontosan hol lépték át először az Unió határát, és sok esetben azt sem tudjuk, hogy most ezek az emberek éppen hol tartózkodnak. Ameddig nem vesszük kezünkbe az irányítást, addig idő előtti bármilyen kvótáról, főként kötelező kvótáról beszélni.

Itt érdemes megjegyezni, hogy a schengeni határt őrző országok közül szinte csak Magyarország tudja teljesíteni az ezzel kapcsolatos kötelezettségeit. Hiába állított az ellenzék és sokan mások korábban mást, a magyar ideiglenes biztonsági határzár működik. Azt ugyanakkor jó jelnek tekintjük, hogy a magyar kormány hónapok óta hangoztatott álláspontját, amely szerint elsőként a határainkat kell megvédeni, egyre több vezető osztja. Példának elég megemlíteni a két héttel ezelőtt lezajlott európai parlamenti plenáris ülést, ahol beszédében a francia elnök is éppen ezt emelte ki. És nem mehetünk el szó nélkül a V4-országok ebben az ügyben ismét megmutatkozó egymás iránti szolidaritása mellett sem, amelynek köszönhetően ma a magyar határokat többek között cseh és szlovák hatóságok is védik.

Fontos tisztázni azt is ezzel kapcsolatban, hogy mi az emberi élethez, a biztonsághoz való jogot, az emberi méltóság megőrzését kereszténydemokráta alapon alapvető emberi jognak tartjuk, ezért az életüket mentő politikai menekültek számára Magyar-

ország mindig is védelmet fog nyújtani - ennek a mondatnak talán október 23-a előnapján még inkább súlya van. Azonban azt is ki kell mondanunk, hogy az illegális bevándorlók nagy tömege nem ebbe a kategóriába tartozik, hiszen az életük nincsen közvetlen veszélyben; ők egy jobb, talán könnyebb élet érdekében kelnek és keltek útra, kockáztatják sokszor családjaik életét, és tartják el az embercsempészetrel foglalkozó bűnözői csoportokat. Nekik a kötelező kvóta, amelyről a bizottsági javaslat szól, egy erős hívó szó, egy újabb meghívás Európa részéről.

Nekünk azonban ki kell mondanunk, hogy a jóléthez való jog nem alapvető emberi jog, így azt Európa korlátlanul nem tudja és nem is akarhatja megadni mindenkinek. Sőt azt kell mondanunk, hogy ez még igazságos sem lenne, hiszen a mai európai jólétért az itt élők és az elődeik keményen megdolgoztak, velük szemben igazságtalanság lenne, ha ezt egy bevándorló teljesítmény nélkül megkaphatná. Ezért nem tudunk például egyetérteni a DK azon abszurd javaslatával, amely köteleznék az önkormányzatokat arra, hogy bérlakásaikat újítsák fel, a benne élőket költöztessék ki, a felszabaduló lakásokat pedig a befogadott bevándorlóknak adják oda. Úgy gondoljuk, ez teljes félreértelmezése az európai szolidaritásnak.

A KDNP a megoldást továbbra sem a kötelező kvótában látja, hanem Orbán Viktor - Kósa Lajos képviselő úr által is említett - hat pontos javaslatában, amely az európai határok védelméről, a menekültek és a gazdasági bevándorlók szétválasztásáról és a szíriai, illetve az egyéb válságközpontok közelében menekülttáborokat működtető országokkal való szorosabb együttműködésről szól.

Ami pedig a bizottsági javaslat tartalmát illeti, meg kell állapítanunk, hogy az nem illeszkedik azoknak a politikai innovációknak a sorába, amelyek az elmúlt 60 évben az európai jólétet biztosították - és akkor nagyon finoman fogalmaztam. Ilyen, a sikeresség érdekében megfogalmazott politikai innováció volt például magának az Uniónak a létrejötte, az európai országok szorosabb együttműködése vagy éppen a szociális piacgazdaság modelljének kialakítása. Úgy gondoljuk, hogy a kötelező kvóta bevezetése esetén nem Európa sikerességét biztosítaná ez a kvótarendszer, hanem az Unió válságának egy újabb markáns jelét adja, ezért mi ezt nem tudjuk elfogadni. És nyilvánvalóan - ezt Kósa frakcióvezető úr is említette - nem kell szakértőnek lenni ahhoz, hogy kimondjuk: a kötelező kvóta nemcsak a tagállamok szuverenitását sérti meg, hanem ráadásul betarthatatlan is. A javaslattevők a mai napig nem tudtak józan, elfogadható és működőképes magyarázatot adni arra, hogyan vennék rá a letelepített bevándorlókat, hogy a nekik kijelölt országban maradjanak, és a szabad mozgás lehetőségével élve ne menjenek azonnal az általuk kívánt országba, Németországba vagy más országokba.

De nyilvánvalóan nemcsak a kötelező kvótával van bajunk, hanem az Európai Bizottság saját maga számára rendelt, túlterjeszkedő hatáskörével is, amelyet

Hörcsik Richárd képviselőtársunk, az Európai ügyek bizottságának elnöke részletesen is ismertetett. A javaslat szerint amennyiben a harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlása olyan mértékűvé válik, hogy az válsághelyzet kihirdetését indokolja, úgy tulajdonképpen ki lehet mondani, hogy minden tagállami és uniós intézmény beleszólási joga nullára csökken, hiszen minden az Európai Bizottság kezébe kerülne, a mechanizmus alkalmazásától kezdve a szükséges intézkedések meghozatalán át egészen az áthelyezendő személyek elosztási kulcsa, azaz a kötelező kvóta alapján történő elosztásig.

(9.20)

Véleményünk szerint ezzel a javaslattal az Európai Bizottság egyértelműen túllépi a rá vonatkozó szerződések által kijelölt hatáskörét, nemcsak a tagállamok, de az Európai Tanács és az Európai Parlament felé is. Egyébként pedig elvi problémánk van azzal, hogy a megválasztott képviselők helyett a brüsszeli bürokraták kezébe kerüljön a migrációs válsághelyzet kezelésének minden felelőssége és lehetősége. Ezért az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának előttünk fekvő javaslatát a KDNP támogatja, és az abban foglaltakkal egyetért, a subszidiaritásvizsgálat megállapításaival úgyszintén.

Azt gondolom, hogy a határozati javaslat elfogadásával fontos jelzést tehetünk az Európai Bizottság felé, felmutathatjuk azt a bizonyos sárga lapot. Ezt azért tartom különösen fontosnak, mert a legfrissebb hírekből az látszik, hogy a brüsszeli bürokraták még a kötelező kvótánál is tovább szeretnének menni. Nemrég írta meg a Financial Times, hogy az Európai Bizottság a jövő év elejétől egy nagyszabású resettlementet, tehát letelepítési programot tervez, melynek keretében újabb 200 ezer bevándorlót akar elosztani a tagállamok között, azonban nem a már itt levőket, hanem közvetlenül a törökországi, a jordániai és a libanoni menekülttáborok lakóit hozná ide és osztaná el a kötelező kvótaelosztási kulcs alapján.

Összefoglalva tehát, a KDNP számára a kötelező kvóta ügye azért kiemelt ügy, mert az a hazánkat érintő legfontosabb kérdést veti fel: van-e Magyarországnak joga arra, hogy megválassza, kivel és milyen formában kíván együtt élni. Az Európai Bizottság javaslatát mi nem tudjuk másként értelmezni, mint nemleges válaszként.

Mi azonban erre a kérdésre igennel válaszolunk, ezért támogatjuk az előttünk fekvő határozati javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ország-

gyűlés! A Jobbik támogatja a sárga lapos eljárás elindítását a kvótarendszerrel kapcsolatban. Az ezzel kapcsolatos véleményemet az Európai ügyek bizottságának legutóbbi ülésén kifejtettem, és akkor is hangot adtam annak az álláspontomnak, hogy azzal összefüggésben viszont szkeptikus vagyok, hogy maga ez az eljárás végül is eredményre fog-e vezetni, hiszen szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat arra, hogy amikor az európai ügyészség vonatkozásában folytattak le sárga lapos eljárást tagállami parlamentek nyomására, akkor bizony az Európai Bizottság változatlanul hagyta az eredeti javaslatot, és figyelmen kívül hagyta a kamarák véleményét. Csak bízni tudok benne, hogy ebben az esetben ez nem így fog történni, és kellő nyomást sikerül gyakorolni az uniós vezetőkre annak érdekében, hogy valóban visszavonásra kerüljön ez a teljességgel elfogadhatatlan elképzelés.

A Jobbik az elmúlt hónapok során rendkívül konstruktív hozzáállást képviselt a bevándorlás kérdésében. Egy percig sem volt számunkra vita tárgya az, hogy támogatjuk azokat a kormányzati és kormánypárti kezdeményezéseket, amelyek a kérdés megoldása irányába mutatnak, és természetesen itt az Országgyűlésben minden szavazás alkalmával így is tettünk, persze elmondtuk saját javaslatainkat is annak érdekében, hogy közelebb kerülhessünk a bevándorlás érdemi visszaszorításához.

Azt tartottuk a szemünk előtt ebben az ügyben, hogy nemzeti ügyről van szó, és emiatt pártpolitikai érdekeinket teljes mértékben háttérbe szorítva támogattuk a harmadik Orbán-kormány ilyen irányú lépéseit. Viszont azért szeretnék emlékeztetni arra is, hogy kormányzati oldalról az álláspont nem mindig tűnt egyértelműnek az elmúlt időszakban, hiszen például Németh Zsolt képviselőtársunk részéről hangzott el olyan nyilatkozat, hogy ha úgymond ránk kívánják erőltetni uniós szinten ezt a kvótarendszert, akkor azt Magyarországnak el kell fogadnia. Ezekre az ellentmondásokra minden egyes alkalommal rávilágítottunk, rá is fogunk világítani, és reméljük, hogy végül is az lesz majd az eredmény, hogy az ilyen álláspontok háttérbe szorulnak, és ténylegesen végig fognak menni ezen az úton. Mert sajnos emlékezhetünk olyan esetekre, amikor hangzatos nyilatkozatok hangzottak el az Országgyűlésben, és aztán később az Európai Tanács ülésén ezzel ellentétesen nyilvánult meg a miniszterelnök úr is, úgyhogy bízom benne, hogy ez esetben ez nem így fog történni. Például a költségvetési paktum kérdésére szeretnék visszautalni. Akkor láthattuk azt, hogy pont itt, a pulpituson mondta el Orbán Viktor, hogy megfontolandó a brit álláspont támogatása, és aztán néhány héttel később már mégis másként állt ehhez a kérdéshez.

Számunkra, jobbikosok számára az sem volt kérdés egyetlen pillanatig sem, hogy határozottan elutasítjuk magát a kvótarendszert, legyen szó egyébként akár európai uniós kvótáról, akár vilákvótáról, amiről éppen Orbán Viktor beszélt. Mi azt gondoljuk, hogy ennek a felvetése sem az érdemi megoldás irányába mutat.

Többen hivatkoztak itt a kormánypárti vezér-szónokok részéről a nemzeti konzultációra, amit folytattak. Mi azt gondoljuk, hogy ebben az esetben is felesleges pénzkidobásról volt szó, ahogy a plakát-kampánnyal kapcsolatban is hangot adtunk ennek a véleményünknek. Ettől függetlenül azért egyértelműen kiviláglott, amit magunk is tudhattunk, hiszen folyamatosan tartjuk a kapcsolatot a választópolgárokkal, lakossági fórumok, fogadóórák, egyéb alkal-mak folyamán, hogy bizony határozottan elutasítja a magyar társadalom túlnyomó többsége a bevándor-lást, és így értelemszerűen a kvótarendszerrel kapcsola-tban is ez a véleménye a lakosságnak. Azt is látni lehet azért, hogy egyes uniós tagországok vezetőinek véleménye is változott az elmúlt időszakban, árnyal-tabb lett, és szerencsére egyre többen vannak, akik látják azt, hogy milyen veszélyeket is hordoz magában a bevándorlás erősödése, a népvándorlási hullám.

Mi azt gondoljuk, hogy uniós szintű népszava-zást is lehetne tartani ebben a kérdésben, megkér-dezve ilyen módon valóban érdemben az európai polgárokat arról, hogy mi az álláspontjuk ebben az ügyben, hiszen láthatjuk azt, hogy tőlünk nyugatabb-ra is most már komoly tüntetésekre kerül sor a be-vándorlással szemben; és ami pedig örömteli, hogy közép-európai szinten látszik egyfajta összefogás egyfelől, másrészt pedig az is kivilágl, hogy itt azért még a társadalom immunrendszere elég erős, és ilyen módon optimista vagyok abból a szempontból, hogy igenis ellent tudunk majd állni ennek az egyre nagyobb kihívásokat támaztó népvándorlási nyo-másnak, hiszen láthatjuk azt, hogy messze nincs még vége, és még sokkal komolyabb nehézségekkel szem-besülhetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szubszidiaritás el-vének sérülése egyértelmű ebben az esetben, ezért aztán nagyon fontos az, hogy ezt a bizonyos indokolt véleményt megfogalmazzuk, de azért azt is látni kell, attól eltekintve, hogy valóban közben a vélemények egyes kormányfők részéről is változnak, hogy maga az Európai Unió az elmúlt évek során nem tett a megoldás irányába érdemi lépéseket. A különböző egyeztetések során sok mindenről szó esett, felme-rültek javaslatok, de mégsem került sor valódi lépé-sekre. Sajnos nekem az a véleményem, hogy valójá-ban az uniós vezetők nem is akarnak érdemi megol-dást a bevándorlás kérdésében.

És mint már utaltam rá, abból a szempontból pedig nagyon szkeptikus vagyok, hogy a tagállami, nemzetállami parlamenteknek az indokolt vélemé-nyét figyelembe fogják-e venni, hiszen amikor 2013 végén az európai ügyészség vonatkozásában elindult ez az eljárás, és itt, a magyar Országgyűlésben is lefolytattuk a mostanihoz hasonlóan ezt a vitát, ak-kor utána ennek nem lett következménye.

(9.30)

Egy holland tanulmány is írt egyébként tavaly év végén arról, hogy sajnos a sárga lapos eljárás nem váltotta be azokat a reményeket, melyeket ehhez

sokan kapcsolnak. Ez tehát erősíti a szkepticizmu-sunkat. Egyébként nekem az a véleményem, és a Jobbiknak az az álláspontja, hogy a piros lapos eljá-rás bevezetésére lenne szükség. A legutóbbi rigai COSAC-ülésem is felszólaltam ezzel összefüggésben. Azokban a kérdésekben, melyek egyértelműen sértik a tagállami önrendelkezést, a nemzetállami szuverenitást, igenis ilyen módon kellene lehetőséget bizto-sítani a tagállami parlamentek számára arra, hogy piros lapot mutassanak fel, és egyértelműen elutasít-sák a hasonló jellegű, húsbavágó javaslatokat. Persze azt láthatjuk - és nem meglepő számunkra, nemzeti radikálisok számára -, hogy az uniós vezetők hallani sem akarnak erről.

Fontos az is, hogy partnereket találjunk ebben az ügyben. Utaltam már a visegrádi négyek együtt-működésére, bár az egység itt nem volt teljes, hiszen a lengyelek végül is nem fogalmaztak meg olyan határozott véleményt a kvótarendszerrel szemben, mint a többi V4-es ország, persze ezt lehet sok min-dennel magyarázni, akár a választási kampánnyal, ettől függetlenül sajnos ez volt a helyzet. Én bízni tudok benne, hogy nemcsak V4-es, közép-európai szinten, hanem egyéb EU-tagországokat bekapcsolva is határozottabban tudunk fellépni ebben az ügyben, gondolok itt például a Baltikum területére. Tehát remélem azt, hogy ebben a kérdésben végre valóban meghallják a hangunkat. Fontos lenne az, hogy mi-nél több tagállami parlament, kamara csatlakozzon ehhez a kezdeményezéshez.

Sokszor esik szó itt a számokról, amik felmerül-nek a kvótarendszerrel kapcsolatban, a 40 ezerről, a 120 ezerről meg a mostani esetben arról, hogy végül is nem is szabnak meg határt. De a legfontosabb ebben a kérdésben az, hogy nem jelent megoldást ez a rendszer a problémákra, régen túlnőtt már ezen a helyzet. A mi véleményünk az, hogy zéró toleranciát kell hirdetni a bevándorlással szemben, azzal, hogy ha hasonló jellegű elképzelések fogalmazódnak meg az uniós vezetők fejében, akkor csak meghívót küldünk azoknak, akik úgy gondolják, hogy a jobb élet reményében Európában képzelnék el a jövőjüket.

Igen, fontos erről beszélni, mert mi, jobbikosok nemzeti keresztény pártként is valljuk azt, hogy akik ténylegesen menekültek, azokon segítenünk kell. De látni kell, hogy legalább 80 százalékban nem mene-kültekről beszélhetünk ebben az esetben, hanem gazdasági bevándorlókról, akik ráadásul sok esetben meg is fogalmazzák azt, hogy melyik ország az, ame-lyik mégsem felel meg számukra; már Németország sem elég jó, Svédország sem elég jó, mindenhol ta-lálnak valamilyen problémát: nincsen wifi, mégsem olyan az időjárás, mint amilyenre számítottak. Én azt gondolom azért, hogy teljesen elképesztőek ezek a vélemények, amelyek ilyenkor megfogalmazódtak. De a legfontosabb az, hogy ne ilyen javaslatokkal próbáljuk meg még szélesebbre tárnai az Unió kapuit, hanem igenis tegyünk meg minden lehetséges lépést annak érdekében, hogy a schengeni határokat meg tudjuk védeni. Természetesen azt el kell ismerni, hogy kormányzati oldalról a déli határzár vonatkozá-

sában ez ügyben történtek is lépések. Fontos lenne azonban, hogy ehhez még megfontolják a Jobbik által megfogalmazott javaslatokat, gondolok itt az önálló határőrség visszaállítására, hiszen csak ez nyújthatna valódi védelmet majd azzal a hullámmal szemben, ami tovább fog erősödni, hiszen a népvándorlás egyáltalán nem csitult, láthatjuk az ezzel kapcsolatos fejleményeket.

A kvótarendszerről szólva azt is el kell mondani, hogy persze van itt egy nagyon bonyolult képlet azzal kapcsolatban, hogy hogyan is kívánják elosztani a bevándorlókat. De egyáltalán nem egyértelmű az, hogy ki dönti el, hogy ki melyik országba akar menni, maguk a bevándorlók mit szólnak majd ahhoz - hiszen utaltam rá, hogy valakinek már Németország sem felel meg -, hogy éppen bármelyik közép-európai országban akarják majd őket letelepíteni, milyen alapon történik majd ez az elosztás. Nekem azért vannak azzal kapcsolatban félelmeim, hogy a nyugati országok részéről az az alapállás, hogy azokat a bevándorlókat, akik képzetesebbek, nyelvtudással rendelkeznek, ott tartják maguknál, és majd azokat próbálják visszairányítani Közép-Európába, akikre ez nem igaz, és ez újabb komoly problémákat, társadalmi feszültségeket fog okozni számunkra abban az esetben, ha ez bekövetkezik. Ezért kell minden tőlünk telhetőt megtenni annak érdekében, hogy ez ne így legyen.

Számtalan alkalommal elmondtuk már, hogy mi a nemzetek Európája koncepciót képviseljük, szemben az európai egyesült államok irányába mutató lépésekkel, hiszen ha visszatekintünk az elmúlt évekre, akkor láthatjuk azt, hogy a Közösség sajnos egyértelműen ebbe az irányba indult el. A bevándorlás egy olyan kérdés, mely kezelésének feltétlenül tagálami hatáskörben kell maradnia. Ez persze nem jelenti azt, hogy ne lenne szükség európai szintű együttműködésre, és valóban üdvözlendő az, hogy a visegrádi négyek részéről elindult ez a kezdeményezés, és nagyon pozitív hozzáállással találkozhattunk akár a csehek, akár ebben az esetben a szlovákok részéről. Fontos tehát ez a közös fellépés, de ennél is fontosabb az, hogy nemzetállami hatáskörben önrendezésünket megtartva tudjuk megtenni azokat az intézkedéseket, amelyek elegendőek ahhoz, hogy meg tudjuk védeni Magyarországot, hiszen önök hivatkoznak arra nagyon helyesen ebben az esetben, hogy igen, arról döntöttek az emberek, hogy az országot meg kell védeni.

Az EBESZ legutóbbi ülésén Ulánbátorban azzal kapcsolatban szólaltam fel, hogy a bevándorlás következtében egyre nő a terrorveszély Európában, és sajnos ez a veszély fenyegeti hazánkat is, hiszen láthatjuk az Iszlám Állam folyamatos terjeszkedését. Utaltam már rá, hogy nem tudjuk eldönteni, hogy ki az a bevándorolni szándékozók közül, aki valóban menekült, és ilyen módon segítségre szorul, ki az, aki bevándorló, és ki az, aki adott esetben terrorista és potenciális veszélyforrás hazánkra nézve is. Ezért is mondjuk azt nagyon határozottan, hogy csakis a zero tolerancia jelenthet megoldást ebben az esetben.

Fontosnak tartom kiemelni a jelentéssel, beszámolóval és a határozati javaslattal kapcsolatban azt, hogy azért nem nyújtunk be ehhez módosító javaslatot, mert az Európai ügyek bizottsága munkatársai rendkívül jó munkát végeztek, szakmailag nagyon jól összerakták ezt a javaslatot, amiért minden elismerés megilleti őket, köszönet tehát azoknak, akik a sárga lapos eljárás megindítása érdekében az előkészítő munkálatokban részt vettek.

Visszatérve a javaslatra, a kormány álláspontjára és a Jobbik véleményére: én azt kérem a kormánytól és azt kérem a kormánypártoktól, hogy a végsőkéig határozottan álljanak ki ebben a kérdésben. Vannak ugyanis félelmeink például azzal összefüggésben is, hogy azok a menekülttáborok, amelyeket az elmúlt hónapok során nyitottak meg Magyarországon, milyen szerepet fognak betölteni a jövőben. Gondolok itt például a körmendi és a szentgottárdi táborra, ezek választókerületemben találhatóak. Szerencsére az elmúlt időszakban nem merültek fel problémák e két településen, de vannak félelmeim azzal összefüggésben, hogy ha visszatoloncolnak bevándorlókat, akkor bizony ezek a táborok, melyeket gyűjtőpontnak, regisztrációs pontnak neveznek, más szerepet fognak betölteni. Sajnos, az Európai ügyek bizottságának azon az ülésén, amelyen a Belügyminisztérium helyettes államtitkára, Simonné Berta Krisztina asszony is ott volt, nem kaptam ezekre a felvetéseimre megnyugtató választ. Remélem, hogy nem fog ilyen történni, de azért is álltunk ki nagyon határozottan az elmúlt hónapokban helyi szinten is, mert vannak félelmeink azzal kapcsolatban, hogy ha újabb határozatokra kerül sor tőlünk nyugatra, ha a visszatoloncolás erősödni fog, akkor bizony egy más szerepet fognak betölteni ezek az úgynevezett regisztrációs pontok.

Még egyszer utalnék arra, hogy fontolják meg azokat a javaslatainkat, amelyek jobbító szándékúak, amelyek arra irányulnak, hogy valóban érdemben fel tudjunk lépni a népvándorlással szemben, így arra, hogy a határozat mellett igenis szükség lenne az önálló határőrségre, hogy érdemben, fizikai erővel még erőteljesebben védeni tudjuk a határainkat, hiszen az valóban problémát jelent, hogy most, hogy átvezénylések történtek, bizony nagyon sok településen alacsonyabb létszámban vannak jelen a rendőri erők, és ez éppen ott jelenthet közbiztonsági problémát.

A kormánytól pedig azt kérjük, sőt követeljük, hogy minden lehetséges fórumon álljon a sarkára. Ez a sárga lapos eljárás reményeink szerint elindul, szkepticizmusomnak már hangot adtam, de ha ez el fog bukni és nem fogja beváltani azokat a reményeket, amelyeket sokan hozzá fűznek, akkor is fontos az, hogy az egyéb fórumokon a véleményünk folyamatosan egyértelmű legyen, gyűjtsünk minél több partnert magunk mellé.

(9.40)

A Jobbik ezt megteszi, hiszen az Európai Parlamentben, az Európa Tanácsban, az EBESZ-ben, a

COSAC-üléseken, az Európai ügyek bizottságainak európai szintű találkozóin, itt az Országgyűlésben és egyéb helyeken is hangot adunk álláspontunknak, és számon fogjuk kérni a kormányon majd a következőtességet ebben a kérdésben. Ha viszont valóban végig fognak menni ezen az úton, akkor azt természetesen üdvözljük, örömtelnek tartjuk, és azt gondoljuk, hogy valóban állampolgáraink, a magyarok érdekében ezt meg kell tenni. Ebben az esetben nem is lehet az kérdés, hogy a nemzeti egységet biztosítani fogjuk ebben az ügyben, ahogy ezt eddig is tettük.

Kérem tehát önöktől, hogy valóban menjenek végig ezen az úton, és természetesen ezt a javaslatot a magunk részéről támogatni tudjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a lényeggel kezdem: az LMP frakciója támogatja, hogy az Országgyűlés kezdeményezze a menedékkérők elosztását általánosan szabályozó uniós javaslat felülvizsgálatát. Mi azt szeretnénk, hogy megvalósuljon az egységes európai kvótarendszer, ennek azonban tartós, kiszámítható, biztonságos eljárásnak kell lennie. Minél előbb kiderül, hogy az Unió által javasolt rendszer működőképes, minél több esetleges kockázatot kizárunk, annál inkább elmondhatjuk, hogy az Európai Unió végre-valahára felzárkózott a problémához, és elkezd végre kezelni a menekültválságot.

Bár ma nem került a Ház elé, de azt is el szeretném mondani, hogy az LMP egyúttal támogatja, hogy kapjanak Magyarországon menekültstátust azok, akik a már elfogadott uniós mechanizmus keretei között érkehetnek ide. Mi azt gondoljuk, hogy a menekülthullám megoldásának egyszerre kell humanusnak és biztonságosnak lennie. Humanusnak abban az értelemben, hogy igenis vannak olyan menekültek, akiket kötelességünk az emberiség jegyében gondjainkba vennünk. A biztonságos megoldás azonban nemcsak az ő érdeküket kell hogy szolgálja: meg kell őriznünk a kényes egyensúlyt annak érdekében, hogy azokat is szolgáljuk, akiknek képviseletéért itt vagyunk ebben a Házban. Garantálnunk kell az itt élők biztonságát, pontosabban biztonságérzetét, mert a menekültek helyzete is csak akkor javítható, ha azok is érdekeltek ebben, akik védelmet biztosítanak számukra.

Ahhoz, hogy a kvótarendszer értelmes megoldás legyen, két feltételnek kell teljesülni a mi véleményünk szerint. Először is szükséges, hogy olyan biztos eljárás jöjjön létre, ami a későbbiekben támadhatatlan lesz. Ha az Európai Unió egyszerű belevág a helyzet kezelésébe, az eljárásokat többé ne akasztassák meg politikailag motivált, leginkább belpolitikai érdekekből indított támadások. A mi reménye-

ink szerint az eljárásnak két eredménye is lesz tehát: létrejön egy olyan kvótarendszer, amely bizonyítottan megfelel a tagállami és az uniós érdekek összhangjának, és egyúttal megszűnnek a politikailag motivált támadások is.

A másik feltétel ahhoz, hogy a kvótarendszer működőképes legyen, arra vonatkozik, hogy nemcsak ez az egyetlen eszköz lesz a kezünkben. Az LMP már a kezdetektől fogva azt mondja, hogy közös európai megoldásra van szükség, mégpedig olyan megoldásra, ami nemcsak a folyamat végén jelent értelmes megoldást, de a probléma gyökerénél is. Mondhatnám, hogy a kormánynak igaza van, a kvótarendszer nem megoldás. Önmagában természetesen nem, de a kormány az LMP-vel ellentétben arról már nem beszél, hogy más intézkedésekkel együtt igenis szükség van rá.

Két ellentétes követelménynek kell most megfelelnünk: minél előbb megoldást kell találnunk, de olyan megoldást kell találnunk, ami ki fogja állni az idő próbáját és a menekülthullám nyomását, ezért nem mindegy, hogy milyen kvótamechanizmus lép majd életbe. Ismerjük az Európai Uniót, lassan reagál, nehezen mozdul, és még nehezebben módosítja azt, amivel kapcsolatban nagy nehezen már sikerült kompromisszumot elérnie. Képzelnék csak el, mi történne, ha a nagy nehezen elfogadott, ámde nem tökéletes, nem támadhatatlan és önmagában álló kvótarendszerről kiderülne, hogy módosításra szorul. Tökéletes megoldás persze nem létezik, de arra igenis törekednünk kell, hogy minél biztosabbak legyünk abban az intézményben, amire korunk egyik komoly kihívásának kezelését bízunk.

Az LMP azért is támogatja a menedékkérők elosztását általánosan szabályozó uniós kvótarendszer előzetes vizsgálatát, mert hiszünk abban, hogy az európai uniós mechanizmus, a közös megoldás csak akkor működőképes, ha arra a nemzeti parlamentek, vagyis az európai és köztük a magyar választók közvetetten, képviselőik útján rábólintanak. Azt várjuk a felülvizsgálattól, hogy általa a kvótarendszer nem csupán megalapozottabb lesz, de nagyobb lesz a legitimitása is, és nagyobb lesz a támogatottsága azok körében, akik Európában egyedül hivatottak arra, hogy döntést hozzanak, akik nem mások, mint az EU állampolgárai.

Hangsúlyozom, a felülvizsgálat célja szerintünk nem lehet a kvótarendszer megakadályozása, éppen ellenkezőleg arról kell szólnia, hogy amint életbe lép, legyen egyúttal működőképes és támogatott is. Az európai állampolgárok, köztük a magyar állampolgárok nélkül, az ő ellenükben semmilyen megoldási javaslat nem lesz képes kezelni a menekültválságot.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány ki akarja dobni a kvótarendszert, az LMP pedig biztosítani szeretné a működőképességét. A kormány az eljárással végleg el akarja törölni a kvótát, az LMP viszont azt szeretné elérni, hogy az eljárást követően lépjen működésbe. Az LMP a menekültválság során mindvégig elutasította azt a felelőtlen politikát, amely a hazai és az európai politika számos szereplőjét jellemezte. Mi

felelőtlenségnek tartjuk a hisztériakeltést, és felelőtlenségnek tartjuk azt is, ha valaki nem figyel oda arra, hogy Európában és Magyarországon egyre többen egyre inkább aggódnak a biztonságukért. Ebben az ügyben nincs helye az önfejűségnek, nincs helye több kerítésnek, a politikai taktikázásnak, csak megalapozott, körültekintő és minél szélesebb támogatottságot élvező intézkedéseknek.

Szerintünk a folyamat elejét és a folyamat végét egyszerre kell kezelni. Nem érünk semmit a menekülthullám európai kezelésével, ha nem teszünk semmit azért, hogy enyhítsük, talán fel is számoljuk a kiváltó okokat. Sokan azt gondolják, hogy az okok megszüntetéséhez elegendő helyreállítani a békét a Közel-Keleten, elegendő működésképpé tenni Szíriát. Szerintünk azonban ennél messzebbre kell nézni. Tegyük fel, mert hinnünk kell benne, hogy lehetséges békét teremteni, lehet ismét olyan otthont biztosítani a menekülőknek, hogy ne kényszerüljenek elhagyni a helyet, ahol születtek, de ezzel még nem oldanánk meg a problémát.

Most az egyszer, most, hogy ilyen kézzelfoghatóvá vált a külvilág, beszéljünk végre arról, hogy a háború nem oka a menekültválságnak, mert a káosz a Közel-Keleten már maga is következmény. Melyek tehát a valódi okok? Először is teljesen nyilvánvaló, hogy a neoliberais politika és gazdasági elit miatt növekvő globális egyenlőtlenségek által elindított drasztikus folyamatról van szó. Bebizonyosodott, hogy nem lehet a végtelenségig büntetlenül kihasználni a világ egyik felét a másik jóléte érdekében; nem lehet feláldozni a periféria országait azért, hogy a centrumországok jóllakjanak. A fenntarthatatlan gazdaság előbb-utóbb megbosszulja magát, előbb-utóbb ahhoz vezet, hogy a világ kizsigerelt és eszközként, a hatalmak játszótéréként használt részein elfogy a remény és elfogy a türelem. Ha ezt követően már az ott élők személyes biztonságát sem garantálja senki és semmi, de mindezt még a háborús pusztítás is tetézi az érdemi megoldás bármiféle kézzelfogható reménye nélkül, akkor világos, hogy mennyi konfliktus rakódik egymásra. És ez még nem is a teljes kép.

Az elmúlt hetekben egyre többször hangozott el a „klímamenekült” kifejezés. Úgy látszik, a migrációs hullám kellett ahhoz, hogy végre mindenki belássa: ha nem bánunk körültekintően saját környezetünkkel, ha nem figyelünk arra, hogy a klímaváltozás nem távoli, csak a messzi jövőt fenyegető probléma, hanem olyan katasztrófa, ami itt és most befolyásolja életünket, akkor arra sem leszünk képesek, hogy a menekültválságot érdemben kezeljük.

(9.50)

Ha nincs mit enni, ha nincs ivóvíz, mert a világ elpusztítja a környezetet, akkor a menekülés válik az egyetlen kiúttá. A fenntarthatóságért elkötelezett politikusként megnyugtató azzal szembesülni, hogy valóságosvá vált az, amiről mindig is beszéltünk. Ez az az eset, amikor politikusként azt kell mondanom, bárcsak az derült volna ki, hogy nem volt igazam, de

sajnos nem ez a helyzet. A klímamenekültek már ott vannak azok között, akik a háború elől menekülnek. Beszélhetünk arról, hogy gazdasági menekültek is jönnek tízezrével, de ezzel csak elfedjük a problémát. Ezért mondjuk, az nem elegendő, hogy csak a folyamat végét ragadjuk meg.

Tisztelt Ház! A menekültválság megoldása csak komplex cselekvési terv megvalósítása esetén képzelhető el. Nem megoldás önmagában sem a kerítés, sem a határzár, és nem megoldás önmagában a menekültkvóta sem, mint ahogy kevés lenne pusztán a törökországi menekülttáborok helyzetének javítása. Egyszerre kellene ugyanis a már az Európai Unió területén lévő, a már útnak indult és a válságövezetekben élő potenciális menekültek helyzetét javítani.

Az LMP azért készített 24 pontos javaslatcsomagot, mert azt gondoljuk, hogy az abban foglalt intézkedések párhuzamos megvalósítása jelenthet csak megoldást a jelenlegi krízisre. Véleményünk szerint először is nem szabad megfélemlíteni a hazai szinten szükséges intézkedésekről sem, mert két kerítés felhúzásával Magyarország nem oldotta meg a problémát. Továbbra is azt gondoljuk, hogy több területen kapacitásbővítésre van szükség. Első lépésként a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal költségvetését a jelenlegi 8,9 milliárd forintról 25 milliárd forintra emelnénk. A BÁH költségvetésének jelentős emelése nélkül Magyarország nem lesz képes humánus, az emberi jogok érvényesülését szavatoló módon és az embereket is sújtó fennakadások nélkül eleget tenni a nemzetközi szerződésekből következő kötelezettségeinek.

Már korábban is számtalanszor felhívtuk a figyelmet, hogy a rendőrség állománya nem elégséges a rábízott feladatok maradéktalan ellátására. A jelenlegi helyzetben nem a hadsereg bevetése jelenti a valódi megoldást, hanem a rendőrségi állomány - korábban a kormány által is bejelentett - legalább 3 ezer fős bővítésének azonnali végrehajtása. A határvédelem szükségessége ugyanis vélhetőleg hosszabb távon is fenn fog maradni, így alkalmi megoldásokra nem lehet berendezkedni. És nem utolsósorban Magyarország esetében is szükség lenne a nemzetközi fejlesztési forrásokra fordított összegek növelésére. Miközben ugyanis a szavak szintjén a kormány is arról beszél, hogy valódi megoldást csak az jelenthetne, ha a menekültek nem kényszerülnének a szülőföldjük elhagyására, addig az erre a célra szolgáló nemzetközi fejlesztési stratégiára a költségvetés csupán 23 millió forintot szán, miközben ugyanerre Csehország évi 10 milliárd forintot költ.

Szerintünk nem elég beszélni az Unión kívüli konfliktusok kezeléséről, hanem tenni is kell érte. A párt ezért az idei és a jövő évi költségvetéshez is módosító indítványt nyújtott be, melyben 10 milliárd forintra növelné a nemzetközi fejlesztési stratégia céljainak megvalósítására költendő összeget. Ugyanakkor a mostani javaslat kapcsán is érdemes elsősorban a nemzetközi együttműködést igénylő teendőkről beszélni. Véleményünk szerint szükség van egy, a menekülteket a tagállamok között méret és

gazdasági erő szerint elosztó valamilyen szabályrendszer megalkotására, melyben az Egyesült Államoknak és Kanadának is szerepet kell vállalnia, Magyarország ugyanis elsősorban földrajzi elhelyezkedése miatt kénytelen nagyobb részt vállalni a valójában egész Európát érintő válságból.

Szerintünk éppen ezért teljesen elhibázott a kormány uniós megoldást elutasító stratégiája, mivel így csak tartóssá teszi Magyarország elvárhatónál nagyobb szerepvállalását. A kvótarendszer érdeke hazánknak. Az LMP szerint a kvótarendszerben először az Európai Unión belül kell megegyezni, de abban később szerepet kell vállalnia az Egyesült Államoknak és Kanadának is, mert nekik is felelősségük van a menekültválság kialakulásában, ezért kötelezettségük annak kezelésében részt venni.

A kvótarendszer működéséhez ugyanakkor elengedhetetlen a menekültügyi eljárás egységesítése Európában, és az, hogy a menekültkérelmekkel kapcsolatos intézményrendszer közös európai forrásból és közös európai szabályozások alapján épüljön fel. Azt gondoljuk továbbá, hogy közös uniós forrásból működtetett és az Unió által ellenőrzött tranzitállomások és hotspotok létrehozására is szükség van, hogy a menekültek regisztrációja egységes és szervezett legyen az EU egész területén.

Az LMP támogatja, hogy az Unió területén kívül is jöjjenek létre ilyen táborok uniós finanszírozásból, uniós rendészeti szerepvállalással és az ENSZ bevonásával. Az egységes európai fellépést ma lehetlenné teszi, hogy az egyes tagállamok eltérően minősítenek egyes országokat biztonságosnak vagy nem biztonságosnak. Egységes európai fellépés csak akkor képzelhető el, ha a tagállamok első lépésként egységesen kategorizálják a menekültválság által sújtott nem uniós tagállamokat, és egységes elvek alapján fogadják el vagy utasítják vissza a menekültkérelmeket. Enélkül sem a kvótarendszer, sem az egységes európai menekültügyi eljárás nem lesz működőképes. A menekültválság kezelésének az Európai Unió határain túl kell kezdődnie, ezért elvárható, hogy a NATO aktívan vegyen részt a törökországi, a jordániai és a libanoni, több millió embert befogadó táborok védelmében. Az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága egyre nehezebb helyzetben van, jelenleg 2-3 milliárd dollár hiányzik a költségvetéséből. Ennek pótlása nélkül drasztikusan romolhat a helyzet a törökországi és a libanoni menekülttáborokban, és tovább nőhet az Unióba irányuló migrációs nyomás.

Végezetül azt gondoljuk, hogy a mostani menekültválság véglegesen csak úgy kezelhető, ha megszüntetjük azokat az okokat, amelyek miatt milliók kényszerülnek otthonuk elhagyására. Az LMP szerint a kialakult helyzetért súlyos felelősség terheli az Egyesült Államokat és az Európai Uniót is, ezért az Európai Unió és az USA részvételével közös nemzetközi fejlesztési stratégiára van szükség, amely célzott támogatásban részesíti a menekülthullámot kiváltó országokat.

Tisztelt Országgyűlés! Nem véletlenül tértem ki a kvótarendszer kapcsán a globális egyenlőtlenségre,

a klímamenekültek helyzetére és az uniós megoldási javaslatok megalapozott, egyszersmind az itt élők által támogatott megvalósítására. Az LMP-nek kezdettől fogva igaza volt abban, amikor a hisztériát elutasítva felelős, a problémát komplex módon kezelő csomag elfogadása és működtetése mellett foglalt állást. Nincs csodaszer, nem az a nyitott kapuk politikája, és nem az a kerítéseké sem. Nem megoldás, ha csak a folyamat végét kezeljük, önmagában nem elegendő a kvótarendszer, de a kvótarendszer mégis szükséges feltétele a menekültválság megoldásának. Nem az egyetlen, de mégis szükséges feltétele.

Amennyiben ez a szavazás arról szólna, hogy az LMP támogatná-e a kvótarendszer elindítását, arra igennel szavaznánk. A döntés, amelyet a magunk részéről ezúttal meghozunk, arról szól, hogy szükségesnek, de nem elégségesnek tartjuk az uniós kvótarendszert. Szeretnénk azonban, ha kiderülne, hogy ebben a formában kiállja a próbát. Szeretnénk, ha át lehetne gondolni, hogy beépített fékek nélkül elfogadható-e az eljárás, hogy a plafon nélküli mechanizmushoz felzárkóznak-e a további, ugyancsak elengedhetetlenül szükséges lépések.

Az LMP szerint közös európai megoldásra van szükség. Az egyes tagállamok önmagukban tehetetlenek, legfeljebb a tüneteket képesek csillapítani, azt is csak ideig-óráig. A látványos, ámde felszíni megoldások ideje lejárt, most végre felelős lépésekre van szükség. Jó lenne, ha a kormány végre nem az utolsó pillanatban lépne, ha végre fel is készülne arra, ami következik, és nem azzal igazolná saját fontosságát, hogy nagy hangon nekimegy mindenkinek. A döntésképtelen EU és a taktikázó Orbán-kormány biztos receptje a kudarcnak.

Mi ezzel szemben állunk ki egy felelős, humánus és biztonságos közös európai megoldás mellett. Ezért fogalmaztuk meg a javaslatcsomagunkat, és ezért követeljük, hogy a probléma minden szakaszán lehetőleg egyszerre lépünk fel a helyzet kezeléséért. Köszönöm a figyelmet.

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Magyarország a példája annak, hogy a drámai migrációs nyomásnak és a schengeni határok védelméért felelős tagállami helyzetünkben fakadó nyomásnak eleget lehet tenni, és Magyarország igenis helytállt ebben a kihívásban. Senki nem kétli, hogy a lakosság és a GDP arányában Magyarország az európai uniós tagországok közül talán a legnagyobb

erőkkel végezte ezeket a feladatokat, és a magyar helytállás semmiképpen nem tesz minket kevésbé európaivá, sőt, éppen ellenkezőleg.

Azt, hogy a modern kori népvándorlás Európa egyik legsúlyosabb válsága, egyre kevesebben kétlik, és az is egyértelmű, hogy a problémát a gyökereinél kell megoldani. A kötelező kvóta, amit most az Európai Bizottság itt javasolt, teljesen egyértelműen egy álmegoldás a problémára, nem fogja a gyökereinél megoldani a problémát. És az, hogy a kötelező kvótarendszert a tagállamok akarategyezségén alapuló közös szabályok felrúgásával szeretné az Európai Bizottság létrehozni, elfogadhatatlan.

Nagyon örülök annak, hogy itt az összes vezérszónok felszólalásában ezzel az alapvető ténnyel egyetértett, és úgy érzem, egy nagyon komoly nemzeti egység fog ebben a történetben létrejönni. Ezt nagyon nagy örömmel vesszük. Az Unió fundamentumát jelentő tagállami akarat a tagállamok megtagadásával jönne létre, ha ezt a kötelező kvótarendszert elfogadná az Európai Unió. Ez nemcsak Magyarországnak, hanem az Európai Uniónak sem érdeke. A kormány részéről ezért maradéktalanul támogatjuk azt, hogy a Magyar Országgyűlés, élve az uniós szerződések alapján a parlamenteket megillető demokratikus ellenőrzés jogával, emeljen kifogást a kötelező kvótarendszer ellen.

Magyarország ne csak kormányzati szinten, hanem minden lehetséges európai uniós csatornán tiltakozzon, és természetesen a magyar emberekhez legközelebb álló választott testület, a Magyar Országgyűlés is fel kell lépjen ez ellen a javaslat ellen. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a független képviselői felszólalás következne, azonban képviselő asszony nem érkezett meg, Szabó Timea képviselő asszony korábban jelezte, hogy fel kíván szólalni. Így most kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Hörcsik Richárd elnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Harangozó Tamás képviselőtársam egyik felvetésére szeretnék nagyon röviden reagálni, ami érinti az előterjesztés eszenciáját. Képviselőtársam kvázi számon kéri a kormánytól, illetve a Fidesztől, hogy mi fönnon akarjuk tartani a dublini rendeletet. Nos, ha bennünket vádol, akkor elsősorban nem velünk teszi ezt, hanem egyenesen az Európai Tanáccsal. Itt van a kezemben a szeptember 23-ai európai tanácsi ülés után készült sajtónyilatkozat, ami kimondja: „In the meantime we have all to uphold, apply and implement our existing rules, including the Dublin regulation and the Schengen acquis.” Ez azt jelenti, az Európai Tanács kimondja, hogy jelenleg fönnon kell tartani és végre kell hajtani a jelenleg érvényes rendeleteket, így külön nevesítve a dublini szabályokat és a schengeni rezsimit.

Tehát a dublini rendeletet nem lehet jelenleg felfüggeszteni. Felülvizsgálatra szorul, ezt mindenki mondja, de a kérdés az, hogy hogyan. És itt van a mi bizottságunk javaslatának lényege, hogy amit a Bizottság akar, téves az a javaslat, hogy nem lehet kiváltani a Dublin III.-at egy állandó rendelkezésre álló kvóta mechanizmusával. Ez sérti a nemzeti szuverenitást és sérti a szubszidiaritást. Tehát nem ad pontos megoldást, hanem inkább eskalálja a migrációs válságot.

Az Európai Tanács tehát rendeletben kimondta korábban, és ezt megerősítették a csúcson is, hogy egyelőre érvényben van Schengen, és érvényben van a Dublin III. rendelet. Az más kérdés, hogy hogyan akarja megváltoztatni, egyelőre nem a megfelelő módon. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A vezérszónoki körben többször elhangzott, hogy nem megoldás a kvóta, nem megoldás állítólag a kerítés sem. A helyzet az, hogy a kvóta kapcsán érdemes lenne tisztázni bizonyos fajta álláspontokat, hiszen az látható, hogy a kvóta alapján történő szétterítés nemcsak hogy futurisztikus, de egész egyszerűen életszerűtlen is. Nyilvánvaló módon érdemes lenne tisztázni, hogy a kvótapártiak és a kvótaellenesek közti törésvonal mentén hol állnak a frontvonalak.

Aki a kvótára megoldásként vagy akár értelmes tüneti kezelésként tekint, nagyon szeretnénk, ha tisztázná azt, hogy hogyan akarják ezeket az embereket kvóta alapján Magyarországra hozni, Magyarországon tartani. Hiszen gondoljunk bele, hogy ha valaki, mondjuk, Németországban a rokonságához, a faluközösségéhez kíván egy enklávóban csatlakozni, aztán közlik vele, hogy kvóta alapján ugyan már fáradjon el Nyírbátor külsőre - most csak mondtam egy nagyon elrugaszkodott példát -, és ott majd egy ócsai típusú lakóparkban kap elhelyezést, akkor ez mégis hogyan fog megtörténni. Hogy fogják kényszeríteni az illetőt, hogy ott maradjon? Adnak neki adott esetben ingatlant a magyar adófizetők pénzéből vagy munkahelyet? Mennyi időre képzelik el mindezt? Hogy képzelik el a kvóta alapján történő szétterítést?

Hiszen itt történtek utalások arra nézve, hogy igen, osszanak el kvóta alapján több tízezer embert, de azt követően, majd ha rendeződik a sorsuk a származási országban, akkor menjenek haza. Nos, az európai uniós irányelvek nem erről szólnak. Az uniós kvótarendszer nem erről szól. Az uniós kvótarendszer igenis a tartós letelepítés irányába mutat, ezért tanúsít a Jobbik zéró toleranciát mindenféle hasonló elképzeléssel szemben. De nagyon szeretnénk, ha tisztáznák azt a kvótát bármilyen szinten pártolók, hogy mégis hogy képzelik el ezt a rendszert, mégis hogyan tartanák az életük végéig itt ezeket az embe-

reket. Nyilvánvaló módon tennének kísérletet a munkaerőpiaci hasznosításukra is, de mégis hogyan képzelnék el ezt?

És amellett, hogy a Jobbik a zéró tolerancia pártján áll, ahhoz, hogy ez a vita komoly lehessen, igenis fontosnak tartjuk, hogy ezek a kérdések megválaszolásra kerüljenek. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm. Először Hörcsik Richárdnak szeretnék egy kérdést feltenni. Ha az EU-csúcs megerősítette a Dublin III.-at, ahogy ön elmondta, és ugye, Orbán Viktor miniszterelnök úr ott ül, akkor ez hogy lehetett? Ha erre a kérdésre lenne majd ideje válaszolni, azt megköszönnénk.

Ezenkívül pedig Hollik István képviselőtársamnak szeretnék egy-két mondatot elmondani. Sajnálom, hogy már nincs a teremben. De azt gondolom, hogy KDNP-s katolikus képviselőként, aki a piarista gimnáziumban végzett, neki a mérsékeltebb álláspontot kéne képviselnie, és nem szabadna belemennie a Fidesz-KDNP-kormány gyűlöletkeltésébe, amit a menekültkérdésben tesznek. Azt is el kell mondani, hogy attól, hogy az MSZP-frakció szájába olyan közleményeket ad képviselőtársam, amik nem voltak, és attól, hogy sokszor elmondják, még nem lesznek ezek igazak.

Azt gondolom, meg kell gondolnia, hogy mit mond, és mérsékeltebb, emberségesebb álláspontot kéne képviselnie egy KDNP-s képviselőnek a Fidesz-szel szemben. Már csak azért is, mert ha Ferenc pápa szavait végighallgatja vagy elolvassa az ember, ezt szó szerint idézném. Ő mondta azt, hogy ugyanazzal a szenvedéllyel és részvétellel bánjunk másokkal, mint ahogy mi szeretnénk, hogy velünk bánjanak. És még egy idézet a pápától, amit meg kell fogadnia minden fideszes és KDNP-s képviselőnek: az emberek nem dolgok, akiket csak el lehet dobni, ha zavarnak. A bevándorlókkal emberséges és igazságos, testvériesebb módon kell bánni.

Képviselőtársaim, kérem, fogadják meg ezeket a szavakat. Azt gondolom, katolikus lányként ezekkel a szavakkal egyet tudok érteni, sajnálom, hogy maguknak ez neveltség tárgya. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A kvótához néhány gondolatot. Z. Kárpát képviselőtársam megszólította a kvótapártiakat. Az LMP folyamatosan azt mondja, hogy önmagában a kvóta nem megoldás, tehát egy komplex intézkedéscsomag részeként kell hogy szerepeljen.

(10.10)

De akkor ugyanúgy fel lehet tenni megfordítva is a kérdést: akkor hogyan képzelik el a nem kvótapártiak, hogy vannak menekültek, akikkel humánusan és segítő módon kell bánni, hogy a zéró tolerancia jegyében akkor most mindenkit, aki bejött az Európai Unió területére, visszafordítunk? Tehát fordítva is fel lehet tenni a kérdést.

Mi azt gondoljuk, hogy a kvótarendszer a kezelésnek, a tüneti kezelésnek egy fontos eszköze, de önmagában nem elegendő, csak akkor használ és akkor a megoldáscsomag része, ha az összes többi elem mellette van, mint például az, hogy azokon a helyeken, ahol konfliktusos övezet van, minél előbb próbáljuk megoldani a konfliktust, hogy az emberek meg tudjanak élni a lakóhelyükön, ne kényszerüljenek más országokba elmenni. És folyamatosan kell például abban is lépéseket tenni, hogy Törökországban, Libanonban legyenek a menekülttáborok, tehát minél közelebb legyenek a lakóhelyükhöz, hogy később, ha a probléma megoldódik, kezeljük, akkor vissza tudjanak menni.

Tehát szükségesnek tartjuk a jelen helyzetben, de természetesen önmagában nem jelenti a megoldást, és a többi intézkedés nélkül nem elegendő.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre bejelentett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt előterjesztő Elnök Úr és Képviselőtársaim! Magyarország Alaptörvénye E) cikkének (2) és (3) bekezdéséből szeretnék idézni, amely meghatározza a Fidesz - Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportjának hozzáállását és álláspontját ebben az ügyben.

Az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése így hangzik: „Magyarország az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján - az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen, az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.” Ugyanezen cikk (3) bekezdése pedig úgy szól: „Az Európai Unió joga - a (2) bekezdés keretei között - megállapíthat általánosan kötelező magatartási szabályt.”

Álláspontunk szerint a szóban forgó bizottsági javaslat azért nem támogatható, mert ezzel Magyarország kormánya megsértené az Alaptörvény E) cikkének (2) bekezdését. Tudniillik az természetesen igaz, hogy az Európai Unió joga kötelező magatartási szabályt állapíthat meg, amelyet a magyar állampolgárok és a magyar intézmények mindegyike köteles betartani, de csak az előbb említett Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése keretei között, annak megfelelő jogszabály lehet kötelező magatartási szabály Magyar-

országban. Azaz, hogy egyszerűsítsem a helyzetet: meg kell felelni annak a szempontnak, hogy csak az alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékű legyen ez a beavatkozás a magyar szuverenitásba, másrészt pedig azt a szempontot mindvégig fenn kell tartanunk, hogy Magyarország nem mondott le a szuverenitásáról, amikor az Európai Unió jogszabályát magára nézve elfogadja, hanem az Alaptörvényből eredő egyes hatásköröket a többi tagállammal közösen, az európai intézmények útján gyakorolja.

Tehát ha mindennek a szempontrendszernek megfelelnie ez a jogszabály, akkor akár támogatható is lenne, függetlenül attól, hogy mit gondolunk róla. Tartalmilag sem értünk egyet a megoldással, erről beszélt Kósa Lajos frakcióvezetőnk, hogy tartalmi okokból miért utasítjuk el az úgynevezett kvótaszabályozást, de álláspontunk szerint az Alaptörvénnyel is ellentétes ez a megoldás.

Az Európai ügyek bizottságának álláspontja szerint - szó szerint így szól az indoklás - az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikk (2) bekezdésének e) pontja az áthelyezési válságmechanizmus létrehozására vonatkozóan nem megfelelő jogalap. Az Unió fellépését elsősorban az EU működéséről szóló szerződés 352. cikke alapján lehetne biztosítani. Nos, szeretném ezt az indoklást alátámasztani a frakciónk részéről is.

Az Európai Bizottság javaslatának, ami lényegében az úgynevezett dublini rendelet módosítása, a jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikk (2) bekezdés e) pontja, amely úgy rendelkezik, hogy az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozására, beleértve a menedékjog vagy kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok és eljárások szabályait. Ez a rendelkezés egyben az úgynevezett dublini rendelet jogalapja is.

A módosítás, tehát amelyet az Európai Bizottság javasol, a dublini rendelet szabályaitól való állandó eltérést irányoz elő, az úgynevezett válságmechanizmus fogalmának és az áthelyezési válságmechanizmus bevezetésével, azonban ennek létrehozására az EU működéséről szóló szerződés 78. cikke nem ad felhatalmazást. Az uniós jogalkotó kizárólag az EU működéséről szóló szerződés egyes cikkeiben meghatározott célból és az ott rögzített eljárási rendben hozhat jogszabályokat, figyelemmel a lisszaboni szerződés céljaira és rendelkezéseire, különösen az EU alapító szerződése 5. cikkének (2) bekezdésére, amely szerint az Unió kizárólag a tagállamok által a szerződésekben ráruházott hatáskörök határain belül jár el. Egy ilyen új jogintézményt az EU működéséről szóló szerződés 352. cikkében foglalt eljárás keretében lehetne csak létrehozni.

Nos, az Európai ügyek bizottsága álláspontjának indokai között a következő indok, hogy a javaslatban foglalt 33/A. cikk (1) bekezdése az Európai Bizottságot a válságmechanizmus meghatározására és aktivi-

zálására vonatkozóan kizárólagos hatáskörrel ruházta fel, ugyanakkor az EU működéséről szóló szerződés 78. cikk (3) bekezdése szükséghelyzet esetén a Tanács számára biztosítja a hatáskört.

A rendelettervezet bevezeti a válsághelyzet fogalmát, amelynek kezelésére az Európai Bizottságot hatalmazza fel a Tanáccsal ellentétben, ugyanakkor nélkülözi a válsághelyzetnek az EU működési szerződés 78. cikk (3) bekezdésében foglalt szükséghelyzettől történő elhatárolását. Lényegében ugyanazt a jelenséget két jogi eljárásban lehetne kezelni. Ennek megfelelően a javaslat a válsághelyzettől nem megkülönböztethető szükséghelyzet esetén a Tanácsot megillető hatáskört ruházná az Európai Bizottságra állandó jelleggel. Ez ellentétes lenne az EU alapító szerződése 13. cikk (2) bekezdésével, mely szerint az egyes intézmények a szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok érdekében tevékenykedhetnek. Vagyis a javaslat a Bizottság javára elvonná a Tanács hatáskörét. Külön indokolt felvetni a szükségesség elemét, amivel az EU működéséről szóló szerződés 78. cikk (3) bekezdése már tartalmaz intézkedési lehetőséget a migrációs válsághelyzet idejére. Nem indokolható, hogy mi szükség van egy újabb mechanizmusra, különösen úgy, hogy a tagállamok képviselőiből álló Tanácstól a Bizottsághoz kerülne nek át a jogkörök.

A határozati javaslatban az indokok között a következő, amelyet az Európai ügyek bizottságának álláspontjaként határoz meg a javaslat indoka, az, hogy az Európai Bizottság hatáskörgyakorlására vonatkozó felhatalmazás túllép az EU működéséről szóló szerződés 290. cikkében foglalt korlátozáson.

(10.20)

Ezzel egy lényegében automatikus, az érintett tagállammal, illetve tagállamokkal való egyeztetést mellőző, központosított eljárásrend lépne hatályba, amely nélkülözné a Tanács érdemi részvételét. A rendelettervezet felhatalmazná az Európai Bizottságot, hogy a végrehajtás érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, például a válsághelyzet megállapításáról, az áthelyezési mechanizmus alkalmazásáról, az intézkedések meghozataláról, beleértve az áthelyezendő személyek kvóták szerinti elosztását. Ezek a hatáskörök túllépnek az EU működési szerződés 290. cikkében foglalt korlátozáson, amely szerint a felhatalmazáson alapuló jogalkotás a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit egészíthetik ki, illetve módosíthatják.

Végezetül az Európai ügyek bizottsága az indokai között kimondja, hogy az Európai Bizottság nem igazolja kielégítő módon, hogy a javaslat alapján az áthelyezési válságmechanizmus esetleges alkalmazása az EU működési szerződés 78. cikk (3) bekezdése szerinti szükséghelyzet esetén hozott intézkedésekhez képest hatékonyabb eljárást eredményezne, illetve többletértékkel járna. A javaslat azt sem indokolja kellően, hogy annak előterjesztése milyen okból volt

szükséges, figyelemmel a 604/2013/EU rendelet folyamatban lévő és várhatóan 2016-ban lezáruló átfogó értékelésére. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmüket, hogy az állam- és kormányfők az Európai Tanács keretében a migrációs válsághelyzettel szembesülve döntöttek arról, hogy a dublini rendszert felül kell vizsgálni, tekintve, hogy nem volt képes adekvát megoldásokat adni az elmúlt hónapokban kialakult helyzetre.

Az új felülvizsgálati rendszerre vonatkozó javaslatát viszont még nem terjesztette elő a Bizottság. Egyes jelzések szerint ez csak jövőre várható. Kétséges tehát annak indokoltsága, hogy az általános felülvizsgálattól külön és hamarabb kellene tárgyalni a javaslat lényegét jelentő állandó relokációs mechanizmust. Mindezek alapján tehát visszatérve a Fidesz képviselőcsoportjának érveire, jogi álláspontjára, egyértelműen megállapítható, hogy azért sértené a Bizottság javaslata Magyarország Alaptörvényét, Magyarország szuverenitását, mert teljesen világos, hogy minden olyan hatáskör, amely nem az alapító szerződéseknek felel meg, nem az EU működési szerződésének felel meg, amellyel lényegében az Európai Unió intézményei túlerjeszkednek a hatáskörükön, túllépnek a hatáskörükön, az szükségszerűen sérti valamely tagállam szuverenitását. Így most ebben az esetben a mi szuverenitásunkat sérti az, hogy az Európai Unió intézményei többjogokat akarnak maguknak, több hatáskört vindikálnak maguknak annál, mint amire Magyarország Alaptörvényében mi, magyarok felhatalmazást adtunk.

Tehát arra kérem önöket, hogy azért támogassák, többek között azért támogassák az Európai ügyek bizottságának javaslatát, amellet, hogy a kvótarendszert önmagában is egy értelmetlen és rossz döntésnek tartjuk, azért is támogassák, mert az Európai Bizottság javaslata sérti Magyarország szuverenitását, sérti az Alaptörvényben meghatározott, Magyarország és az Európai Unió közötti együttműködésre vonatkozó szabályokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha már Heringes Anita képviselő asszony által megszólítottam, akkor gondoltam, hogy válaszolnék rá. Mindig van annak egy diszkrét bája, amikor MSZP-s képviselőtársaink Ferenc pápára hivatkoznak. *(Heringes Anita: Miért? Mi a baj?)* Ilyenkor mindig rádöbbenek arra, hogy mennyire igaza volt néhai miniszterelnök úrnak, Antall Józsefnek akkor, amikor azt mondta, hogy Európában még az ateista is keresztény. Szeretném azt mondani, képviselő asszony, hogy amikor Ferenc pápától idéz, akkor ne felejtse el ezt akkor is megtenni, amikor mondjuk, a házasság intézményének a védelméről van szó vagy éppen a családok támogatásáról. Akkor

általában ezeket az érveket el szokták felejtteni. Ami a bevándorlással kapcsolatos megjegyzését illeti, ami a kormánypárt álláspontjának az emberségességéről szól, szeretném még egyszer elmondani, amit a vezérszónoki beszédemben is már említettem: természetesen Magyarország, a Fidesz és a KDNP is minden olyan embert megvédelmez, akinek az élete veszélyben van. Az emberi méltóságot alapvető emberi jognak tartjuk, azonban a gazdasági bevándorlók, akikről most legnagyobb tömegben szó van, nincsenek közvetlen életveszélyben. Atmennek biztonságos országokon, és ki kell ugyanakkor mondanunk, hogy a jóléthez való jog - ugyanis ők a jólét miatt, a miatt a jólét miatt indulnak útnak, amit itt Európában tapasztalnak, a jóléthez való jog - nem alapvető emberi jog. Ezért nem tudjuk támogatni a kötelező kvótát, és nem értünk egyet az MSZP-nek a bevándorláspárti politikájával. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Miután személyemben éreztem ezt most támadásnak, azt tudom mondani, képviselőtársam, hogy engem katolikusnak neveltek. *(Dr. Répássy Róbert: Ügyrendi! - Kósa Lajos: Ez nem ügyrend, ez két perc!)* De ez személyi, az ügyrend az a személyi megtámadtatás, képviselőtársaim, úgyhogy szeretném jelezni: engem katolikus lánynak neveltek. Én ministráltam éveken keresztül, én katolikusnak vallom magam, és belül tartom a vallásomat. Innentől kezdve ne kérdőjelezze meg, képviselőtársam, hogy én katolikus vagyok-e!

ELNÖK: Képviselő asszony, személyes érintettség okán megadtam a lehetőséget, de nem tudom ügyrendi kérdésnek tekinteni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Volt már ilyen.)*

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen, hogy megadta a szót. Ezért szerettem volna ennyit elmondani, és kérem szépen, ezt a stílust ilyen fiatalon ne vegye át képviselőtársaitól. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megadom a szót ügyrendi kérdésben Kósa Lajos frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt szeretném megkérdezni, hogy ilyen esetben az ügyrendinek álcázott, egyébként tipikus kétperces hozzászólás fogyasztja-e a kétperces hozzászólás lehetőségét annak a frakciónak, aki ilyenel kísérletezik. Amennyiben fogyasztja, akkor helyesen jár el a Ház, amennyiben nem, akkor ezentúl a kétperces hozzászólásokat ügyrendi kérdésnek álcázva fogjuk

megtenni személyes megtámadtatás ürügyén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Frakcióvezető úr, a válszom a következő, a házszabály egyértelműen rendelkezik. Ügyrendi kérdésben, ha szót kér a képviselő, egy percben előterjeszheti, hogy mit kíván kérni. Ez következett be, az indoklás már nem folytatódott, tehát nem tudjuk kétpercesnek tekinteni, viszont egy percben a házszabály szerint minden képviselőnek lehetősége van elmondani, és utána az indoklásra, ha nem tekinti ügyrendinek az ülésvezető elnök, nem ad lehetőséget. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk. Megadom a szót Kósa Lajos frakcióvezető úrnak. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sokadjára halljuk a tisztelt Házban azt az MSZP-s állítást, hogy a dublini egyezmények felülvizsgálatát kell kérni, mert az az igazi megoldás. Csak mindenkit szeretnék emlékeztetni arra, hogy a dublini jegyzőkönyvekkel nyolc évet pepecselt az Unió, mire ezt el tudta fogadni egy olyan politikai helyzetben, amikor nem volt menekültválság, amikor egyébként a tagországok közti egyetértés ebben a kérdésben sokkal nagyobb volt, és még arra is képtelen volt az Unió egyébként, hogy a dublini egyezményekből következően közösen meghatározza a biztonságos harmadik ország fogalmi körét. Három év gyürkőzés után az Unió nemzeti hatáskörbe visszadobta ezt a kérdést, mert képtelen volt azt megoldani. Ha ebből valaki azt a következtetést vonja le, hogy most viszont a dublini jegyzőkönyvek felülvizsgálata egy gyors folyamat, akkor szerintem súlyosan téved.

Itt az MSZP-nek nem tévedéséről van szó, hanem arról, hogy az MSZP hagyományosan bevándorláspárti, ahogy egyébként az egész európai baloldal hagyományosan bevándorláspárti. Ők valóban azon az állásponton vannak, hogy jöjjön mindenki, mert különböző problémák megoldására a bevándorlást jó eszköznek látják, és egyébként éppen ezért javasolnak álmegoldásokat.

(10.30)

Az általunk javasolt megoldás, az Európai Unió határainak megvédése, az nem álmegoldás. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol.)* Itt van a horvát-magyar *(Dr. Harangozó Tamás: Bravó!)*, a szerb-magyar határ példája. Lehetséges. Az pedig, hogy az MSZP vezérszónoka, Harangozó képviselőtársunk nincs tisztában azzal, hogy a görög határokat most is a Frontex védi, az csak egyszerű tájékozatlanság, pedig egyébként akár a bizottsági tagság okán is ezt tudhatná. *(Dr. Harangozó Tamás: Védik a határokat, Lajos?)* Az más kérdés, hogy a görögök *(Dr. Harangozó Tamás: Most védik vagy nem védik?)*, akiknek ténylegesen a legnagyobb hozzájárulást kellene adni, ezt nyíltan megtagadják, felrúgva egyébként a schengeni egyez-

ményekből fakadó kötelezettségeiket. De ez nem juttathat előnyt Görögországnak, az összes rajtuk keresztülment bevándorlót Görögországba kell visszaküldeni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam nem érzem magam megtámadva, éppen ezért szeretném figyelmébe ajánlani képviselőtársaimnak, hogy illene tartózkodni az egymás személyét érintő megjegyzésektől, ha hölgyről van szó, akkor különösen, hiszen itt most az ügy mentén egyértelműen tisztázni kellene az álláspontunkat. Nemcsak azért, mert Dublin felülvizsgálata - egyet kell hogy értsek ezzel - abszolút tüneti kezelés, tehát a probléma kiváltó okával semmit nem kezd, de azért is, mert egész furcsa egymásra licitálás alakul ki itt a Házban.

Van egy nyíltan bevándorláspárti, mondjuk csúnyán: migránsimmogató oldal, és van mindemellett egy másik, amely azt bizonygatja, hogy azért természetesen az emberiség nagyon fontos. Volt olyan, aki azt mondta, hogy gondjainkba kell vennünk az érkező migránsokat. Én szeretném leszögezni, hogy mit jelent a Jobbik zéró toleranciája, hiszen irányult erre egy kérdés.

A Jobbik zéró toleranciája ebben a kérdésben annyit jelent, hogy a határainkhoz érkezők - jelesül illegálisan érkezőkről van szó, tehát még így is megengedők vagyunk - étellel, itallal elláthatók arra az egy-két napra, amíg itt tartózkodnak, és szintén erre a nagyon rövid időre szállást is kell hogy kapjanak. Nyilvánvalóan emberességi szempontból ennyi megkövetelhető, és a valódi menekültek, akik az érkezők talán 10-20 százalékát, ha kiteszik, megérdemlik azt, hogy ezt a segítséget és támogatási formát megkapják.

De egészen elképesztő az az egymásra licitálás, ami tapasztalható azt illetően, hogy ki, hogyan és miként nyújtana „biztonságot” az érkezőknek. Tehát szeretnénk leszögezni, hogy sem lakást, sem letelepítést, sem semmiféle integrációt, indokolatlan szociális juttatásokat nem tudunk elfogadni. És ez az a pont, ahol a kormányzatnak is tisztázni kellene, tisztázni kell azt, hogy oktatási szakpolitikusa miért nevezi az oktatáspolitikai legnagyobb kihívásának a migráns gyerekek oktatását a közeljövőben, valamint azt is, hogy hogyan adhatott alaptörvényében szavazati jogot, igaz, hogy csak speciális esetben, igaz, hogy csak helyhatósági választásokon, de olyan migránsoknak, akik esetében pozitívan fogadták be a kérelmet. A zéró tolerancia esetünkben annyit jelent, hogy semmiféle hasonló indokolatlan kedvezményt nem tartunk elfogadhatónak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót

Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselő-csoport.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Kósa képviselő úr előbbi kétperces hozzászólására szeretnék reagálni.

Képviselő úr azt állította, hogy a Magyar Szocialista Párt a Dublin III. rendszer felülvizsgálatát szeretné elérni és ezt kéri. Szeretném még egyszer határozottan leszögezni: nem a Dublin III. felülvizsgálatát szeretnénk kérni. Állításunk egy nagyon egyszerű, de nagyon határozott állítás: a Dublin III. rendszer megbukott, nem jó, nem alkalmas arra az élethelyzetre, amely most éri az Európai Uniót. Ennek a kezelésére nem alkalmas ez a rendszer, éppen ezért ennek a toldozgatása-foldozgatása, felülvizsgálata, kiegészítése, picit változtatása szerintünk abszolút nem megoldás arra a problémára, arra az élethelyzetre, amely most kialakult.

Tehát nem azt akarjuk elérni, hogy a Dublin III. rendszert vizsgáljuk felül, egy kicsit változtassunk rajta, valamit tegyünk hozzá, netalán vegyünk el valamit. Szerintünk egy teljesen új, egy gyökeresen eltérő, az eddigiektől eltérő, teljesen más megoldási módszerre van szüksége az Európai Uniónak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hörcsik Richárd képviselő úr jelentkezett. Hozzáteszem, ilyenkor egyet kérek: mint előterjesztőnek megadom a szót úgy, hogy legközelebb kérem képviselőtársamat, hogy a normál gombot nyomja meg mint előterjesztő, mert az előbb is ez okozott gondot, hogy kétpercest nyomott.

Őné a szó, parancsoljon! Nem kétpercesben, hanem normál időkeretben természetesen.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a Dublin III. rendeletről elég sok szó esik. Heringes Anita képviselőtársam kérdezte, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr ott volt az Európai Tanács ülésén, és mi történt. Hát, kérdezze meg a miniszterelnök urat majd egy azonnali kérdésben. *(Derűltég az MSZP soraiban. - Heringes Anita: Azt még nektek se mondja meg!)*

Azonban szeretném képviselőtársam figyelmét felhívni, hogy a dublini rendeletet azért kell fenntartani, mert nincs helyette más, és egy új rendelet elfogadása legalább egy évet vesz igénybe, és egyelőre még erre sincs javaslata az Európai Bizottságnak, hogy ezt módosítsák. Ez a probléma. De ha rendes eljárásban kerülne elfogadásra az Unió alapszabálya 78. § (2) bekezdése szerint, ez megint egy év, és erre a még nem létező európai bizottsági javaslatra is lehetne sárga lapos eljárást folytatni.

Tehát jól látszik, képviselőtársaim, a probléma alapvetően az, hogy a Dublin III.-at túllépte az idő, ebben egyetértünk - ahogy Kósa Lajos képviselőtársam elmondta -, de az alapvető probléma az, hogy az Európai Bizottság mint egy béna kacska viselkedik. Nem az, hogy megoldási javaslatot adna, hanem

rossz úton indul el, olyan úton, ami beleütközik a szubszidiaritásba, beleütközik az alapvető nemzeti jogokba. Ez a másik probléma. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most az írásban előre bejelentett felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Gyopáros Alpár képviselő úrnak adom meg a szót, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor az Országgyűlés lefolytatta azt a vitát, amelyben első alkalommal alkalmazta a sárga lapos eljárást az európai ügyészség témájában, akkor Hörcsik Richárd elnök úr úgy fogalmazott, hogy egy jogtörténeti mérföldkő tanúi vagy szereplői vagyunk, lényegében egy történelmi eljárás szereplői vagyunk, és akár büszkék is lehetnénk arra, hogy idáig eljutottunk, különösen úgy, hogy a sárga lapos eljárás önmagában azt a demokráciadeficitet csökkenti, amelyről oly sokat beszélünk az Európai Unió működése kapcsán.

Én azonban sokkal inkább lennék a büszke helyett nyugodt, és úgy látom, hogy képviselőtársaim sem oly nyugodtak. Nyugodt lennék inkább azért vagy afelől, hogy azt lássuk, maga az Európai Unió intézményrendszere, maga az Európai Bizottság is érti a működési szabályait, és valós megoldásokat tud kínálni azokra a problémákra, amelyekkel napjainkban szembesülünk. Azonban nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy egy évtizedes küzdelemnek vagyunk újra a tanúi, nevezetesen a bürokrácia, az adminisztráció versus jogalkotás küzdelmének, amelyben a végrehajtásra ítéltetett, az adminisztrációban működő intézmények újra és újra területet próbálnak foglalni a jogalkotás területén, hol ilyen lopakodó üzemmódban, mondjuk úgy, hogy a fű alatt, hol pedig nyílt támadást intézve.

Kevés azonban az olyan nyílt támadás, mint ez az eset, amit nyugodtan nevezhetünk akár nyílt, durva, frontális támadásnak is, amikor ennyire nyíltan és durván próbál meg nem a hatáskörébe tartozó ügyekben intézkedni az Európai Unió végrehajtási, bürokratikus szervezete. Ez nem pusztán egy ilyen jogalkotási háború, hanem azért ismerjük el, hogy ez egy nagy politikai háború, ez egy nagy politikai harc, illetve annak egy nagy csatája zajlik jelenleg. Nevezetesen az ezeréves nemzetállam lebontásának a kísérlete a szupranacionalista érvek részéről, és ennek egy nagyon durva megnyilvánulása zajlik a szemünk előtt. Azt gondolnánk mi is, és azt gondolnánk a magyar emberek általában, hogy az Európai Unióban, az Európai Bizottságban, az európai intézményrendszerben írni-olvasni tudó emberek vannak, és én magam ugyan nem vagyok jogász, de legalábbis jogvégezt emberek segítik a munkájukat, és határozják meg azt a mozgásteret, ami számukra kijelöltetett az Európai Unió keretein belül. És azt gondolnánk az emberek, hogy értik az Európai Bizottság tagjai,

munkatársai azt, hogy egy olyan hatáskörben, ami számukra nem áll rendelkezésre, viszont egy másik európai uniós szerv számára, nevezetesen az Európai Tanács számára rendelkezésre áll, a már sokat emlegetett Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikk (3) bekezdése az Európai Tanács számára ezt a hatáskört kijelöli, hogy az az Európai Tanács számára áll rendelkezésre és nem a Bizottság számára. Ez komoly politikai kérdéseket vet fel, nem pusztán egy jogtechnikai kérdés.

(10.40)

Mert hogyha azt mondjuk, hogy az Európai Tanács rendelkezésére áll ez a hatáskör, és az Európai Bizottság rendeletmódosító javaslata mégiscsak érvénybe lép és átmegy, akkor itt egy hatásköri ütközésről, hatásköri vitáról van szó, és hogyha ezt a hatásköri vitát fel akarjuk oldani, akkor ez nyilvánvalóan valamelyik kijelölt hatáskör rovására kell történnjen, ami urambocsá' odáig fog elvezetni, hogy valóban rendeleteket kell újrafogalmazni vagy éppenséggel alapvető szerződéseket kell újrafogalmazni, újratifikáltatni a parlamentekkel, és újra azt a nehéz eljárást, amelyet az elmúlt években, akár 2009-ig is megtapasztaltunk a lisszaboni szerződés aláírása előtt, újra ezt a nehéz eljárást kell lefolytatni, miközben egyébként az illegális bevándorlók, politikai és gazdasági bevándorlók milliói indulnak el vagy érkeztek meg éppenséggel Európába.

Élénken emlékszem, hogy amikor fiatalkoromban, még a vízumkényszer idején nyugat-európai országba szeretnénk volna látogatni, akkor nekünk meghívólevelet kellett felmutatni ahhoz, hogy beléphessünk - nem tudom én - Angliába, vagy tartósan tartózkodhassunk Írországban, Nagy-Britanniában, és így tovább, és pontosan ezt csináljuk most: meghívólevelet küldünk azoknak a százazreknek és millióknak Afrikába, a Közel-Kelet térségébe, akik alig várják, hogy egy jobb élet reményében hosszú távon, tartósan letelepedjenek, és itt éljenek Európában. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Meghívólevelet küldünk ezeknek a millióknak, és mindeközben nem adunk arra választ, hogy amíg mi rendeleteket módosítunk, rendeleteket alkotunk újra és szerződéseket ratifikálunk újra, urambocsá', hogyan fog működni, hogy addigra a már eddig Európába megérkezett egymillió illegális bevándorló létszáma megduplázódik, megtriplázódik, a négyszeresére, az ötszörösére, ki tudja, hányszorosára fog növekedni, hogy hogyan fogja elbírní ezt az európai ellátórendszer, vagy hogy valóban a belső mobilitásra milyen választ fog adni az Európai Unió, vagy hogy ha az önök állítása lenne igaz, és azt mondjuk, hogy nem gazdasági bevándorlókról beszélünk, hanem politikai bevándorlókról, akkor hol van az az ösztönzőrendszer, ami majd abban segít az Európába érkező millióknak, hogy ha az ő hazájukban véget ér a háború, vagy megszűnik az a politikai konfliktus, ami miatt ők eljönnek Európába, akkor visszatérjenek, hazatérjenek a hazájukba - merthogy átmeneti segítségnyújtásról beszélünk alapvetően, amikor menekülteket fogadunk be, nem pedig letelepítünk milliókat Európa határain túlról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy az ellenzéki pártok és különösen a szocialisták véleményalkotásához, döntéséhez szolgáljon például a visegrádi négyek együttműködése. Nyugodtan kimondhatjuk azt, hogy az, amit a visegrádi négyek ebben a kérdésben az elmúlt hónapokban arról a kohézióról, arról az erős szövetségről tanúbizonyságot tettek - mint ahogy tapasztaltuk, Áder János meghívására Balatonfüreden tanácskoztak a visegrádi országok államfői, ugyanez igaz a kormányközi együttműködésre, a parlamentközi együttműködésre, ugyanez igaz az Európai ügyek bizottságának együttműködésére a visegrádi országok társbizottságaival, és ugyanez igaz például a határrendészeti, a rendészeti együttműködésre -, én nagyon-nagyon remélem, hogy a visegrádi országoknak ez az erős szövetsége, kohéziója fog mintául szolgálni nekünk is, önöknek is ahhoz, hogy végre ezt a nemzeti minimumot, amelyről oly sok szó esik, elérjük, és nagyon remélem, hogy ez szolgál majd például az Európai Unió tagállamainak nemzeti parlamentjei számára is, hogy ezt a 19 szavazatot sikerüljön összegyűjtenünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknak adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tudnék azonosulni az imént elhangzott szavakkal, miszerint egy innen kiinduló kezdeményezés által formáljunk valamit Európa gondolkodásmódján, és érzük el a számunkra kedvező változást, két problémám van vele. Az egyik az, hogy a közös európai cselekvési térben nem nagyon találunk az utóbbi tíz évben olyan mintákat, amelyek arra engednek következtetni, hogy ezt a nagyon helyesen említett béna kacsa szindrómát bármi is feloldja Brüsszel tekintetében. Közös európai politikák vagy sikertelenek, vagy nincsenek. A helyzet az, hogy egyetlen képviselőtársam sem tud három olyan példát említeni, nagyobb válságot, nagyobb problémakört, amelyet az utóbbi tíz évben az EU kellő időben történő reagálással, gyorsan, hatékonyan és korszerű módszerekkel megoldott volna. Egészen elképesztő módon nincsenek ilyenek, a közös cselekvési rend megkopott, egy múlt évszázadbéli vagy múlt évezredbeli valaminek tűnik. A másik problémám pedig az, hogy én azért többet várnék egy ilyen erős felhatalmazással bíró kormánytól, mint az önöké, amely azért kétharmaddal nyert, bár most már nincs meg neki. De önmagában az, hogy itt különböző sárga lapokkal és egyéb figyelmeztetésekkel próbáljunk nagyon finoman a virtuális térben valamifajta változást elérni és üzeni Brüsszelnek, az nagyon kevés.

A Jobbiknak egyértelmű a cselekvési terve ebben a kérdéskörben: mi a kvótáról, a kvóta szerinti megoldásokról ügödöntő népszavazást szeretnénk elérni Magyarországon, azt szeretnénk, hogy ne az önök nemzeti konzultációs ívein, ne csak a mi standolásainkon és fogadóóráinkon, hanem az összes magyar választópolgárt potenciálisan megkérdezve, mindenki véleményével felvértezve legitimációs lehetőséget szerezzünk arra, döntsön a magyar nép egy ügödöntő népszavazáson. Ezzel a legitimációs erővel aztán ki lehet menni Brüsszelbe, és ott rá lehet csapni arra az asztalra, fel is lehet borítani azt az asztalt, hogyha arról van szó, hiszen nemzetstratégiai kérdéssről beszélünk.

Értetlenül állunk az előtt, hogy az önök sajtóreakciói tekintetében kiviláglott, hogy egyedül a Jobbik szeretné közvetlenül, ügödöntő népszavazás formájában megkérdezni a magyar állampolgárokat, és nem egy nemzetközi szerződésről, itt még nincs egy kőbe vésett szerződés, amiről ne lehetne népszavazást tartani, nincsenek olyan akadályok, még olyan szintűek sem, mint amelyeket Ciprasz Görögországában két hét alatt felülírtak gyakorlatilag egy alkotmánymódosítással.

Igenis meg lehetne és meg is kellene kérdezni a magyar népet arról, hogy hozzájárul-e egy inváziószerű állapot fenntartásához, és hozzájárul-e ahhoz, hogy bárkit, bármilyen idegent tudatosan letelepítsenek Magyarországon, hosszú távon tehát hozzájárul-e egyfajta lakosságcserehez - hiszen lakosságcsere zajlik Magyarországon, a több százezer kivándorló mellett, ezzel a jelenséggel párhuzamosan egyre több olyan hang nyer teret, amely szerint, idézem: „idegenből kellene pótolni a hiányosságainkat”. Életveszélyes tendenciáról van szó! A Jobbik álláspontja egyértelmű: a magyar korfát a magyaroknak kell kiegyenesíteni, a demográfiai megroppanást nekünk kell kijavítani, senki másnak, idegenből semmi... (Dr. Harangozó Tamás közbeszól. - Derültség az MSZP soraiban.) Lehet ezen mosolyogni, persze, az MSZP migránsimogató politikájába abszolút illeszkedik az, hogy ők és a hozzájuk közel álló civil szervezetek tudatosan letelepítenének idegenből idehozott embereket. (Dr. Harangozó Tamás közbeszól.) Elhangzott már társszervezeteiktől, alapítványaitól, hogy az üresen álló önkormányzati bérlakásokat is számukra utalnák ki; nem nagyon ágáltak az ellen sem, hogy a Fidesz-KDNP Alaptörvényében szavazati jogot biztosított ugyan nem ezen migránstömeg számára, de azon, menekültnek nevezett személyek számára, akik kérvényét pozitívan bírálták el, és azért érdemes lenne beszélni arról, hogy hová vezet bármiféle kvótaszerű megoldás, amit önök egyébként szintén támogatni látszanak.

Ezek a kvótaszerű megoldások oda vezetnek, hogy egy felülről nyitott rendszert nyitnak ki, tulajdonképpen egy olyan kaput nyitnak ki, amelyen utána bármi bármilyen formában bezúdulhat, hogyha Brüsszelben úgy döntenek. A helyzet az, hogy lehet csak 1300 emberről beszélni, lehet csak 2-3 ezerről beszélni, de ez a felülről nyitott kalap elképesztő

számokat produkálhat a következő években, és sem a Fidesz-KDNP, sem egy erős felhatalmazással bíró kormány, sem az ellenzék nem tudja megakadályozni azt, hogy ha idehoznak embereket, azok család-egyesítésekbe fogjanak. A szakmai számítások szerint a család-egyesítések során személyenként további 4-8 „meghívott” emberre kell számítani, és ha hozzávesszük az ideérkezők származási országainak elképesztően magas reprodukciós rátáit, összevetjük ezt a magyar, nagyon alacsony hasonló rátával, akkor azt látjuk, hogy pár évtizedes távlatban bizony tömegek érkehetnek Magyarországra, tömegeket telepíthetnének le. Erre Zsuhár Zsuzsanna, a Migration Aid szóvivője egy közös vitánk során azt válaszolta, hogy az a 700 vagy 1300 ember mit zavar minket, amikor több mint 20 ezer volt tavaly az ország természetes fogyása, tehát szerinte a 4-6-os villamoson nem nagyon tűnne fel az a pár száz vagy egy-két ezer ember. Mi mégis azt mondjuk, hogy a szellemet kiengedni a palackból életveszélyes lenne, hiszen ez egyben üzenetet jelentene azt illetően is, hogy a saját, önmagunk pótlását, a reprodukciónkat, ennek a szándékát gyakorlatilag feladnánk annak érdekében, hogy kívülről, külső erőforrásokkal pótoljuk vagy próbáljuk meg a rendszert helyreállítani. A Jobbik nem szeretne egy ilyen országot, a Jobbik egyértelműen saját erőforrásokból és önerőből szeretne előrejutni, ennek minden eszközével.

Ezen a ponton kell beszélnünk az esetleges viszsztatoloncolásokról is, hiszen ezek csak súlyosbíthatják az úgynevezett kvóta által kialakított vagy kialakítandó helyzetet, de még a kvóták közül is az a legveszélyesebb, amely nem konkrét számokkal, hanem algoritmussal dolgozik, és egyértelműen a jövőben változtatható módszertan szerint már nem konkrét embermennyiséget terítene szét Európában, hanem bizony a gazdasági teljesítmény, a népesség és egyéb mutatószámok alapján tulajdonképpen egy százalékos arányt határozná meg, és az érkezők számának függvényében terítené szét és telepítené le a periférián található tagországokba az érintett tömegeket.

(10.50)

Mi, jobbikosok nem is értjük egyébként, hogy a liberális kollégák miért nem tiltakoznak hangosan az ellen, hogy itt tulajdonképpen erőszakos módszerekkel akarnak áttelepíteni embereket Európán belül, és erőszakos módszerekkel ott tartani őket valahol, egy olyan országban, ahova ők nem is akartak menni. Más történelmi korokkal kapcsolatban önök nagyon hangosan szoktak ágálni a hasonló megoldások ellen. Mi sem pártoljuk az ilyen megoldásokat, ezért nem támogatjuk a kvótát, de értetlenül állunk az előtt, hogy hogyan kívánják ezt megvalósíthatóvá tenni, hogyan képzelik el önök ennek a megvalósíthatóságát.

Mi ezt gyermekes, infantilis és tökéletesen életszerűtlen elképzelésnek tartjuk, amely nem segít megoldani a problémát, de valóban egyfajta meghívólevelet is küld, azzal a reménnyel kecsgetve az érintetteket, hogy adott esetben legalizálható

a helyzetük, rendezhető a helyzetük. Miközben felmerül az, hogy mentegetik önök az érkezőket, hogy nekik joguk van a jobb élethez és a jobb életlehetőségek kivívásához, miközben ilyen jog nemcsak hogy nem ismeretes, de bennünket semmi nem kötelez arra, hogy hasonló jogot, jogosultságot bármilyen formában támogassunk, hiszen ha menekültekről lenne szó, akkor lehetne vitatkozni a felső határokról, de ez a helyzet messze nem az. Egy tudatosan szervezett invázióval állunk szemben, és egyáltalán nem lebecsülendő az, hogy igen, Európa megkésve, nagyon gyenge eszközökkel, de megkísérli megvédeni magát.

Eppen ezért állunk értetlenül az előtt is, hogy a Fidesz-KDNP, bár látszólag elutasítja ezeket a kvótászerű megoldásokat, azért kettő bökkenő vele kapcsolatban is van. Az egyik a világkvóta elképzelése, amely lényegében ugyanennek a problémának egy sokkal szélesebb körben való kiterjesztése. Amellett, hogy mindenféle realizmust nélkülöz ez a felvetés, nem értjük, hogy ha magával a műfajjal baja van a kormánynak - és helyesen van baja ezzel -, akkor miért képzeletben azt, hogy egy szélesebb körben szétterítve ugyanez a módszertan, ugyanez a módszer és rendszer pedig működhetne.

A másik gondunk pedig Németh Zsolt; nem az ő személye, hiszen személyesen semmi bajunk nincsen vele, az a problémánk, hogy közös beszélgetéseken, konferencián, szereplésen az ő részéről elhangzott az az egyértelmű kijelentés, hogy ha uniós részből születik egy kvótával kapcsolatos döntés, egy legitim, általa legitimnek tartott döntés, akkor Magyarországnak ezt apelláta nélkül kutya kötelessége végrehajtania. Mi, jobbkiosok ezzel sem értünk egyet, hiszen van egy vonal, amit meg kell húznunk, nem megyünk azon túl, és egész egyszerűen nem vagyunk hajlandók hasonló brüsszeli diktátumot elfogadni. Ugyanígy, ha brüsszeli diktátum a magyar földet tömegesen kiárusíthatóvá tenné, ott is meg kellene húzni a vonalat, hogy ezt már nem engedjük, tehát vannak olyan nemzetstratégiai kérdések, amelyek esetében nem lehet átlépni azon a bizonyos vonalon. Sajnos, most ott tartunk, hogy a Fidesz-KDNP próbál a földek egy részével hasonló módon játszódni, nem is kell ide külföldi befektető, de ez egy másik napirend, másik téma, ne menjünk ebbe bele.

Azt viszont látni kell, hogy tisztázni kell, tisztázni szükséges, hogy a Németh Zsolt-i vonalvezetés és irány a Fidesz-KDNP valódi arca vagy pedig az, amit itt hallunk a parlamentben, mert ha az, amit itt hallunk, akkor van miről vitatkozni, akkor lehet érveket ütköztetni, ismereteket cserélni, de Németh Zsolt nemcsak ezt mondta, azt is megemléltette egy beszélgetésen, hogy a szuverén nemzetállamok kora véleménye szerint lejárt. Ezt még lehet magánvéleményként kezelni, de a külügy egy vezető arca tekintetében el kell gondolkodni ezeken a kijelentéseken, nehogy az legyen a vége ugyanis, hogy a Fidesz-KDNP itt frakcióvezető úr és mások arcával keményen ágál a kvóta ellen, és én ezt tudom támogatni, tudok ezzel azonosulni, aztán majd a brüsszeli tér-

ben elvárják a kormányzat, és látszólag kényszerű behódolni annak a nyugati döntésnek, amelynek egyébként nem kéne, és azt fogják mondani, hogy mi mindent megpróbáltunk, nagyon harcosan kiálltunk a kvóta ellen, de ránk kényszerítik onnan, különben befagyasztják a forrásokat és a többi. A helyzet az, hogy el kell döntenünk, hogy a Németh Zsolt-i irányvonal és vonalvezetés a kormány sajátja, vagy pedig az, amit ezen vita során most itt előad számunkra. Kétkulacsos politikát ebben a kérdésben nem lehet folytatni, kettős játékot sem, el kell tehát dönteniük, hogy valóban legitimnek tartanak-e bármiféle kvótászerű megoldásra vonatkozó brüsszeli döntést, vagy pedig keményen kiállnak ez ellen. Ahhoz, hogy legitimációt szerezzenek ebben a kérdésben, a Jobbik továbbra is azt tudja javasolni, hogy ne féljenek, ne riadjanak vissza egy ügydöntő népszavazásra vonatkozó kezdeményezéstől, amely által a magyar választópolgárok egyértelműen kifejtethetik abbéli szándékukat, hogy kvóta vagy bármilyen hasonló megoldás alapján hozzájárulnak-e idegenek letelepítéséhez Magyarországon vagy sem. Nem árulok el titkot azzal, hogy a Jobbik egyértelműen a „nem” szavazatra fog buzdítani. Erős a gyanúm, hogy egy ilyen ügydöntő népszavazás tekintetében 90 százalék fölött lenne az elutasítók aránya - nagyon helyes, hogy ez így van -, de azt látni kell, hogy a magyar nép, a magyar választók megkérdezése nélkül ilyen nemzetstratégiai kérdésekben nem lehet és nem is tisztességes dönteni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Legény Zsolt képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai első napirendünk már elég hosszú ideje tart, ez is bizonyítja azt, hogy egy kifejezetten fontos, mondhatnám azt is, hogy érdekes vagy érdemi kérdéstről szól ez a napirend. Sajnos, a vita nem volt mentes némi személyeskedéstől sem. Ha megengedik, én kifejezetten szakmai dolgokról szeretnék ezzel, az előttünk fekvő javaslattal kapcsolatosan beszélni.

Gyopáros képviselőtársam egyébként, szerintem nagyon helyesen valóban a javaslat érdemi részéről beszélt, arról, ami egy valós vita, és ezt talán Z. Kárpát képviselőtársamnak is tudnám mondani... *(Z. Kárpát Dániel: Én miről beszéltem?)* Teljesen szakmai kereteken belül, képviselő úr, hogy itt vitatjuk annak a jogalapját, amelyre hivatkozik az Európai Bizottság ezzel az áthelyezési válságmechanizmussal, mármint a javaslatával, és azt mondja, Hörcsik képviselő úr is mondta, hogy túlterjeszkedik a Bizottság a hatásköreire, és hatásköröket akar elvonni a Tanácstól.

Még egyszer mondok, szerintem ez tényleg egy valós vita, és ha úgy tetszik, akkor egy jogtechnikai vagy jogdogmatikai kérdésként is meg lehetne azt fogalmazni, hogy amit az Európai Bizottságnak az

európai jogszabályok, rendeletek megengednek, vagyis amit kifejezetten felsorolnak hatáskörének, csak abban formálhat véleményt, vagy „mindent lehet, amit a jogszabály nem tilt” alapon ezen túl is terjeszkedhet, szerintem ez egy valós vita, én azt gondolom, hogy erről érdemben is lehet vitatkozni. De ha megengedik, akkor, ha egy másik megközelítésben közelítjük meg ezt az adott javaslatot, akkor valóban, arról is lehetne beszélnünk, hogy mélyítjük, mondjuk úgy, az Európai Uniót, az európai együttműködést, vagy inkább a jelenlegi szintjén vagyunk, vagy - jobbikos képviselőtársaimnak talán ez tetszene, de nem szeretnék olyan dolgokat a szájukba adni, amit esetleg nem mondtak - inkább még inkább jöjünk vissza abból az együttműködésből, amelyet az Európai Unióban eddig gyakoroltunk.

Kósa képviselő úr például úgymond lopakodó föderalizmusnak nevezte azt, ahogyan itt most például az Európai Bizottság hatáskört akar elvonni az Európai Tanácstól az ő megközelítésük szerint. Én azt gondolom, hogy erről tényleg lehet érdemben vitatkozni itt, a Parlament falain belül is, merthogy ha azt mondja Z. Kárpát képviselőtársam, Németh Zsolt azt állította, hogy a szuverén nemzetállamok kora lejárt, szerintem erről is lehet érdemben vitatkozni, erről is lehet egyfajta véleményeket ütköztetni, hogy ez valóban így van-e vagy mi felé fog haladni a jövőnk, ebben természetesen az Európai Unió jövője is, s abban, azon belül pedig Magyarország jövője is. Azt gondolom, hogy ezek azok a kérdések, amelyekről beszéltünk, azzal együtt, hogy természetesen az előtünk fekvő javaslat kifejezetten egy dologra fókuszál, ez pedig ez a bizonyos áthelyezési válságmechanizmus, és ezzel kapcsolatosan az a módszer, amelyet most az Európai Bizottság akar választani ennek a dolognak a rendezésére.

Répássy képviselő úr, ha jól értettem, nem biztos, hogy jól értettem, de azt mondta talán a felszólalásában, hogy szerintük, szerinte nem indokolt egy új mechanizmus bevezetése. Az előbbi kétpercesemben is elmondtam, hogy a Magyar Szocialista Párt álláspontja szerint pedig kifejezetten indokolt lenne egy új mechanizmus bevezetése, hiszen ez az úgynevezett búvós Dublin III. szerintünk nem rendezi ezt az adott élethelyzetet, szerintünk nem erre az élethelyzetre találták ki, hanem néhány száz vagy esetlegesen pár ezer menekült élethelyzetének a kezelésére.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt, amikor tömegében, akár százezres, netalán milliós nagyságrendben szándékoznak az Európai Unió területére menedékkérők belépni, ezt nem rendezi a Dublin III. rendelet szerintünk megfelelően. Éppen ezért mondjuk azt, hogy nem javítgatni kell ezt a Dublin III. rendeletet, nem egy picit kell ezen változtatni, nem valamit hozzátenni, hanem ehelyett egy teljesen új eljárásrendet kell kialakítani az Európai Uniónak.

(11.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem provokatív kérdést szeretnék feltenni, nehogy félreértsék, de mégis azt kell kérdezniem, hogy szerintem önök is tisztában vannak azzal, hogy ha a Dublin III. rendszer érvényben marad, akkor az azt jelenti, hogy Magyarországon ezt a most említett 176 ezer menedékkérőt vissza kell hogy fogadjuk. Azt mondta Hollik képviselő úr, hogy ezek az emberek Görögországon keresztül jöttek be az Európai Unióba. Ez igaz, viszont ahol regisztrálták őket, az az ország Magyarország volt, éppen ebből kifolyólag, ha a Dublin III. rendeletet elolvassa és a szabályait részleteiben megnézi, abban az szerepel, hogy ahol a menedékkérelmét benyújtotta, abba az országba küldhető vissza. Magyarán mondván ide küldik vissza ezt a 176 ezer embert, tehát mi ezért mondjuk azt, hogy a Dublin III. rendeletet az Európai Uniónak - mondjuk úgy egyszerű nyelven - el kellene felejtenie. Szerintünk ez nem jó megoldás, és szerintünk ez az, ami nagyon komoly terhet róna Magyarországra, mert akkor ezt a 176 ezer embert, aki itt nyújtotta be a menedékkérelmét, ide kellene hogy visszatoloncolják, visszaküldjék, mármint hogy Magyarországra.

Összességében azt tudom mondani, hogy szerintem - ahogy említettem - egy komoly, valós politikai érvekkel is teletűzdelt vitát lehet lefolytatni arról, hogy mélyítsük az európai uniós együttműködést, avagy ne mélyítsük. Szerintem ebben egy nagyon hosszú és biztosan szenvedélyes vitát is le tud folytatni a Magyar Országgyűlés. Nekem ebben személyes álláspontom van egyébként, de azt én most nem szeretném itt citálni, mert nem hiszem, hogy ebbe az irányba kell hogy elvigyük a dolgot. Ha kifejezetten csak jogtechnikailag nézzük, akkor a hatáskörösszeütkezés alapján, vitatva - még egyszer mondom - a jogalapját annak, ami alapján az Európai Bizottság ezt az áthelyezési válságmechanizmust szeretné bejelenteni, akkor a túlterjeszkedés szerintem megállapítható lenne. De még egyszer mondom, ettől sokkal komolyabb és sokkal érdemibb kérdésről beszélünk, úgyhogy én azt gondolom, hogy ahogyan említettem, ebben érdemi vitát tudunk folytatni, és remélem, hogy a közeljövőben erre lehetőségünk is lesz. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Kettő percre megadom a szót Gyopáros Alpár képviselő úrnak.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak a közös cselekvésre vonatkozó véleménye ragadtatott arra, hogy kettőperces hozzászólásra jelentkeznek. Részben egyet tudok vele érteni, de az a helyzet, hogy ha talán magamat pozicionálnom kell a Jobbikhoz képest, akkor magam is euroszeptikusként tenném, de arra a véleményre nem ragadtatva magamat, hogy ma az Európai Unió kívül van a he-

lyünk. Én szeretnék hinni Európában. Történelmünk, Európa, Magyarország történelme számtalanszor bizonyította, hogy a legnagyobb bajból is újra tudtunk építkezni, és igenis tudtunk közös álláspont-ra helyezkedni ügyek mentén vagy ügyek érdekében. Háborúkon, járványokon, mindenféle természeti csapásokon tudtunk felülemelkedni vagy éppenséggel újraépítkezni. De minden egyes ilyen alkalom azt bizonyította, hogy ez csak akkor lehetséges, ha cselekvés van, ha erős államférfiak vagy asszonyok, jellemzően inkább államférfiak cselekvést, szándékot mutattak és cselekedtek, tettek, nem pedig rendeleteket módosítottak meg lökdösődtek, mint ahogy ma az Európai Unió intézményeiben ezt látjuk. Pozíciókat próbálnak foglalni egymástól, egymás ellenében ahelyett, hogy valós megoldásokat kínálnának, cselekednének, nem pedig várnának; mint ahogy sokszor idézem Juncker elnök úr mondatát, szeptember 9-én azt mondta, hogy ideje lenne végre egy közös álláspontot kialakítanunk és cselekednünk. Szeptember 9-én, tisztelt képviselőtársaim. Mit tettek csinálni eddig? Ez a kérdés.

Most azonban itt van a lehetőség, hiszen a hatáskörrel rendelkező Európai Tanácsnak megvan a módja arra, hogy az ott ülő államférfiak és asszonyok cselekedjenek. A mi javaslatunk elfogadása esetén végre megoldás kínálkozna arra a helyzetre, amivel ma szembesülnünk kell. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért az együttes általános vitát lezárom. (*Dr. Vas Imre: Válaszolni szeretnénk.*) Megkérdezem, igen, jelentkezik már, meg akartam kérdezni, de kérdés nélkül is jelentkezett Hörcsik Richárd, aki az előterjesztőjeként kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, az Európai ügyek bizottságának elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottsága által benyújtott B/6622. számú jelentés és a H/6624. számú határozati javaslat, láttuk, rendkívüli érdeklődést keltett már a bizottsági ülésünkön és itt a plenáris szinten egyaránt.

A vitában már korábban válaszoltam a kérdésekre. Először is engedjék meg, hogy ezzel kapcsolatban megköszönjem képviselőtársaim aktivitását, hogy ilyen sokan részt vettek és elmondták gondolataikat. A vitában elhangzottakra, mint említettem, részben már reagáltam, így most két gondolatra szeretnék ismételtelen reagálni.

Az egyik: Bana képviselőtársam említette, hogy ő a sárga lapos eljárással, ami most számunkra itt egy lehetőség, pesszimista. Ebben a tekintetben osztom a pesszimizmusát, mert két évvel ezelőtt az EPPO, az európai ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendelettervezetről folytattunk le a Magyar

Országgyűlésben elsőként ilyen vizsgálatot, és ezzel valóban történelmet írtunk. Össze is jött, hál' istennek, a 19 szavazat, be is nyújtottuk Brüsszelben. És mi történt? A Barroso-bizottság akkor változatlan formában benyújtotta ismét. Felháborított bennünket ez az eljárás. Azonban ha az új Bizottság viselkedését nézem, akkor mérsékelten optimista vagyok, mert láthatóan a Juncker-bizottság szakított elődjének a politikájával, és egy újfajta politizálásba kezdett. Rájött a Bizottság arra, hogy baj van az Unióban, az uniós polgárok elfordulnak az európai intézményektől, látszik ez leginkább az európai parlamenti szavazásoknál. Valami újfajta politikát kell kezdeni, és ennek az újfajta politikának az egyik kifejeződése a Juncker-bizottság részéről, hogy párbeszédet kíván folytatni a nemzeti parlamentekkel, szorosabb együttműködést kialakítani, mert érzi a Bizottság, hogy baj van. Örömmel tudok beszámolni arról, hogy az elmúlt fél év során öt európai biztos látogatta meg bizottságunkat és folytatott érdemi párbeszédet. Ez jogosít fel arra, hogy jó reménységgel legyek a Juncker-bizottság felé, aki megígérte, hogy változtat politikáján, és íme, itt van a lehetőség, hogy ha összegyűlik a 19 szavazat, akkor benyújtjuk a Juncker-bizottsághoz, és akkor esetlegesen megváltoztathatja vagy visszavonhatja ezt a javaslatot. A puding próbája az evés. Én azért drukkolok, hogy a 19 szavazat összejőjjön.

Nos, a másik rövid reagálásom Z. Kárpát Dániel képviselőtársam felszólalására, aki számon kéri a kormányon a népszavazást: tisztelt képviselő úr, a kormány a nemzeti konzultáció keretében közel egy éve megkérdezte a magyar polgárokat. Több mint egymillió válasz érkezett, és jól tudjuk ennek az eredményét. Ennek tudatában lépett fel a magyar kormányfő Brüsszelben az elmúlt jó egy-másfél év során és terjesztett elő konkrét javaslatokat, megoldási javaslatokat. Legutóbb egy hatpontos javaslatot vitt az Európai Tanács ülésére, és ezt egyébként megtárgyaltuk a Tanács ülését megelőző úgynevezett nagybizottsági ülésen itt a magyar parlamentben egy zárt ülés keretében.

Orbán Viktor miniszterelnök úr megtette mindazt, amire a polgárok felhatalmazták. És mit látunk Európában? Kaptunk rendesen hideget, meleget. A kormányfő minden jogi lehetőséget kihasznál, amire az uniós tagságunk jogi lehetőségei rendelkezésre állnak. Látjuk azt, bármennyire is lassú az európai döntéshozói mechanizmus, mégis van eredménye ennek a szélmalomharcnak, mert amikor mi elkezdtük mondani korábban, hogy itt nemcsak a lambedusai esemény kapcsán a Mediterráneumra kell figyelni, hanem a balkáni útvonalra, aminek Magyarországon keresztül vezet a migránsútvonala, lassan ráfigyelt Európa, de először senki nem foglalkozott ezzel.

(11.10)

És íme, itt van a legutolsó eredmény, amit én apró, de fontos eredménynek tartok, az, hogy a hat-

pontos javaslat egyike, az utolsó, a megoldást szeretne volna az Unió elé tárni, hogy itt a megoldás nem a kvótákról való vitatkozás, hanem a schengeni határok védelme. És igenis, amit az Alaptörvényünk előír és előírnak az európai jogszabályok, nem csinálunk mást, csak a schengeni határokat védjük meg, ami nemcsak magyar határ, hanem az európai határ. Mi erre mintát adtunk, és íme, itt van a visegrádi négyek szövetsége - ha úgy tetszik -, hogy közösen meg tudjuk védeni az európai határokat; adtunk rá példát és mintát. És lám, most már minden európai vezető egyértelműen kijelenti, hogy meg kell védeni Európa határait. De a cselekvés még hiányzik. Tehát az Európai Unió döntéshozói mechanizmusa lassan jár, ezt lehet kifogásolni. De ami a törvényi előírásoknak megfelel, azt mindent betartunk, és éppen ezért nem tőrjük azt, hogy tőlünk olyat kérnek számon, amit más tagország nem tart be. Ez a kettős mérce esete. És azt nem tudjuk elfogadni, hogy majd hozzánk toloncolják vissza, mert nálunk regisztrálták a migránsokat, holott nem Magyarország volt az első ország, ahova beléptek, hanem Görögország.

Görögországot semmi nem menti fel azalól, hogy ott nem regisztrálták. Az alapszerződés szerint, illetve a dublini szerződés szerint tehát ott lépték át az Unió határát, ezért oda kell - ha ezt akarják - visszatoloncolni őket. Az nem elfogadható, hogy a görög kormány mossa kezeit, hogy mi problémákkal küszködünk, ezért nem regisztráltuk őket. Igenis, a magyar kormányfő többször elmondta, hogy be kell tartani az alapszerződéseket. Ennek értelmében nincs jobb egyelőre, mint a Dublin III. és a schengeni rezsim. Mi nem csinálunk mást, csak amit egykor aláírtunk, azt betartjuk. Ezt kérik tőlünk számon?

Nos, a vita politikai tartalmával kapcsolatban röviden csak ennyit, és engedjék meg, hogy azért visszatérjek az eredeti javaslatunkra, hogy erről is ejtsek néhány szót. A magyar házsabály 142. §-a egy centralizált modellt vezetett be, amelyben az Európai ügyek bizottsága jogosult a szubszidiaritásvizsgálat lefolytatására. Ez a bizottság ezentúl tehát központi szerepet játszik az egyeztetési eljárásban, és állandó bizottsági feladatokat is ellát. A sokszínű feladatköre és évtizedes tapasztalata hozzájárul ahhoz, hogy a bizottság felkészülten tudjon eleget tenni a lisszaboni szerződésből következő feladatoknak. Tehát a szubszidiaritásvizsgálat komoly intellektuális kihívást jelentő folyamat.

Hölgyeim és Uraim! Ez egy lehetőség, ez egy eszköz. Az a probléma, hogy az európai uniós kollégák nem olvasták vagy nem is ismerik a lisszaboni szerződést, amit minden nemzeti parlament ratifikált. Mi komolyan gondoljuk azt, hogy az általunk lehetőségként kívánt törvényi eszközzel visszaléteünk kvázi az Európai Bizottság számára, nem demagógiával, hanem a jog eszközével. Én úgy tudom, hogy az európai jog mégiscsak egy fundamentuma az egész Uniónak. Mi ezt szeretnénk betartani és ha kell, számon kérni az Európai Bizottságon.

Könyörgöm, az Európai Bizottság hányszor állít bennünket a sarokba, mondván, hogy nem tartjuk be

az európai jogot?! Ha ők nem tartják be, nekik lehet? Quod licet Iovi, non licet bovi? A kettős mérce? Nos, ezzel kapcsolatban szeretnék rávilágítani talán a legnehezebb részére annak az eljárásnak, aminek itt most a plenáris ülésen képviselőtársaim tanúi. Milyen módszerrel jut az Európai ügyek bizottsága arra a következtetésre, hogy egy uniós javaslat kapcsán sérül a szubszidiaritás elve? Ez nincs szabályozva a házsabályban. Tehát elvileg egy uniós jogszabálytervezet bármely rendelkezése és pontja sértheti a szubszidiaritás elvét.

Ami a vizsgálati módszert illeti, megítélésem szerint csak a jogalkotási aktus tervezetének alapos, többszöri elolvasása, elemzése és a vélemények ütköztetése lehet az egyetlen járható út. Tehát emiatt a vizsgálat természetesen szubjektív elemekkel is telített - ez egy dolog, politikusok vagyunk -, ugyanakkor nagyfokú felkészültséget, valamint sok időt és energiát igényel. Amíg egy javaslat eljut addig, hogy az Európai ügyek bizottsága a napirendjére tűzi, bizony több hét is eltelik a javaslat elemzésével és értelmezésével. Itt szeretném megköszönni az Európai ügyek bizottsága munkatársainak, Juhász Lászlónak, Dóczy Zsuzsánának és Tamás Csabának azt a munkát, amit elvégeztek az elmúlt időszakban.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, mint láttuk, a vizsgálat tárgya az Európai Bizottság által elfogadott uniós javaslat, ami még nincs hatályban. Azért kívánom hangsúlyozni, mert a vitában sok minden elhangzott. A szubszidiaritás, mivel politikai és nem jogi kategória, ezért minden esetben külön érdemes elemezni, hogy milyen ismervek esetén lehet az elv megsértéséről beszélni.

Az Európai ügyek bizottsága a B/6622. számú jelentésében egyértelműen arra törekedett, hogy a rendelettervezet szakaszainak pontos megjelölésével támasszuk alá az indokolt véleményünket, hiszen mi törvényalkotók vagyunk. Ismerve az e témában eddig elfogadott külföldi véleményeket, úgy vélem, hogy szakszerűen és alaposan dolgoztuk ki - munkatársaink és képviselőtársaim - az érveléseinket. Előterjesztésemben ugyan már sok mindenre kitértem, csak záró gondolatként engedjenek meg három dologt elmondani.

1. A házsabály 142. §-a szerinti eljárásban az Országgyűlés indokolt véleményt fogalmaz meg az uniós jogalkotó intézmények számára egy konkrét javaslat vonatkozásában.

2. Az eljárás célja nem az uniós javaslat megtorpedozása, de a szükséges szavazati küszöb elérése elvezet ahhoz, hogy az Európai Bizottság felülvizsgálja vagy visszavonja ezt a javaslatot. Erre megvan az esélyünk.

3. Ha ezt a szavazati küszöböt nem sikerült elérni a határidőig, az EU intézményeiben a döntéshozatal ugyan folytatódhat, ugyanakkor a parlamentek által kialakított vélemények megfontolás tárgyát képezhetik a Tanácsban és az Európai Parlamentben. Nem mehet el az Európai Bizottság mellett, hogy mi sárga lapot mutattunk, megváltozott a politikai körülmény, a politikai helyzet, különösen a

migráció ügyében megváltozott a helyzet: az európai polgárok az elmúlt egy-másfél évben egyre inkább elfordulnak az európai intézményektől. Az Európai Bizottságban is emberek ülnek, és nagyon remélem, hogy megfontolják akkor is a javaslatainkat, ha nem jön össze a 19 szavazat.

Végül arra bátorítom képviselőtársaimat, hogy kellően indokolt esetben éljünk a közeljövőben - mint most - a lisszaboni szerződés által biztosított joggal, mert ez nem játék, de csak felkészülten, az eljárás folyamatát és következményeit ismerve.

Így kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a jelentés és az azt elfogadó határozati javaslat országgyűlési elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A kormány-előterjesztés T/6631. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

(11.20)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A lakosságra vonatkozó állami adósságrendezést a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény egy új jogintézménnyel egészítette ki, amely a fizetési nehézségekkel küzdő magánszemélyek számára csődvédelmet biztosítva segíti elő fizetőképességük helyreállítását és egyben adósságuk rendezését is. Ez a jogintézmény az úgynevezett magánszűz eljárás, amelynek lényegét leginkább úgy érdemes összefoglalni, hogy a fizetéseketlen magánszemélyek számára rendezett jogi kereteket alkot arra, hogy ne legyenek kitéve a hitelezők versenyén és a követelésbehajtás logikáján alapuló azonnali vagyoni- és jövedelemvonással járó behajtási eljárásoknak, hanem egy második esélyt kapjanak az adósságcsapdából történő kikerülésre.

Az adósságrendezési eljárást a törvény hatálybalépésétől számított első időszakban olyan hiteladósok kezdeményezhetik, akiknek vagyona és törlesztésre fordítható jövedelme nem elégséges a felhalmozott adóssággal kapcsolatos törlesztési kötelezettségek teljesítésére, ezért lakóingatlanuk elvesztését eredményező eljárás megindítása vagy továbbfolytatása várható. A jogalkotó tehát a lakóingatlanos rendelkező hiteladósokra fókuszál, és a későbbi években fokozatosan terjeszti ki az eljárásba való

belépés lehetőségét a többi lakossági csoportra is. Nem változtat ezen a kormány által 2015. október 13-án benyújtott törvényjavaslat, és nem is érinti az első időszakra vonatkozóan megszabott törvényi határidőket.

A törvényjavaslat célja a magánszűz törvény kis terjedelmű módosítása azért, hogy az első ütemben megindítható adósságrendezési eljárások kezdeményezésére a belső határidők érintése nélkül egy egyszerű póthatáridőt adjon legkésőbb 2016. március 1-jéig. A póthatáridő engedélyezése azt teszi lehetővé, hogy azok is kezdeményezhessenek adósságrendezési eljárást, akik a most hatályos törvényi rendelkezések szerinti, az első időszakban rájuk érvényes határidőket már túllépték. A póthatáridő törvényi biztosítása tehát azoknak a hiteladós személyeknek is ad még egy esélyt az adósságcsapdából való kikerülésre, akik nem kísérték figyelemmel a kormányzati tájékoztatásokat és jogszabályokat, és lekésték az adósságrendezési eljárásra irányuló határidőket.

A törvényjavaslatban engedélyezett póthatáridő ellenére a kormány a kormányzati kommunikáció eszközeivel, továbbá a családi csődvédelmi szolgálat útján továbbra is szeretné az érintett hiteladós családok figyelmét felhívni arra, hogy a póthatáridőtől függetlenül célszerű lenne mihamarabb eldönteniük, hogy kívának-e élni a magánszűz eljárás lehetőségével és az ezzel együtt járó csődvédelemmel. Kizárólag az adósságrendezés kezdeményezése tudja ugyanis megakasztani a jövőben a kényszerértékesítési eljárásokat.

Az eljárások egyszerűsítése, gyorsítása és a pénzügyi intézmények indokolatlan adminisztrációs terheinek csökkentése érdekében a törvényjavaslat az adós számára választási lehetőséget biztosít arra, hogy a magánszűz eljárást kezdeményező iratokat a családi csődvédelmi szolgálat területi szervénél, a fővárosi, illetve a megyei kormányhivataloknál terjesszék elő. Ugyanakkor dönthetnek úgy is, hogy közvetlenül a főhitelező pénzügyi intézménynél nyújtják be ezeket a dokumentumokat. A törvényjavaslat egyebekben nem érinti a főhitelezői kötelezettségeket, és azt sem, hogy ezekben az esetekben is sor kerül bíróságon kívüli adósságrendezési eljárásra, ha van főhitelező.

A gyakorlatban felmerült jogértelmezési kérdésekre tekintettel a törvényjavaslat egyértelművé teszi a bírósági adósságrendezés időszakánál hosszabb futamidejű szerződések esetén követendő eljárást. A bírósági adósságrendezés időszaka fő szabályként öt évig tart. Az ennél hosszabb futamidejű jelzálog-hitelügyletekre, illetve a lakóingatlanra kötött pénzügyi lízingügyletekre kiegészítő szabályok beépítése indokolt. Ennek oka, hogy sem az adós, sem a hitelező számára nem lenne előnyös a futamidő bírósági adósságtörlesztési határozattal történő lerövidítése, sem pedig az adósságrendezési eljárás időtartamának a futamidő lejártáig történő meghosszabbítása. A törvényjavaslat ezért kimondja, hogy a hitelező számára a minimális megtérülést csak a futamidő végéig kell teljesítenie az adósnak.

Ha pedig a hitelszerződést vagy a pénzügyi lízingszerződést már korábban felmondta a hitelező, az adóst akkor is megilleti az a kedvezmény, hogy a minimális megtérülést olyan időszak alatt teljesítse, ami megfelel a futamidő hosszának. Ez a kiegészítés az adós fizetési képességének helyreállítását segíti elő. Ebben a körben a bírósági mentesítési szabályokat is ki kell egészíteni, hiszen az adós köteles a futamidő lejártáig még esedékessé váló, az egyezségben vagy az adósságrendezési határozatban meghatározott összegek megfizetésére, azaz a mentesítő határozat az adósságrendezési időszakra eső időarányos teljesítést honorálja.

A fentieket összefoglalva elmondható, hogy a törvényjavaslat azokra a lakáshiteladós családokra vonatkozik, akiknek érdeke a magáncsőd eljárás kezdeményezése, mert a csődvédelem segítségével tudnak számukra kedvezőbb törlesztési feltételeket elérni, és a fegyelmezett adósok a méltányolható mértékű lakástulajdont megtartva fejezhetik be az adósságrendezési időszakot. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a természetes személyek adósságrendezéséről szóló T/6631. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan a kormány május végén nyújtotta be a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvényjavaslatot, amely szeptember 1-jén lépett hatályba, azonban még mielőtt a módosításról szólnék, hadd foglaljam össze néhány gondolattal az előzményeket.

Államtitkár úr is említette, hogy egy új jogintézmény jött létre olyan adósok számára, akik második esélyt kapnak, ha magáncsőd eljárás alá kerülnek, vagy ha akarják és belépnek ebbe a jogrendszerbe. A magyar jogrendszerben ez az első, magánszemélyekre vonatkozó adósságrendezésre irányuló eljárás, amely a fizetési nehézséggel küzdő családok, pontosabban: minimális vagyonnal és törlesztőképességgel rendelkező családok számára hatékonyan elősegíti az adósságrendezést, egyben segítséget nyújt az adósságcsapdából való kikerüléshez. Ez volt a cél, amikor 16 KDNP-s képviselő benyújtotta az eredeti törvényjavaslatot, hogy az adósságcsapdából hozzuk ki az embereket.

Az adósságrendezési eljárás célja, hogy az adós és hitelezői érdekeinek összehangolásával állami felügyelet mellett valósítsa meg az adósságok rendezését. A magáncsőd eljárás lényege tehát abban fogalmazható meg, hogy az adósnak jogi keretet biztosít a tartozásai rendezésére vonatkozóan a hitelezőivel történő megállapodásra, tehát elsősorban a hitel-

adósok, illetve a többféle fizetési késedelmet felhalmozó személyek adósságcsapdából való kikerülését tűzi ki végcélul.

Az adósságrendezési eljárást az első ütemben olyan hiteladós személy kezdeményezheti, akinek vagyona és a törlesztésre fordítható jövedelme nem elégséges a felhalmozott adósságával kapcsolatos törlesztési kötelezettségének teljesítésére, és a lakóingatlan elvesztését eredményező eljárás indítása vagy továbbfolytatása várható. Ezt államtitkár úr is kiemelte. S hadd húzzam én is alá, hogy itt a lakóingatlanra fókuszál az eredeti törvény. Valahol lakni kell; a devizahitelesek a csapdából kihozó törvény is erre fókuszált.

(11.30)

Tisztelt Ház! Tehát a benyújtott törvényjavaslat kis terjedelemben, de az érdemi részét nem érintően módosítja az úgynevezett magáncsőd törvényt azért, hogy az első ütemben megindítható adósságrendezési eljárások kezdeményezésére egy egyszeri póthatáridőt adjon. A jogalkotó ezt a póthatáridőt 2016. március 1-ig teszi meg. A póthatáridő engedélyezése lehetővé teszi, hogy azok is kezdeményezhessenek adósságrendezési eljárást, akik a most hatályos törvényi rendelkezések szerinti határidőket már túllépték.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal összefüggésben is szeretnék arra kitérni, hogy a póthatáridő nem érinti a törvény most hatályos rendelkezéseiben a végrehajtások és végrehajtáson kívüli értékesítések továbbfolytatására vonatkozó törvényi határidőket és az említett eljárásokra vonatkozóan ott megállapított sajátos szabályokat. Hangsúlyozom, hogy fő szabályként az adósságrendezés kezdeményezése a kényszerértékesítési eljárásokat megakasztja, és ez azért nagyon fontos, hogy az érintett hiteladós családok gyors döntést hozzanak, kívánnak-e belépni, pontosabban: kívánnak-e élni a magáncsőd eljárás lehetőségével és a vele járó csődvédelemmel.

Az adósságrendezési törvény módosítása a póthatáridőn túl egyrészt az adós számára választási lehetőséget biztosít arra, hogy közvetlenül a főhitelező pénzügyi intézménynél benyújtva kezdeményezze a bíróságon kívüli adósságrendezést, vagy az eljárást kezdeményező iratok benyújtását a családi csődvédelmi szolgálat területi szervénél, ahogy hallottuk államtitkár úrtól is, a fővárosi és a megyei kormányhivataloknál lehet előterjeszteni. Ennek a módosításnak a célja, hogy egyszerűsítse és gyorsítsa az eljárásokat, továbbá a pénzügyi intézetek terheinek csökkentése menjen végbe. Ez az egyszerűsítés és gyorsítás, a választási lehetőség, a póthatáridő mindmind azt szolgálja, hogy ebből az adósságcsapdából hozzuk ki azokat az embereket, akik ezt a jogintézményt választják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Másrészt röviden beszélnem kell a bírósági adósságrendezési időszakról, amely fő szabályként öt évig tart. Vannak azonban ennél jóval hosszabb futamidejű jelzálog-, illetve lakóingatlanra kötött pénzügyi lízingügyletek, ezekre nézve kiegészítő szabályok beépítése indokolt, hiszen

sem az adós, sem a hitelező számára nem lenne előnyös a futamidő bírósági adósságtörlesztési határozattal történő lerövidítése, sem pedig az adósságrendezési eljárás időtartamának a futamidő lejártáig történő meghosszabbítása. Ennek érdekében a törvénymódosítás kimondja, hogy a hitelező számára a minimális megtérülést csak a futamidő végéig kell teljesítenie az adósnak. Ez egy lényeges mozzanat véleményem szerint.

Ha pedig a hitel- vagy a pénzügyi lízingszerződést már korábban felmondta a hitelező, az adóst akkor is megilleti az a kedvezmény, hogy a minimális megtérülést olyan időszak alatt teljesítse, ami megfelel a futamidő hosszának, azaz a mentesítő határozat az adósságrendezési időszakra eső időarányos teljesítést honorálja.

Tisztelt Ház! A fentiekre tekintettel, mint látható és a kormány expozéjában is hallottuk, a kormány legfőbb célja az volt, hogy a póthatáridő igénybevételel minél több, adósságcsapdába esett háztartás számára nyújtson segítséget.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot, amely előzetesen egyeztetésre került a Bankszövetséggel, támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai képviselő úr. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Hazánkban továbbra is több százezer család küzd az eladósodással. A jelzáloghitelek egyre növekvő terhei mellett a rezszi- és egyéb lakásköltségek is fizethetlenné válnak sokak számára. Sokaknak nincs elegendő jövedelme, és a vagyonuk felélése sem jelent fedezetet a tartozásaikra. Ezek a családok úgy érzik, hogy soha nem fognak tudni megszabadulni a tartozásaiktól. Számukra a magáncsőd intézménye lehetőséget adhatott volna a kilábalásra.

Nemcsak a rezszi kifizetése jelent problémát ma sokaknak, hanem az is, hogy ne sodródjanak bele még jobban az adósságspirálba. Miként egy lakhatással foglalkozó civil szervezet megállapította a jelentésében, közmű- vagy hiteltartozása miatt Magyarországon évente körülbelül 500 ezer végrehajtási ügy indul, ez a szám évről évre nagyobb, 10 százalékkal növekszik. A közműdíjtartozást felhalmozók aránya sokkal nagyobb, mint a jelzáloghiteleseké. Míg rezsizartozása a lakosság közel negyedének van, addig a jelzáloghitel-tartozások a népesség 6,8 százalékát érintik.

A Magyar Szocialista Párt több mint négy éve egy teljesen kidolgozott törvényjavaslatot nyújtott be a magáncsőd bevezetésére, ami minden adósnak érdemi segítséget jelentett volna. A kormánypártok azonban évekip napirendre sem voltak hajlandóak

tűzni a magáncsőd ügyét, miközben hónapról hónapra adósságcsapdába került családok tömegei folytattak küzdelmet a mindennapi megélhetésért. Törvényjavaslatunk elfogadása helyett évekkal később előterjesztettek egy olyan törvényt, ami csupán az adósok egy részének jelenthetett volna - most már kimondhatjuk, jelenthetett volna - megoldást, az évekkal ezelőtt adósságcsapdába került családok zömének semmilyen segítséget nem nyújt. Ráadásul azoknak az adósoknak sem jelent biztos kiutat, akik egyáltalán végig akarják szenvedni az adósságrendezési eljárás teljes folyamatát.

Néhány megállapítás a törvényjavaslatához. A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényt borzasztó jogalkotási színvonalon nyújtotta be a KDNP az év tavaszán. A kidolgozás minőségét jól jellemzi, hogy a 127 paragrafusból álló törvényjavaslatához végül 185 pontból álló összegző módosító javaslatot nyújtott be a Törvényalkotási bizottság. A Magyar Szocialista Párt legfőbb kifogásai a törvény tervezetével összefüggésben az alábbiak voltak.

A törvény számos olyan megszorítást tartalmaz, ami az adósok jelentős részét kizárja az adósságrendezési eljárásból. A törvénnyel szemben az MSZP által benyújtott törvényjavaslat nemcsak akkor tette volna lehetővé az adósságrendezési eljárás megindítását, amikor az adós már 90 napos késedelembe esett, hanem a fizetéseképtelenség veszélye esetén is. Különösen az adósságtörlesztési terv végrehajtásának időszakára a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény lényegében nyomorba dönti az adóst.

A Magyar Szocialista Párt számos módosító javaslatot nyújtott be ekkor a tervezethez, ami szélesítette volna az adósságrendezési eljárásba bevonható személyek körét, illetve életszerűbbé, méltányosabbá tette volna az adósok terheit. Azonban ezek egyikét sem támogatta a fideszes többség. Mivel az MSZP álláspontja szerint a törvény teljesen alkalmatlan a bajba került adósok problémájának orvoslására vagy akár csak enyhítésére, ezért az MSZP tartózkodott a zárószavazásnál.

Az MSZP álláspontjának helyessége mostanra kétséget kizáróan beigazolódtott. Mondhatnánk azt is, hogy megmondtuk, hogy ez nem fog működni. A törvény alapvető hibáin a mostani javaslat semmit nem fog javítani. Így a jelentkezési határidő kitolásától sem várható, hogy az adósok tömegei élnének a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény nem sok perspektívát kínáló lehetőségeivel. A hosszabb futamidejű kölcsönszerződésekből eredő követelések törlesztésének rendezése fontos, előre-mutatató rendelkezése a javaslatnak. Talán ez az egy pozitívuma van.

A Magyar Szocialista Párt már 2010-ben benyújtotta a magáncsödről szóló teljesen kidolgozott javaslatát, ami az adósok széles körének tudott volna érdemi segítséget nyújtani. A Fidesz még a törvényjavaslatunkat sem támogatta, hangsúlyozom még egyszer. Az adósok valódi megsegítése helyett a Fidesz meghagyta a KDNP saját játszótérének e rendkívül fontos kérdést.

(11.40)

Hosszú évek hitegetése után végül a KDNP egy jogalkotási szörnyszülöttet nyújtott be az Országgyűlésnek. A KDNP teljes szociális érzéketlenségéről tett tanúbizonyságot, olyan drákói feltételeket támasztott az adósokkal szemben, amiket képtelenség teljesíteni, ezért nem vette ezt senki igénybe ez idáig.

A KDNP magáncsőd-törvénye teljes kudarc, amin a toldozgatás-foldozgatás semmit nem fog segíteni. Ráadásul itt el kell mondani, hogy Harrach Péter KDNP-s képviselő úr az utóbbi hetekben többször nyilatkozott a sajtónak, és a nyilatkozatai alapján senki nem tudott rájönni, hogy most félezren jelentkeztek erre a magáncsődre vagy csak százan, mert egyik alkalommal ötszázat mondott, majd utána már csak százat, és lényegében a magyar médiát hibáztatta azért, hogy nem sikeredett ennek a magáncsődintézménynek a bevezetése. Nem azt mondta el képviselő úr, hogy maga a törvény rossz, hanem magát a médiát hibáztatta érte.

Amikor a törvényt benyújtották, 20-25 ezerre becsülték azoknak a számát, akik igénybe fogják venni a magáncsőd intézményét. A mai napig hallunk olyan számokat, hogy száz, de hallunk olyan sajtóhíreket, hogy nulla azoknak a száma, akik jelentkeztek a magáncsőd intézményére. Ráadásul képviselő úr azt mondta - szó szerint fogom idézni -, hogy arra számít, hogy a végrehajtási moratórium lejáta után és a végrehajtások újraindításakor többen veszik majd komolyan a fenyegetettséget, és adják be jelentkezésüket a családi csődvédelmi programra. Kiemelte, tudatosítani kell az érintettekkel, hogy két lehetőségük van: vagy az otthonuk elvesztésével járó végrehajtás, vagy az életformaváltás. Remélem, hogy ez nem fenyegetés volt, képviselő úr. Szeretném megkérdezni, hogy hogyan gondolta azt, hogy életformaváltás. Ezek az emberek nem azzal küszködnek, hogy Pick szalámi helyett, mondjuk, zalaít egyenek, hanem már hús sem jut az asztalukra. Milyen életformaváltásra gondolt, képviselő úr? Mert én azt gondolom, hogy ezeknek az embereknek már nincs miről lemondaniuk.

A másik, ami előtt én döbbenetben álltam, miután egy írásbeli kérdést tettem fel, hogy mennyibe fáj nekünk ez a 103 nap - a törvény kihirdetése óta 103 nap telt el -, és azt a választ kaptam, hogy 626,7 millió forintot költött eddig a kormány a nem működő csődvédelmi programra. Tudják, ez a 626 millió forint a 103 napra elosztva több mint 6 millió forint naponta. Több mint 6 millió forintot löktek ki az ablakon a nem működő programra úgy, hogy előre figyelmeztettük a kormánypártot, hogy ezzel a törvénnyel nem fognak segítséget nyújtani a csődbe jutott embereknek. 6 millió forintot dobtunk ki az ablakon!

Most meg van egy törvénytervezet, ami azt mondja, hogy márciusig kitoljuk a határidőt, és további több száz millió forintot lehet kidobálni az ablakon úgy, hogy egyetlenegy embert nem tudunk vele megmenteni. Mikor jön el az az idő, amikor normális módosító indítványokat el fognak fogadni,

és figyelembe veszik, hogy van olyan módosító indítvány, amivel segíteni lehetne az embereken?

Ne játsszuk már tovább azt a játékot, hogy milliárdokat költünk el hónapok alatt, mert lassan eljutunk odáig, hogy 7-8 hónap alatt el tudunk költeni több mint 1 milliárd forintot, és egyetlenegy embert nem tudunk megmenteni vele! A napi 6 millió forinttal több száz családon lehetett volna segíteni. Ha csak száz családnak 60 ezer forintot tudnak adni naponta, már megmentettünk száz családot. Ehhez képest semmi nem történt.

Úgyhogy, ha ez a törvénytervezet így marad, ahogy most van, semmiféleképpen nem fogjuk tudni támogatni, és módosító indítványokat fogunk beadni a törvényhez. Reméljük, hogy végre eljut odáig a Fidesz-KDNP-kormány, hogy figyelembe fogja ezt venni, és ténylegesen a segítséget veszi alapul, és nem azt, hogy egy működésképtelen törvényt fogunk húzni tovább még márciusig. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mielőtt még az előterjesztésről szólnék, kénytelen vagyok érintettség címén néhány mondatot az előbb elhangzott, megdöbbentően populista és tájékozatlan felszólaláshoz fűzni.

Képviselő asszony hiányolta azt a nyilatkozatot, aminek néhány részletét idézte. El kellett volna olvasni pontosan, és a szavakat érteni, hogy most ne tévedéssel álljon elő. Először is: az nem igaz - bárhol olvasta -, hogy nem jelentkezett senki. Szerződéseket kötöttek meg. Én az ön által idézett nyilatkozat kapcsán azt mondtam, hogy igaz, hogy száz alatt van ennek a száma. Igaz? Így hangzott el. És hogy szölt az az ötszáz körülbelül három héttel ezelőtt? Úgy, hogy már ötszázan elkezdtek a folyamatot, kikérték az adatlapot, és így megindították a csatlakozás folyamatát. Ezt el kellett volna olvasni, de nem olyan médiumban, amelyik tévesen idézett. Tehát ha megengedi ezt a kis korrekciót az ön felszólalásával kapcsolatban. Említette, hogy sok az a pénz, amit a csődbiztosok felkészítésére fordítottunk. Ön úgy képzei el ennek a törvénynek a végrehajtását, hogy dilettáns módon foglalkoznak az adósokkal? Képezni kell, kiépíteni a rendszert. Ez egy új jogintézmény. Ez a jogintézmény Magyarországon most kerül bevezetésre - önök is szerették volna -, és ez a nyugati tapasztalat szerint évek alatt kerül elfogadásra, nemcsak az előkészítés szakasza hosszú, hanem a bevezetés szakasza is. Egyetlen olyan állam sem volt, ahol egyik percről a másikra megrohanták a lehetőséget az adósok. Mindenhol fokozatosan került ez nemcsak bevezetésre, hanem igénybevétele. Most ebben a szakaszban vagyunk.

Két fontos módosítást kell most végrehajtanunk. Az egyik a határidő kitolása. Bár idézte azt a monda-

tot is, amit elmondtam, most újból el kell mondanom: az adósok egy része nem érzékelte azt a veszélyt, amit a végrehajtás jelent számukra. Ez a végrehajtás az otthonuk elvesztését jelenti. Ha érzékelik a végrehajtási folyamat megkezdésével - ami október második felében esedékes -, akkor nyilván igénybe fogják venni azt a lehetőséget, amit számukra felkínálunk, ez pedig a családi csődvédelem. Nyilvánvaló, hogy egyfajta életmódváltásra van itt szükség, és ez nem azt jelenti, amit ön mondott, hogy már nincs mit változtatni. Ez azt jelenti, hogy egy törvényben meghatározott módon, a nem feltétlenül szükséges kiadások csökkentésével, de az emberhez méltó életfeltételek biztosításával egy olyan életformát kell élni, ami az adósok részére az otthonuk megmentését és az újrakezdés lehetőségét szolgálja. Ön, úgy látszik, ezt nem szeretné megadni az adósoknak.

De kezdjük talán az elején! Az állami adósságmentő eszköztárból hiányzott az a lehetőség, amit szeptember 1-jén az Országgyűlés elfogadott. Ennek célja a fizetőképesség helyreállítása. Másrészt viszont kétségtelenül az is cél, hogy az adósságsapdában lévő családok számára védelmet nyújtson a hitelezők versengésével szemben. Tudjuk azt, hogy a legtöbb adósnak nem egy hitele van, és a hitelezők szeretnék a saját hitelüket minél előbb behajtani. Ez a jogintézmény pedig azt biztosítja az adósnak, hogy sorrendet állít fel a hitelezők között. Természetesen a probléma megoldását az is elősegíti, amennyiben minimális vagyonnal és törlesztőképességgel rendelkezik az adós. Az állami felügyelet is megvalósul, hiszen a részvételhez három fél kell: a hitelintézet, az adós és az állami felügyelet.

(11.50)

Az első ütemben azok vehetik igénybe ezt a szolgáltatást, akiknek az otthona veszélybe került. Ahogy említettem, két fontos módosítás van az előttünk lévő anyagban. Az egyik a póthatáridő biztosítása március 1-jéig, azonban nem javasoljuk az érintett családoknak bevárni ezt a határidőt, minél hamarabb meg kell fontolni, hogy kívánnak-e élni a magáncsődeljárás lehetőségével és az ezzel együtt járó csődvédelemmel is, hiszen elfelejtették eddig mondani, hogy csődvédelmet is jelent ez az eljárás, és a végrehajtások megakasztását.

A törvényjavaslat az adós számára választási lehetőséget biztosít arra, hogy közvetlenül a főhitelező pénzügyi intézménynél benyújtva kezdeményezi a bíróságon kívüli adósságrendezést, vagy - és ez a második fontos módosítás - az eljárást kezdeményező iratokat a családi csődvédelmi szolgálat területi szervénél, a kormányhivatalnál terjeszti elő.

A harmadik lényeges módosítás: az adósnak a hitelező számára a minimális megtérülést csak a jelzálogszerződés szerinti futamidő végéig kell teljesítenie, ha pedig a hitel- vagy pénzügyi lízingszerződést már korábban felmondta a hitelező, az adóst akkor is megilleti az a kedvezmény, hogy a minimális megtérülést olyan időszak alatt teljesítse, ami megfelel a futamidő hosszának. A nagy pénzügyi intézmé-

nyek a magáncsődeljárás korábbi hiányát a magyar jogrend fejletlensége jeleként értékelték, ezért ennek a jogintézménynek a bevezetése ebből a szempontból is fontos volt. Ismét szeretném kihangsúlyozni azt, amit a bevezetőmben mintegy válaszul szocialista képviselőtársamnak mondtam, hogy nem mi találtuk ki ezt a jogintézményt, ez Európa nyugati felében bevett és működő intézmény. 1984-ben Dániával kezdődött a sor, 1986-ban az Egyesült Királyságban, 1989-ben Franciaországban, majd Finnországban, Norvégiában; Svédország, Ausztria, Németország 1994-ben vezette be ezt a törvényt.

Meggyőződésünk, hogy a családi csődvédelemről szóló törvény a kezdeti bizonytalanságok után sok, a Nemzeti Bank véleménye szerint körülbelül 20 ezer családnak nyújthat védelmet; ehhez természetesen a három fél együttes szándéka és együttműködése szükséges. Ismét hangsúlyozom, hogy olyan lehetőséget teremt a családoknak, ami az emberi méltóság megőrzésével, egyfajta áldozatvállalással, az állami együttműködés biztosításával és a hitelintézet segítségével nemcsak védelmet jelent az otthon elvesztésével szemben, hanem a futamidő lejárta végén pedig az adósság egy részének elengedését is.

Én mindenkit biztatni tudnék, akinek az otthona veszélybe került, vegye igénybe ezt a részére benyújtott törvényt és a mostani módosítással ennek könnyítését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam is inkább egy nagy levegőt vettem és sóhajtottam, mert nem szeretném, hogy akár személyeskedésig fajuló vitába torkolljon ez a mai nap, hiszen sokkal fontosabb a téma annál. Ugyanakkor hozzám közelebb állt volna, ha az előterjesztő úgy kezdte volna ezt az egészet, hogy nagyon elszűrték, elképesztő módon elrontották a családi csődvédelem vagy magáncsőd intézményének a kimunkálását, értelmetlen szűkítő feltételeket raktak bele, azóta minisztériumi szinten szórták a pénzt - még nem tudjuk egészen pontosan, hogy mire -, és ehhez képest ott állunk, hogy a megsegítendő több tízezer ember tekintetében egy nagyon minimális létszám esetében tudták kinyitni azt a bizonyos kaput.

Ezek után még mindig lehetne önmérsékletet gyakorolni. Az én szememben egyébként egy kormányzat nagyságának a fokmérője és emberi nagyságának a fokmérője lenne a tagjai tekintetében az, ha ilyenkor nemes egyszerűséggel beismernék, hogy elmérték azt a bizonyos kabátot, rosszul mérték fel a célközönséget, rossz eszközrendszert választottak ehhez az egészhez, de most a parlament segítségével, adott esetben befogadva a jobbító módosító indítványokat, dolgozzunk ki együtt egy olyan rendszert, amely a károsultak szélesebb körét érintheti.

Önök nem ezt teszik, hanem egész egyszerűen még mindig egy sikeresen működő, ámbár lassan és fokozatosan bevezetésre kerülő modelltől beszélnek, amit - mint most már kiderült - nem is önök találtak ki, hanem csak begyűrűző külföldi módszerről van szó. Azt mondom, hogy tisztességesebb lenne nyílt lapokkal játszani és beismerni, hogy nagyon-nagyon elrontották, talán az utóbbi öt év egyik legnagyobb, kapitális stratégiai hibáját követték el azzal, hogy nem hallgatták meg az időben érkező figyelmeztetéseket. Nem csak arra akarok kitérni, hogy 20 vagy 25 ezer jogosultról lehetett volna szó a magáncsőd intézményének tekintetében, hiszen itt azért piaci becslések adták az alapot. Egyébként az MNB egyik ügyvezető igazgatója volt talán az első, aki ezt a 20-25 ezres becsült jogosulti létszámot közzétette. A probléma az volt, hogy ő akkor emlékeim szerint nem jogosultokról beszélt, hanem arról, hogy ennyi ember fogja tudni majd az első időszakban - a legoptimistább forgatókönyv szerint - igénybe venni ezt a lehetőséget.

Mi már akkor figyelmeztettünk, hogy itt maximum a jogosultak számáról beszélhet, hiszen épeszű ember szándékaival nem találkozhat 100 százalékban az, ami itt belekerült ebbe az alapverzióba. Tehát az, hogy most egy határidő-kitolást foganatosítanak, nem jelenti azt, hogy alapjaiban a családi csődvédelem intézménye elfogadható lenne. Értelmetlen szűkítések vannak benne ugyanis, például az, hogy a tartozás a vagyon 100 és 200 százaléka közötti értéken kell hogy mozogjon. Ez egy olyan indokolatlan szűkítés, amivel kapcsolatban már akkor sem tudtak észérveket felhozni, amikor mi ezt először felvetettük, és ezen észérvek hiányában bizony elmondható az, hogy rengeteg embert ez zár ki a rendszerből.

Gondoljuk csak végig: ha egy devizahitel-károsult esetében felbecsülik azt az ingatlant, amelyikben él, adott esetben olyan torz piaci becslés következik be, mondjuk, egy bank vagy pénzügyi intézmény megbízottja által, amelyek a piacon jellemzőek, ehhez hozzáveszünk a mesterségesen felduzzasztott tartozást, amely a piaci árfolyamon történő forintosítás után is a nagyságrendjét azért megőrizte, nagyon könnyen előállhat olyan helyzet még fizetőképese károsultnál vagy adósnál is, hogy bizony ez a tartozásösszeg akár 200 százalék fölötti szintet is elérhet. És azokra sem sikerült kellő figyelmet fordítani, akik közüzemi és egyéb elmaradások miatt egy multifaktoriális rendszerrel bírnak, tehát az elmaradásaik annyifélék, hogy igazából ennek rendszerezése komoly feladat lenne; lehetőség lett volna a magáncsőd intézményén belül.

Az az elképesztő helyzet állt elő - akkor sem sikerült rendszerszinten rendezni -, hogy ahelyett, hogy Magyarország kormánya sikerrel megvédené a károsultakat a kereskedelmi bankok visszaéléseitől, hozott egy olyan rendezést ez a kormány, aminek értelmében piaci áron forintosítva végül is hozzájárult ahhoz, hogy lenyeljék az emberek a veszteségek túlnyomó részét. Ezt követően önök kötöttek az EBRD-vel egy olyan megállapodást, amelynek értelmében semmiféle, további bankokat terhelő megol-

dási javaslatot vagy csomagot nem hoznak be ebbe a rendszerbe. Tartják is magukat egyébként a szavukhoz, tehát itt ezt nem vitathatja senki, és az a faramuci helyzet állt elő, hogy bár az érintett kereskedelmi bankok követték el a hibákat, önök óriásplakáton hirdették, hogy elszámoltatják őket, de ha most a piaci viszonyok tekintetében - még egyszer mondom, riasztó és egyébként visszataszító a helyzet - egy károsult bemegy a kereskedelmi bankhoz, kedvezőbb feltételekkel találkozhat sok esetben, mint amit a magáncsőd intézménye nyújtana számára.

Tehát adott esetben, ha problémája van valakinek az adóssága törlesztésével, a bankhoz fordul, akkor a hitel átstrukturálása kapcsán, igaz, hogy a futamidő meghosszabbítása árán, de kedvezőbb feltételeket kaphat, mint az önök által beterjesztett magáncsőd intézményén keresztül. Ugyanígy, ha többféle hitel került felhalmozásra, tehát közüzemi és egyéb kölcsönök halmozódnak, akkor a banki hitelkiváltások is adott esetben kedvezőbb feltételek mellett zajlanak, mint az önök magáncsőd-konceptiója, és ez az igazi baj.

(12.00)

Az igazi probléma az, hogy itt az állam óvó, gondoskodó, segítő kezére lenne szükség, és nemcsak egy egyszeri póthatáridő kitűzésével, hanem rendszerszinten szélesíteni a bevonandók körét, hiszen a számok mutatják azt, hogy talán 100 alatti a megkötött szerződések száma. Igaz, hogy 500-an érdeklődnek iránta, ne vitassuk el, de még ha ezer vagy 2 ezer lenne, az is nagyon kevés lenne a rendszerszintű változáshoz, és itt a 20-25 ezer jogosulti létszámhoz képest pedig pláne kevés.

Tehát amikor jogalkotási szörnyszülöttről beszélt az egyik vezérszónok, egyáltalán nem túlzott. Elképesztően leszűkítő feltételekkel találkozunk, és egy hibásan felmért koncepcióval, amelynek az első módosítása most itt fekszik előttünk, és tökéletesen látszik az, hogy ez a csomag magán viseli azon Bankszövetség döntéseinek a nyomait, amellyel önök lepaktáltak, és amellyel megegyeztek, hogy őket terhelő módon a károsultakat nem hozzák helyzetbe, vagy legalábbis nem könnyítenek a helyzetükön.

Elképesztő minősíthetetlen munkáról van tehát szó, és még mindig lenne lehetőség belátni ezt a hibát, szélesíteni az érintettek körét - hiszen hol tartunk most? Hogyha a szabadon felhasználható összeget nézzük, amelyet e koncepció lehetővé tesz az érintettek számára, ki az, aki magától azt választaná, hogy fejenként a 28 500, tehát a mindenkori nyugdíjminimumnak a másfélszerese lehessen csak elkölthető összeg az ő viszonylatában. Tehát egy közmunkásbérnél is alacsonyabb összeg maradhatna egy olyan méretű család esetén egy családtagra vonatkozóan szabadon elkölthető szinten. Ezt is cáfolták a korábbi vitákban KDNP-s képviselők, a helyzet az, hogy mégis ez került bele a végső verzióba, és most is ez áll velünk szemben. Tehát olyan szűkítő körülmények állnak fel ebben a rendszerben, amelyek által önök elérték, hogy a 20-25 ezer lehetséges

jogosult közül, teljesen mindegy, hogy 100 vagy 500, de alig pár száz érdeklődő tudjon egyáltalán bármit is igénybe venni.

Az pedig már a nemzetközi gyakorlatban is példátlan, hogy az elsétálási jogra emlékeztető lehetőségek az önk rendszerében fel sem merültek; tehát az, hogy öt év szó szerinti sanyargatás után - hiszen itt nagyon nehéz helyzetbe kerülnek azért a magáncsőd intézményéhez csatlakozók - szabad emberként távozhatnak azok, akiken egyébként az érintett kereskedelmi bankok, pénzintézetek álláspontja szerint már leverték azt a tartozásösszeget az esetek döntő többségében, amely indokolt lett volna. Mégis, hogy öt év magáncsőd után ne tudjon valaki a tartozásai lenullázása mentén szabadulni és új életet kezdeni, hogy ennek a koncepciója fel sem merült, ennek megint csak két oka van. Az egyik az átgondolatlanság, tehát nem vizsgálták meg talán elég alaposan azokat a nemzetközi mintákat, amelyeknél ez azért elérhető és működőképességük bizonyított, az igazságosság is efelé mutatna. A másik ok pedig teljes mértékben egyértelmű: önk nem rúgják fel a Bankszövetséggel kötött paktumot, az EBRD-vel kötött megállapodást sem rúgják fel, ennek szellemében járnak el. Így pedig a mozgásterük olyan erőteljesen leszűkül, hogy végül is a cselekvési terük a minimálisra szűkül. Látható tehát, hogy abszolút sikertelen ez a koncepció, amely még azért jó is lehetne, hiszen ne felejtjük el, hogy a magasabb jövedelműek, a szerencsések számára - gondoljunk itt, mondjuk, az egykulcsos adózás által leginkább kedvezményezett körre, több százezer forintos fizetésekkel - itt mérhető segítséget nyújthat egy magáncsőd. De valamilyen oknál fogva még az ebbe a csoportba tartozók sem veszik igénybe vagy próbálják igénybe venni nagy számban ezt a koncepciót.

Tehát egész egyszerűen látható, hogy Magyarországon a polgárok nem nyitottak erre a segítségi formára, pedig a segítségre szükségük lenne. Már csak azért is, mert a kilakoltatási moratórium tekintetében igen rosszul áll a kormányzat szénája, hiszen az áprilisi időpontot követően hatalmas csend az, ami előttünk honol, és azt kell hogy mondjuk, nem is látható, hogy a kilakoltatási moratórium tekintetében mikor és hogyan kívánja a kormányzat végre a cselekvés terére vinni saját magát. Azt is el kell hogy mondjuk, hogy a probléma eredője kezelése tekintetében is lehetne lépni, hiszen ha azt nézzük, hogy Magyarországon egy lakhatási krízis dúl, nem azt mondom, hogy mondjuk, a szociális bérlakások számát kellene nagyságrendekkel növelni, inkább a probléma kiváltó okára lehetne koncentrálni. Az országos lakásállománynak most emlékeim szerint az 1,5 százaléka szociális alapú, tehát olyan kedvezményes tarifával bír, amit a nehezebb sorban élők is ki tudnak fizetni. De az egészen bizonyos, hogy a kormányzat nulla forint befektetésével is tudná adott esetben a lakáspiaci kínálatot szélesíteni, tehát muszáj ide behoznom a lakásépítések áfatartalmának 27-ről legalább 5 százalékra történő csökkentését, ami által még kormányzati beavatkozás nélkül, ha csak a versenypiacra gondolunk, ott is 5-10 ezer in-

gatlan épülhetne évente. Ez tartós munkahelyeket biztosítana a magyar embereknek, hosszú távon pedig a lakáskínálat szélesítése nyilvánvalóan az árakra is egyértelműen hatást gyakorolna. El kell hogy mondjuk, hogy továbbá halaszthatatlan lenne egy állami háttérű lakásépítési, bérlakásépítési program tető alá hozása. Ennek a költségvetési forrásait is érdemes lenne elkülöníteni, hiszen pár év alatt ezek visszaporognak a rendszerbe a különböző multiplikátor hatások által. Összességében mégis el kell hogy mondjuk, hogy ez a magáncsődintézmény cégérnek kirakva sem jó, hiszen nagyon rossz PR az, hogy 20-25 ezer jogosult közül alig pár száz kíván élni vele. Hatalmas lehetőségek lennének benne még most is. Tehát arra kérem a kormányzatot, hogy gyakoroljon önmérsékletet, lássa be a hibáját. Mutassa meg ezzel adott képviselői, emberi nagyságát is, és egy közös megoldás kimunkálásával egy sokkal szélesebb kör számára tegyük elérhetővé azt a modellt, amelyből ki kell szedni az embertelen és sanyargató feltételeket, és amelybe bele kell tenni a károsultakat valóban megsegítő rendelkezéseket, akár az EBRD-vel vagy a Bankszövetséggel kötött paktumok felrúgása által, de mindenképp oly módon, hogy egy elsétálási jogot is biztosítsunk az adósok számára, tehát öt év elteltével, ezen elképesztően nehéz, megszorításokkal teli időszak után szabad emberként távozhatnak az adósok.

Ez lehetne álláspontom szerint egy közös nemzeti minimum, és a Jobbik ennek szellemében fogja megtenni jobbító módosító javaslatait. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alig lépett hatályba a családi csődvédelemről szóló törvény szeptemberben, máris módosítják. Ahogy ezt Harrach képviselő úrtól megtudhatuk, eddig kevesebb mint 100 háztartás lépett be a magáncsődbe, az érdeklődők száma pedig 500 körüli. Ezek a számok köszönő viszonyban sincsenek azokkal a becslésekkel, amiket a kormány korábban tett. Tavasszal 25 ezres, sőt 40 ezres számokkal dobálóztak, miközben szakértők már akkor is legfeljebb pár ezres nagyságrendűre tették a belépők számát.

Hogy mi alapján tippelt a kormány, azt a mai napig sem tudjuk. Csak azután kezdték el egyáltalán vizsgálni a bajba jutott háztartások anyagi helyzetét, amikor már beterjesztették a törvényjavaslatot. Csak ezt követően kezdett el a jegybank adatokat gyűjteni az adósokról, holott ennek az adatgyűjtésnek nyilvánvalóan meg kellett volna előznie a szabályozás kidolgozását, csak azután lehetett volna reális, a valóságnak megfelelő feltételeket és kereteket szabni a magáncsődhoz.

Harrach úr az alacsony érdeklődés okát mégsem a kapkodó, megalapozatlan, elsieltett jogalkotásban látja. A KDNP szerint a magáncsőd népszerűtlensé-

gének egyik oka az, hogy néhány médium rossz hírért keltette, a másik pedig, hogy a bankok csak mérsékelten érdekeltek a programban való részvételben, és egy részük megpróbálja elhárítani a náluk jelentkező ügyfeleket. Pedig nem valószínű, hogy erről van szó, sokkal inkább arról, hogy egyszerűen rosszul csinálták meg a törvényt, csak ezt nem hajlandók belátni.

A beterveztett módosítások is ezt mutatják. Az egyik egy határidő-módosítás. Az első ütemben megindítható adósságrendezési eljárások kezdeményezésére egyszeri póthatáridőt adnak 2016. március 1-ig, ami önmagában még biztosan nem lesz elég arra, hogy növelje a jelentkezők számát.

Egy másik módosítás szerint már nemcsak a bankoknál lehet majd előterjeszteni a kérelmet, hanem a kormányhivatalok csődvédelmi szolgálatainál is. Két problémát is látunk ebben. Az adminisztrációs teher csökken a bankok, de növekszik az állam oldalán. Másrészt az adósságrendezés alapvetően az ügyfél és a hitelezők közt zajló eljárás, minden szükséges információ, ami az ügyfél magáncsőd-kezdeményezésére való jogosultságával kapcsolatos, a hitelintézeteknél található, ezért ott ésszerű a kérelem benyújtása. Ez a módosítás ugyan alkalmas lehet arra, hogy növelje a jelentkezők számát, de csak papíron. Hogy ebből aztán mennyi lesz azok száma, akik ténylegesen megfelelnek a feltételnek, ez egy másik kérdés.

A harmadik módosítás szerint azt a törvényi minimumot, ami meghatározza a hitelező minimális megtérülésének mértékét, nem az adósságtörlesztés ötödik évének lejártáig, hanem a futamidő végéig kell teljesíteni. Ez egyben azt is jelenti, hogy bár az adósnak némileg csökkenhetnek a terhei az adósságrendezés ideje alatt, de még azután is törlesztenie kell majd a hitelét, hogy vége a csődeljárásnak.

(12.10)

Ez azért is furcsa, mert a magáncsődnek éppen az volna a lényege, mint mindenhol, ahol ez működik más országokban, hogy az adós az eljárás végére megszabadul az adósságaitól, nem kell tovább nyögnie a részleteket. A magyar szabályozás ebben is unikális: itt nemcsak öt évig, azaz amúgy is túl hosszú ideig kell majd nyomorogni, hanem akár még további hosszú évekig. Ezek tehát a módosítások, amelyekről továbbra sem várhatunk áttörést, a Harrach úr által vizionált 20 ezres létszám tehát csak egy újabb hurráoptimista becslés a KDNP részéről.

A határidő kitolásától, a kormányhivatalok bekapcsolásától, illetve a feltételek minimális lazításától nem várható az, hogy kétszázszorosára nő a belépők száma, ehhez lényegi változtatásokra van szükség a rettenetesen túlbonyolított szabályok egyszerűsítésétől kezdve a túlonként szigorúra sikeredett belépési feltételeken keresztül az adósságtörlesztő adós életét aránytalanul megnehezítő szabályozásig bezárólag. Mint azt mi már többször is elmondtuk, és a szakmai szervezetek is felhívták a figyelmet: a magáncsőd túl szűkre szabott, keveseknek segíthet, szeptembertől eleve csak a lakáshiteleseknek nyitot-

ták meg a lehetőséget, a többi adósságformára vonatkozóan 2016. szeptember 30-ával oldják fel a korlátozást, ez azt jelenti, hogy az adósok nagyobb részét kitevő közműhátalékosoknak és egyéb adósoknak csak a jövő évben nyílik meg a magáncsőd lehetősége. Ezt a korlátozást fel kellene oldani, ami a mostani módosításban sem történik meg. Szűkíti tehát a potenciális igénybe vevők körét a túl sok belépési korlát is, amiben szintén nem lesz változás. Mint tudjuk, az adósnak legalább 2 millió, maximum 60 millió forint tartozása lehet, a tartozások legalább felére vagyoni vagy jövedelmi fedezettel kell rendelkeznie; további feltétel, hogy a tartozások közt legalább egy 90 napja lejárt esedékességű hitelnek kell lennie, ami meghaladja a félmillió forintot. Vannak még további feltételek is, amelyeket már nem is sorolok. Ha még ez sem lenne elég, a törvény 14 olyan esetet nevesít, amikor nem kezdeményezhető adósságrendezési eljárás.

Mindebből is jól látszik, hogy a kormány lehetetlen feltételeket támaszt az adósokkal szemben. Még ha valaki át is jut ezen az akadálypályán, akkor sem biztos, hogy tudja teljesíteni a feltételeket, a törvény ugyanis a záloggal terhelt ingatlan forgalmi értékének a 7,8 százalékaival megegyező minimális évi törlesztés fizetését írja elő, ami egy 10 milliót érő lakás esetén havi 65 ezer forint törlesztőrészt jelent. Ez az összeg szinte a minimálbér összegével megegyező, vagyis csak olyanok jöhetnek szóba eleve a magáncsödnél, akik az átlag körül vagy fölött keresnek. Ahhoz, hogy másoknak is reális lehetőség legyen, vagy alacsonyabban kellene meghatározni a törlesztési arányt, vagy nem az ingatlan forgalmi értékéhez, hanem az adós fizetőképességéhez kellene igazodni. De menjünk tovább!

Nem feltétlenül vonzó a magáncsőd még azoknak sem, akik ki tudnák fizetni ezt a magas törlesztőrészt, ugyanis a törvény nagyon szigorú, és abszolút korlátok közé szorítja az adós elkölthető jövedelmét is. A megtartható jövedelem az öregségi nyugdíjminimum másfélszeresében van meghatározva. Egy háromfős család esetén ez 128 ezer forint, miközben a KSH szerinti létminimum értéke egy két felnőtt, egy gyermekes családra számítva 210 ezer forint. Nyilván önök is belátják, hogy 128 ezer forint nem elég három embernek a megélhetésre egy hónapban öt éven keresztül. Korábban javasoltuk, hogy ne az évek óta befagyasztott, semmilyen megélhetési minimumot kifejezni nem képes öregségi nyugdíjminimumhoz kössék az elkölthető jövedelmet, hanem a létminimumhoz, de önök ezt is elutasították.

Az sem tartozik a magáncsőd erősségei közé, hogy nincs garancia arra, hogy az adós nem veszíti el a lakását, illetve azt sem lehet tudni, hogy ha másik lakásba is kell költöznie, annak a lakásnak pontosan milyen feltételeknek kell megfelelnie. A törvényben nem határozták meg az úgynevezett méltányolható lakásigényt meg nem haladó jellemzőkkel bíró ingatlan fogalmát, azt kormányrendeleti szintre utalták - nem tudunk róla, hogy az ezt pontosan körülíró rendelet azóta megjelent volna. Mi erre is benyújtottunk egy módosító javaslatot, amelyben az Eurostat

meghatározását vettük volna át, de önök erre is nem nyomtak. Arra sem látunk garanciát a törvényben, hogy ha valaki, mondjuk, elveszíti a munkáját az adósságrendezés öt éve alatt, és nem tudja tovább fizetni a törlesztőrészeket, nem kerül az utcára. Szociális bérlakások nélkül ez továbbra is reális lehetőség marad.

A magáncsőd a jelenlegi formájában nagyon kevés ember számára elérhető, a mintegy 182 ezer adós nagy részének nem jelent megoldást, nem beszélve azokról, akiknek más vagy kisebb adósságuk van, például rezsihátralékot halmoztak fel vagy lakbértartozásuk van. Az eladósodási válság kezeléséhez a magáncsőd szabályainak a felülvizsgálatára volna szükség és az adósságrendezés egyéb módjaira, ami a rászorulóknak tömegei számára is elérhető. Komplex adósságkezelési programok kellenek: a most megszüntetett lakhatási támogatással egybekötött adósságsökkentési támogatás és adósságkezelési tanácsadás visszaállítása és kiterjesztése, részben adósságelengedés, adósságátütemezés, elstétálás joga és aktív lakáspolitikai eszközök, legfőképpen pedig szociális bérlakásszektor. A lakhatási válság, az eladósodottság problémája csak átfogó lakáspolitikai intézkedésekkel kezelhető. A rászorulóknak részére lakhatási támogatásokra és tanácsadásra van szükség az adósságok felhalmozódásának megakadályozása érdekében. Ezen túlmenően szükség van olyan lakáspolitikai intézkedésekre is, amelyek a szociális bérlakásszektor létrejöttét segítik. Ehhez létre lehetne hozni egy állami bérlakásépítési alapot, és meg kellene találni a módját annak is, hogyan lehetne bevonni az üresen álló magántulajdonú lakásokat a közösségi lakásszektorba. Magyarországon mindaddig fennmarad a lakhatási válság, és probléma lesz a tömeges eladósodás, amíg nem lesznek kellő számban és megfizethető áron bérelhető szociális és közösségi bérlakások - mindez csak politikai akarat kérdése. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, és nem látok a teremben független képviselőt, nyilván akkor hozzászólni egyikőjük sem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak azért, hogy mindenki el tudja dönteni majd, a tévénezők is, meg a választópolgárok is, hogy a 626 millió forint sok vagy kevés, tételesen fel fogom sorolni: az Igazságügyi Minisztérium fejezetein belül az Igazságügyi Hivatal részére 253,6 millió forint, amelyből a központi igazságügyi szolgálat kialakítására 17 fő, összesen 40,5 millió forint, 100 fő egyhetes képzésére 23,1 millió forint, az országos közhiteles adósságrendezési nyilvántartási szolgálat honlapja, szakmai helpdesk működtetésére és üzemeltetésére 190 millió forint; a Belügyminisztérium fejezet részére a szükséges infokom-

munikációs szolgáltatások, a közhiteles magáncsőd-nyilvántartás tárhelyszolgáltatása feltételeinek megteremtése és az elektronikus nyomtatványkitöltő program, valamint egy előszűrő program elkészítésére összesen 200 millió forint; a Miniszterelnökség fejezetén belül a fővárosi és megyei kormányhivatalok részére szervezeti egységeknél kialakítandó családcsődvédelmi szolgáltatások kialakítása, 60 fő, 173,1 millió forint. Szerintem az emberek el fogják tudni dönteni, hogy ez sok vagy kevés, csak a hitelesség kedvéért. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Z. Kárpát Dániel tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, KDNP.

(12.20)

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány elhangzott ellenzéki véleményre szeretnék röviden reagálni.

Egyrészt azt talán mindannyian elismerjük, hogy felelőtlen devizahitelezési gyakorlatot láthatunk az elmúlt években a bankok részéről, és ha a családi csődvédelemmel kapcsolatban az ellenzéknek, az MSZP-nek vagy a Jobbiknak lett volna saját javaslata, úgy gondolom, már benyújtották volna *(Bangóné Borbély Ildikó: Benyújtottuk!)* a tisztelt Ház elé. Ez mégis a KDNP saját kezdeményezése okán került ide a Házba, amivel ráadásul egyébként egy új jogintézményt vezetett be a Ház, és egy jelenlegi problémát orvosolt ezzel, de ezen túl egyébként hosszú távú megoldást is adott azoknak a magán-személyeknek, akiknek ezáltal lehetőségük van szabályozott keretek között adósságrendezésre.

Két konkrét ellenzéki megjegyzésre hadd reagáljak! Köszönöm szépen Bangóné Borbély Ildikónak, hogy ismertette ezeket a költségelemeket. Ebből egyértelműen kitűnik, hogy a kritikája jogos lenne abban az esetben, ha ezek állandóan felmerülő költségek lennének, de az ön ismertetéséből is egyértelműen kiderül, hogy ezek egyszeri tételek, a rendszer létrehozásával kapcsolatos költségek, egy hosszú távon, valószínűleg több évtizedig működő rendszer esetében egyszer jelentkező költségek, és a későbbiekben már nem fognak jelentkezni. A másik megjegyzés pedig Z. Kárpát Dániel számára, aki azt mondta, hogy a károsultak kedvezőbb feltételekkel találkoznak banki átstrukturálásban *(Z. Kárpát Dániel: Ilyet nem mondtam!)*, mint a családi csődvédelemben: az a helyzet, hogy akik hozzánk fordultak, azok éppen ennek az ellenkezőjéről számoltak be. Arról számoltak be, hogy szükséges bevonni a családi csődvédelmi szolgálatot, mert a bankok nem együttműködők, nem segítenek nekik, nemhogy banki átstrukturálást nem javasolnak, hanem semmit nem javasolnak számukra, nem segítőkészek, éppen ezért fontos módosító javaslat most, hogy a családi csődvédelmi szolgálatnál is ezentúl be lehet nyújtani a kérelmet.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bangóné Borbély... - *(Jelzésre:)* Z. Kárpát Dániel kétperces hozzászólása következik, és utána majd Bangóné képviselő asszony.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meg is ragadnám a lehetőséget, hogy Hollik úr elképesztő figyelmetlenségeit és mulasztásait pontosítsam. A helyzet az, hogy nem így fogalmaztam, és elrontotta az idézetét, nézze vissza. Egyáltalán nem azt mondtam, hogy kedvező feltételeket biztosítanak a bankok - a Jobbik devizahiteles témafelelőségétől ez igen furcsa lett volna. Annyit mondtam, hogy az önök szégyene az, hogy még az önök által kimunkált magáncsőd-koncepciónál is kedvezőbbek a bankok feltételei, pedig egyik sem kedvező.

A helyzet az, hogy egyik megoldás sem ideális, de ön olyan kritikát fogalmazott meg, amire az egyetlen mentsége talán az lehet, hogy még nem volt itt a parlamentben, ezért talán nem tudja, hogy nemcsak a Jobbik, de több ellenzéki erő is több alkalommal benyújtotta a magáncsőd koncepcióját.

Ha az a mentsége, hogy még nem volt itt a parlamentben, akkor viszont kutya kötelessége lenne alaposabban utánanézni annak, hogy ki és mit nyújtott be ezen a téren, főleg azért, mert az ön pártja a 2010-es kampányban már felhasználta kampányelemként azt, hogy a magáncsőd koncepcióját behozza ide, és aztán mintegy ötéves késlekedést szenvedett el Magyarország az önök teszteszása és az önök hanyavetése miatt, azért, mert nem voltak képesek kidolgozni ezt a koncepciót, amit az előző ciklus közepén benyújtottak a magyar parlamentnek, de a keresztlívitele nélkül visszavonták az egészet, és továbbra is húzták az időt éveken keresztül, amíg a bankokkal ment az önök huzavonája. Most nyújtották be, amikor már lepaktáltak ezekkel az érintett bankokkal. Ezért kérem önt önmérsékletre és arra, hogy mielőtt kritikát oszt, a saját portájuk előtt söprögessen. Szégyen, gyalázat az, hogy 2010-ben már ezzel kampányoltak, öt év csúszással behozták, és száz embernek tudnak vele segíteni?! Szégyen! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. És akkor most adom meg Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, és én is a KDNP-s képviselőtársam által mondottakra reagálnék.

A vezérszónoki felszólalásomban is elmondtam, hogy már több mint négy éve egy komplex törvényjavaslatot nyújtottunk be, utána többször be lett ez nyújtva, és folyamatosan leseperték az asztalról. És amikor tárgyalásra került végre 2015-ben a magáncsőd intézménye a parlamentben, akkor módosítókat isadtunk be hozzá. Csak néhány különbséget felsorolnék, hogy mi volt a különbség a benyújtott magáncsődintézmény és a miáltalunk benyújtott módosítók között.

Az MSZP javaslata minden adós számára megnyitná az adósságrendezési eljárás lehetőségét, míg az akkor benyújtott javaslat számos megszorítást tartalmaz, ami az adósok jelentős részét kizárja az eljárásból.

Az egyik ilyen volt, hogy 2015-ben csak a devizahiteles rendelkező családok léphettek volna be az adósságrendezésbe, és majd csak 2016-tól csatlakozhatnak a közüzemidíj-adóssággal rendelkezők. Az MSZP törvényjavaslata nemcsak akkor teszi lehetővé az eljárás megindítását, amikor az adós már 90 napos késedelembe esett, hanem a fizetése képtelenség veszélye esetén. A másik pont, ami különbözött a mi beadott anyagunkban az önökével szemben, az, hogy az adósok szempontjából az MSZP javaslatának legfőbb erénye az, hogy nem ír elő minimális megtérülést. Tehát ha az adós átvészeli a tartós törlesztési időszak öt évét, akkor mentesül a további tartozások alól. A harmadik pont: az MSZP javaslata a jövedelmet nem vonja el olyan mértékben, mint az önök javaslata. A következő pont: az MSZP javaslata már az egész eljárásban jelentős szerepet szán a bíróságnak és a vagyonfelügyelőnek, nincs bíróságon kívüli eljárás. Szóval, csak néhány pont azért, hogy mi nem adtunk be módosítókat.

Arra reagálva, hogy ezek egyszeri kiadások: én nem tudom; ha a bérköltség egyszeri kiadás, akkor maga szerint ez decembertől le lesz zárva, és akkor nincs tovább bérkiadás? Meg ha a Fidesz-KDNP működésének az elmúlt időszakát vesszük, hogy mondjuk, a honlapnak meg az elektronikus rendszernek a működési költsége nem egyszeri kiadás szokott lenni: az minden évben felmerül, tisztelt képviselő úr. Úgyhogy ha ezek csak egyszeri kiadások, akkor is kimondható, ha ön szerint ez a 626 millió forint egyszeri kiadás, hogy nem tudtak még senkin segíteni, mert amúgy az Igazságügyi Minisztérium egyik sajtóorgánumnak adott válaszában nulla emberről számolt be néhány héttel ezelőtt.

Szóval, akkor jó lenne, majd teszünk fel írásbeli kérdést, hogy akkor hogy is állunk, hogy akkor nulla vagy tíz, vagy száz, vagy hol tartunk most a jelentkezők számában, akik lényegében elindították az adósságrendezést. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettő percre Harrach Péter frakcióvezető urat illeti a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Jó kis kampánghangulat van, ebbe nem szeretnék bekapcsolódni, inkább egy-két, eddig el nem hangzott gondolatot hadd említsek.

Az alaphelyzet, amibe belép ez a törvénymódosítás, az volt, hogy végrehajtás veszélyébe kerültek emberek, tehát csődhelyzetbe, ami miatt nemcsak az otthon elvesztése, de a további családi lét került veszélybe. Na most, ebből a helyzetből segít kilábalni a családi csődvédelem. Normális ember ezt nem tudja vitatni. Önök mit vitatnak? Hogy eddig kevesen vették igénybe. Hát persze! Most indul be, és ismét mondom, ahogy a nemzetközi gyakorlat mondja,

ennek évek kellene, amíg fel tud futni, de ha valaki nagy veszélyben van, akkor nyilván ezt a segítséget igénybe fogja venni.

Hadd mondjam el, hogy a törvény előkészítése során sok hosszú egyeztetés volt, nem csak a tárcákkal, a Nemzeti Bankkal, az érdekvédelmi szervezetekkel, és ennek alapján született meg ez a rendkívül alapos és hosszú törvény. A végrehajtás veszélyének elkerülése mellett érdemes megemlíteni az adósság egy részének az elengedését is. Természetesen az nem működik, hogy ne fizessünk megfelelő törlesztést, és utána engedjük el mindet; olyan törlesztést kell a három fél által közösen elfogadott szerződésben meghatározni, amit képes a család fizetni.

És nem esett szó még az eszközkezelőről. Hiszen nem a családi csődvédelem az egyetlen olyan intézmény, amely képes ebből a nyomorult helyzetből kilábalást nyújtani, hanem ott van a szegényebbek, a még szegényebbek részére az eszközkezelő lehetősége. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy a vita nyugodtabb mederbe került vissza, és szakkérdések is szóba kerülnek.

Nekem egyetlen kérdésem lenne Harrach frakcióvezető úrhoz, az, hogy mely érdekvédelmi szervezetekkel tárgyaltak a törvény kimunkálása során, amennyiben ez publikus természetesen, nem kívánok indiszkrét lenni.

(12.30)

Illetve a károsultakat védő vagy képviselő mely szervezetekkel ültek le tárgyalni, eszmét cserélni a kimunkálás során? Azért kérdezem mindezt, mert a Jobbik nem szégyell tanulni a jobbaktól, ezért tető alá hoztuk a devizahiteles-kerekasztalt, ahol Vona Gábor meghívására a szakértő civilek, károsultak, érdekvédelmi szervezetek mellett meghívtuk egyébként a Bankszövetség, az NGM, az összes párt képviselőit is minden ilyen esetben. Itt mi is csak egy tárgyalópartner voltunk az asztalnál, és nagyon sok olyan szakmai munícióval gazdagodtunk, és osztottak meg velünk károsultak nagyon sok olyan szakmai ismeretet a gyakorlati életből, a tárgyalótermek forogatójából, ahol mi talán nem vagyunk annyira otthonosan mozgó képviselők, hogy el kell mondjuk, ezen tapasztalatok alapján ezeket a veszélyforrásokat ők már előre tudták jelezni, és tudtak bennünket figyelmeztetni arra, hogy miért nem tud majd széles körben elterjedni a magáncső intézménye az első szakaszban.

A kérdésem tehát rövid és lényegre törő: mely szakmai szervezetekkel történt egyeztetés? Amennyiben megosztható velünk ez az információ, így ugyanis könnyen leszűkíthető, hogy ez a két szakértői kör azonos-e, vagy ezek az értesülések és nagyon

fontos jó tanácsok elérhetőek voltak-e már a kimunkálás szakaszában vagy pedig sem. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nekem is tulajdonképpen egy kérdés van Harrach úrhoz. Azt mondta a korábbi kétperces hozzászólásában, hogy a három fél mérlegeli, figyelembe veszi az adott családnak a fizetőképességét, és ahhoz igazítja a törlesztőrészt. De tudjuk azt, hogy a törvény előírja, hogy a lakóingatlanok esetén a piaci árnak a 7,8 százalékát éves szinten törleszteni kell. Egy tízmilliós értékű lakásra Budapesten nem lehet azt mondani, hogy nagy értékű ingatlan, ha ennek a havi törlesztőrésztét nézzük, akkor az minimum havi 65 ezer forint. Na, most ahhoz, hogy egy család havi 65 ezer forintot törleszteni tudjon, ahhoz biztos, hogy átlagkeresetű vagy az átlagnál magasabb keresetű családokra van szükség. Tehát a kérdés az, hogy hogyan lehet akkor hozzáigazítani, amikor van egy minimum törvényi kötelezettség a havi törlesztőrészlet megfizetésére.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Minden ember fontos. Ha két embert tudunk megmenteni, az is nagyon fontos, mert két embert ki tudunk húzni a bajból. De folyamatos volt a kommunikáció, amikor a törvényt tárgyaltuk meg az előkészítésnél is, hogy 20-25 ezer családot fognak ezzel a programmal megmenteni az idén. Hát akkor tényleg meg kellene vizsgálni, ha csak pár ember jelentkezett, hogy nem az emberek, a média, a bankok a fő hibások, hanem magában a törvényben van a hiba, mert nem jött be ez a 20-25 ezer fő!

Hát nagyon messze állunk, a 100 és a 25 ezer fő között iszonyatos nagy különbség van, és mi csak azt kérjük, hogy ne ragaszkodjunk egy rossz törvényhez, hanem akkor vizsgáljuk felül, hogy tényleg nem a törvényben van-e a baj, hogy rossz a törvény, és akkor azt kell módosítani, és nemcsak ilyen látszát módosításokat teszünk be, mert az a félő, hogy nem fogunk tudni segíteni még ezer emberen sem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kétperces kör után házszabály szerint Harrach Péter úrnak normál felszólalásra adom meg a szót. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy apró megjegyzés: ön azt mondta az előbb, hogy 20-25 ezer ember veszi igénybe az idén, mondtuk mi. Mi nem mondtuk, a Nemzeti Bank

mondta, legfeljebb, amikor megkérdezték, akkor őket idéztük. De nem az idén. Kedves képviselő asszony, ön rendszeresen félreolvassa a nyilatkozatokat. Ki mondta azt, hogy az idén? Tud erre választ adni? Nem, mert nem mondta senki. De hagyjuk ezt a vitát, mert ez már kezd egy kicsit alacsony szintű lenni. Beszéljünk inkább a törvényről! Tehát ismét mondom, a kiinduló helyzet az, hogy Magyarországon van körülbelül 100 ezer olyan család, amelyik komoly fizetési nehézségekkel küszködik. Ezek közül a családi csődvédelem körülbelül a Nemzeti Bank véleménye szerint 20-25 ezer ember részére kínál fel lehetőségeket. Ennek a lehetőségnek az elfogadásához kell a család szándéka.

Mi a lehetőséget tudjuk számszerűen felmutatni, az érintett családok szándékát ők tudják. Tehát hogy fognak-e jelentkezni vagy nem, azt ők döntenek el. Hogy számukra még két lehetőség áll nyitva vagy talán három, ha megváltozik az anyagi helyzetük, akkor ők maguk törlesztenek, a másik lehetőség, hogy bevállalják a végrehajtást, ami sokkal rosszabb minden más lehetőségnél, és a harmadik, hogy ha nem tudják vállalni a családi csődvédelem által felkínált lehetőséget, akkor bizony az eszközkezelőnek az ajánlatát veszik fontolóra.

Természetesen, amikor szociális kérdésekről van szó, többek között a lakhatás feltételeinek a biztosításáról, akkor még más szociális intézkedések is szóba kerülhetnek. Szó esett itt a bérlakásokról, szó esett, néhány bank vetette fel a gondolatot például, hogy sok üres lakás van az ő birtokukban, erre valamilyen konstrukciót ki lehetne találni, de ez nem ennek a törvénynek a tárgya. Ez egy más intézkedésnek, akár törvénynek, akár rendeletnek vagy bármiféle jogszabálynak az alkalmazását igényli. De most a családi csődvédelemről van szó, ami - ismét mondom - egy lehetőség.

Azon lehet vitatkozni, hogy mennyiben kell tágabbra nyitni a kaput, hogy többen beférjenek ebbe. A koncepció az egyeztetések során úgy alakult ki, hogy először a szűkebb kört engedjük be, és utána nyissuk tágabbra, ami meg is jelent abban a feltételben, hogy először az otthonukat veszélyben érzők és utána pedig az egyéb adóssággal rendelkezők társulhatnak be. Két nagy előnyt látom én ennek a törvénynek: a végrehajtás felfüggesztését és a futamidő végén az elengedést. És ismét mondom, egy komplex rendszer egyik eleméről van csak szó. Még valami nem került itt szóba, hiszen a törvény bevezetésekor többször említettük ezt, hogy olyan állami támogatásra is lehetőség van, ami a törlesztőrészletnek a kiegészítését szolgálná, ezért az a példa, amit egyik képviselőtársam említett az összegről, az csökkenthető ezzel a külön döntés értelmében meghozott állami támogatással.

Tehát ismét mondom: a mi reményeink szerint a végrehajtás folyamatának beindulása olyan helyzetet terem majd, ahol minden család ettől a veszélytől megmenekülni kívánván igénybe fogja venni a családi csődvédelmet vagy az eszközkezelőt. Ez nem vágy, ez sajnos egy szomorú helyzet, aminek a megoldása lehet az, amit mi ebben a törvényben felkínáltunk.

És még egy gondolat elhangzott ma már. A bankok, valóban úgy tűnik, hogy mérsékelten érdekeltek a rendszer fenntartásában. Ezért az ő tájékoztatásuk néha hiányos; azt hiszem, elég finoman fogalmaztam. Ezért vezetjük be módosításképpen, hogy a családvédelmi szolgáltatásnál is lehet jelentkezni. Ez is reményeink szerint növelni fogja a jogintézményt igénybe vevők számát. Ismét mondom, mindenkit, aki eddig esetleg nem kapott megfelelő tájékoztatást akár a pénzügyektől, akár a médián keresztül, az próbáljon utána nézni a szolgálat honlapján, és véleményem szerint maguknak a pénzügyeteknek is nagyobb tájékoztatási készséget kéne gyakorolniuk, de igazából az érintettek és az érdekeltek kell hogy megkeressék ezeket az egyébként meglévő tájékoztatási lehetőségeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(12.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Rétvári Bence államtitkár úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor az eredeti törvényjavaslat általános vitája zajlott itt a parlamentben, akkor az alapelvekben mindenki egyetértett. Kinek-kinek volt valami kis distinkciója, de hogy alapvetően egy ilyen törvényjavaslatot el kell fogadni, hogy Magyarországon is segíthet sokakon - a mi számításaink szerint, a Nemzeti Bank számításai szerint több tízezer emberen segíthet - a családi csődvédelemnek, más néven magáncsődnek, adósságrendezési eljárásnak, fogyasztói csődnek a bevezetése, ebben egyértelmű konszenzus volt, már csak azért is, mert különböző országokban, különböző eredményességgel, de azt láttuk, hogy Ausztriától Németországig, Franciaországtól Nagy-Britanniáig valamilyen módja mindenhol van a családi csődvédelemnek. Ezt én fontosnak tartom kiemelni, hogy ebben az elején konszenzus volt. Az nyilvánvaló, hogy egy ellenzéki párt nyilvánvalóan keres valamit minden törvényjavaslatban vagy talál valamit, amivel ellenkezni tud, de az alapelv, a szándék, az indítatás konszenzusos volt mindenki részéről.

Ez a módosítás, amit jelenleg tárgyalunk itt a parlamentben, ez egy tágabbra nyitott kapu, hiszen egyrészt több ember számára szélesebb belépést jelent az, hogy immáron nemcsak a főhitelezőnél, klasszikusan nemcsak a banknál, hanem máshol is, a kormányhivatalok családi csődvédelmi szolgálatainál is benyújthatja a saját kérelmét. Ez egy bővítés, ez egy pluszlehetőség, ez azt segíti, hogy minél többen jussanak ehhez hozzá. Azt hiszem, ez mindenki részéről józan ésszel, józan gondolkodással is támogatható.

A másik része, amelyik a belépésnél nem kvázi fizikailag az elérési pontokat bővíti, hanem időben tolja ki azoknak a lehetőségét, akiknek korábban devizahitele volt, azt váltotta át forint hitelre, és annál járnának le bizonyos határidők és ezt tolja ki

időben, ez szintén egy szélesítés, hiszen szélesebb kör fog a későbbiekben is hozzájutni az ügyindítás lehetőségéhez. Azt fontos hangsúlyozni, hogy maga a családi csődvédelem amúgy egy határozatlan ideig szóló lehetőség, hiszen nemcsak októberig, nemcsak jövő szeptemberig nyitottuk meg a lehetőséget, hanem fokozatosan nyílik hónapról hónapra, évről évre a jogosult kör, fokozatosan bővül, tehát be lehet azt nyújtani a mostani javaslat szerint 2-3 év múlva is, de ettől függetlenül van egy szűk kör, akinek csak egy korlátozott ideje volt, neki toljuk ki, de mindenki más számára, aki nem ebbe a szűk körbe tartozik, határozatlan ideig van lehetősége a benyújtására. Tehát mind a két irány lehetőségbővítő, jogosultságbővítő, segítő, én azt hiszem, hogy éppen ezért mind a kettő támogatható mindenki részéről. Nem hiszem, hogy józan ésszel, lehet sok mindennel kötözködni, de hogy az ajtók szélesebbre nyitása ne lenne támogatható, azt nehéz elfogadni.

Ami az alapvető ellentmondás a bevezetés óta a gyakorlatban, hogy azt látjuk, hogy az érdeklődők száma magas. Sokan mennek föl a honlapra, sokan olvassák ott el a tájékoztatókat, sokan telefonáltak be a kormányhivatalokba, sokan mentek be személyesen is a kormányhivatalokba, voltak, akik e-mailt írtak, ez a szám magas; mindemellett pedig a valós, elindított eljárások aránya alacsony, több nullával kevesebb. Hogy lehetséges az, hogy a hírekben sokan olvastak róla, és amikor elindul a jogintézmény, amikor keresik az indítás lehetőségét, akkor sokan próbálják elindítani az eljárást, de mégsem indulnak el ezek az eljárások? Itt lehet valami gond, hogy nem mindenki, aki amúgy indíttatást érez arra, hogy így próbáljon segítséget igénybe venni, nem mindenki indítja ezt el, és erre itt a vitában már többször hangzott el utalás, hogy lehet, hogy az eddigi fő ügyvivők, az ügy urai, a főhitelezők - általában a bankok - lehet, hogy nem nyújtottak elegendő segítséget, lehet, hogy csak azt mutatták, hogy vastag a formanyomtatvány, de nem mondták, hogy egy-két sor kitöltésével 5-6 oldalt lehet haladni, mert a többségét a rovatoknak át lehet húzni, gyorsan lehet előrehaladni ebben. Lehet, hogy ez a fajta segítség, amit a családi csődvédelmi szolgálatok tudnak nyújtani, ez fog sokak számára kinyitni egy kaput, megnyitni annak a lehetőségét, hogy valóban élni is tudjanak azzal a lehetőséggel, ami iránt nagyon nagy mértékben érdeklődtek a korábbiakban.

A külföldi példák idehozatalával persze érdemes élni, mindnyájan tettük ezt, csak azt az egy dolgot különböztessük meg, hogy amikor nagyon más számokat idézünk, elsősorban, mondjuk, Angliából vagy Észak-Amerikából, ahol az elszétlásnak nevezett jogintézményt vezették be, az teljesen más jogrendszer. Nincs olyan kontinentális ország Európában, amelyik hasonló módot vezetett volna be. A miénk a német modellhez áll a legközelebb, Franciaországban van talán az egyik legrégebb óta, amelyik szintén ilyen lehetőség, a nemzetközi összehasonlításnál viszont arra nagyon kell vigyázni, hogy kivel hasonlítjuk össze magunkat, mert nem minden példa hozható át Magyarországra.

Mi bízunk benne, hogy egyre többen látják meg ebben a saját lehetőségüket, hiszen olyan új kedvezmény a családi csődvédelem, amihez a hozzájutás lehetőségét bővíti ez a törvényjavaslat, amely az egyetlen lehetőség most, amely törvényi segítségnél fogva segít embereknek abban, hogy egy bizonyos időszak és együttműködési időszak után az adósságuk egy részét elengedjék. Nincs más mód jelenleg ma a magyar jogrendszerben, hogy valaki magán-személyként, egy törvényben rögzített eljárás végigmenve, az ottani együttműködési kötelezettségnek eleget téve mentesüljön az adóssága egy részétől. Ez egy olyasfajta lehetőség, egy olyasfajta segítség, ami nem volt Magyarországon, jó lett volna, hogyha lett volna a korábbiakban is, de más módot senki nem talál arra, hogy az adóssága egy részétől megszabaduljon, ezért bízunk benne, hogy a kapuk szélesebbre tárásával többeknek sikerül elindulni ezen a segítő úton. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és mivel készülődik államtitkár úr, akkor nyilván válaszolni kíván előterjesztőként a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a hozzászólók elég részletesen ismertették a maguk olvasatát a módosításról, sőt magáról az alapkoncepcióról is. Nagyon köszönöm mindenkinek az aktivitását, és tényleg, ez alapján lehet igazán jól formálni egy-egy jogszabálynak a szövegét.

Harrach Péter frakciótársam - mint a KDNP, a betérjesztői oldalnak is egyben a képviselője a korábbi törvényről - részletesen ismertette a törvény létrejöttének a körülményeit. Csak néhány dologra szeretnék rámutatni a vitában elhangzottak kapcsán. Egyrészt volt egy olyan észrevétel, hogy miért csak nemrégiben született meg ez a törvény, illetve hogy voltak korábbi kezdeményezések is. Mondjuk, az MSZP korábbi kezdeményezésénél az kifejejtésre került, hogy az eredeti koncepcióból a jelzáloghitelek köre teljes egészében kimaradt, és azért ez egy nagyon lényeges köre az igénybe vevőknek.

Amit szeretnék elmondani, hogy 2010 óta azért több dolog történt itt az adósok frontján. Ha csak arra gondolunk, hogy a jelzáloghiteleknel a kényszerértékesítési és végrehajtási moratórium került bevezetésre, ami részben valószínűleg, feltételezhetően a mostani inaktivitásnak egyik oka, hogy a végrehajtási moratórium egyfajta biztonságérzetet adott az adósoknak, és most kell gyakorlatilag reagálniuk arra az új helyzetre, hogyha ez kifut. A másik az árfolyamgát bevezetése volt, ami szintén enyhítette az adósságok rendezését, valamint a végtörlesztés bevezetése a devizahitelek frontján, majd ezt követte a

bankok elszámoltatása, illetve a forintosítás; mind-mind olyan lépések voltak, amelyeknek a meglépése nélkül nem lehetett volna egy olyan tiszta helyzetet teremteni, ami egységes jogi környezetben vezette be ezt az új jogintézményt.

Az Eszközkezelő szerepe is szóba került, tehát részben ez is a jövőben is rendelkezésére áll az adósoknak, a lakhatást biztosítja. Elhangzott olyan észrevétel, hogy nem tudja igénybe venni az adósok egy köre ezt a lehetőséget, miután itt jóval alacsonyabb küszöböt kellett volna megállapítani. Itt valószínűleg az a probléma, hogy eredetileg sem tudták volna azokat a hiteleket igénybe venni, amelyek miatt most ebbe a körbe be kellene lépniük.

Volt olyan állítás, hogy a törvény nem biztosítja a több szektorból eredő adósságok rendezését: ezzel ellentétben biztosítja. Az elsétálás jogával, az adósságelengedéssel kapcsolatban: önmagában például a devizahitelek rendezésénél a forintosítás és az elszámoltatás akár 30 százalékkal javította az adósok pozícióját, tehát a mostani feltételekkel való összevetésénél vagy akár a banki feltételekkel való összevetésénél ezt a tényezőt is mindenképpen érdemes figyelembe venni.

(12.50)

Vádként hangzott el a Jobbik részéről, hogy a bankokkal megállapodtunk. A pénzügyi stabilitás, a gazdaság szereplőinek a finanszírozása és az új lakáshitelek biztosítása szükségessé tette ezt a lépést. Az pedig, hogy a bankok ma jobb feltételeket tudnak kínálni, éppen ebből a megállapodásból ered.

Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak volt egy olyan észrevétele, hogy a bankoknál jobb helyen lenne ezeknek az ügyeknek a bejelentése. Erre volt időszak, és nem volt kellő aktivitás. Nem mindig érdekeltek a bankok az ilyen irányú megoldásokban, ezért biztosítani kell egy olyan lehetőséget is az adósoknak, ahol széleskörűen és az érdekeiket figyelembe véve tájékoztatják őket, hiszen a bankok érdekeltisége nem mindig esik egybe az adósok érdekeltiségével. A magántulajdonú lakások kiadása. Át kell nézni az alkotmányt és a magántulajdon védelmére vonatkozó rendelkezéseket, hogy ezt milyen körben vagy hogyan lehet, hogy lehet-e olyan programot indítani, amely bevonja őket, de nyilvánvaló, hogy ez pénzügyi szerepvállalás nélkül nem lehetséges.

Azt hiszem, hogy összességében egy olyan módosító javaslat született, amelynek az eredményeit majd körülbelül egy év múlva tudjuk felmérni, hogy ténylegesen mennyien tudtak vele élni, mekkora aktivitás volt tapasztalható, és annak függvényében lehet majd tényleg érdemben értékelni a törvény eredményességét.

Még egyszer köszönöm mindenkinek a hozzászólását, és kérem majd a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés során a fogyasztók védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.** A Semjén Zsolt, Harrach Péter, Latorcai János, Rubovszky György, Aradszki András, Seszták Miklós, Rétvári Bence és Vejkey Imre kereszténydemokrata képviselők által benyújtott előterjesztés T/5486. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Harrach Péter frakcióvezető úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy jó hírrel kezdeném, nem fogom kitölteni a 30 percet, de azért szeretném ismertetni ezt a problémát és végül azokat a törvénymódosításokat, amelyek talán kezelik is ezt a kérdést, vagy legalábbis a gondot enyhítik.

Az árubemutatóval egybekötött termékértékesítések során tapasztalt visszaélések kezelésére alkalmasak ezek a törvénymódosítások. Számtalan példát hallhatunk erről: több százezer forintos gyógyító csodalámpáról, gyógyhatásúnak mondott ágyneműgarnitúráról, extra tulajdonságokkal rendelkező takarítógépekről, pulzáló mágneses eszközökről. Ezeket az erre a célra, ezek értékesítésére berendezkedett vállalkozók kínálják, és olyan embereket próbálnak megteveszteni, akik koruk vagy egészségi állapotuk miatt hajlamosak ezeket az ajánlatokat elfogadni. Bizonyos kedvezményeket említenek, és az érintettek úgy érzik, hogy cserébe hálával tartoznak a magas áron kínált termékek megvásárlásáért.

A KDNP-frakció az idén konzultációt hirdetett erről a kérdésről, két irányban. Egyrészt az érintetteket kérdezte meg, akik levélben, e-mailben, telefonon mondták el panaszait, másrészt pedig a hatóságokkal folytattunk tárgyalásokat. Nem szeretnék részleteket felolvasni azokból a levelekből, amelyek erről szóltak, de mindegyiknél jellemző, vagy legalábbis a többségükénél, hogy elviszik egy utazás alkalmával az érintetteket, az esetek többségében nyugdíjasokat, és ott felajánlanak - az egyik példa arról szól - például egy olyan takarítógépet, amelyet rendkívül jó áron, 600 ezer forintért kínáltak fel, majd végül nyerteseket sorsoltak ki, kicsit olcsóbban adva ezt a gépet. Ilyen és ehhez hasonló eszközökkel végül megnyertek néhány embert, és utána felkínálták a hitelszerződést, hiszen ilyen összeg nyilván nincs az érintettekénél.

Ennek a problémának az egyeztetése tárgyában megbeszélést folytattunk a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósággal és a Nemzeti Adatvédelmi Hatósággal. A Fogyasztóvédelmi Hatóság már évek óta ismeri ezt a problémát. Hadd mondjam el: a 2013. és 2014. évi vizsgálat eredményei azt mutatták, hogy az esetek több mint 60 százalékában történt jogsértés, és több mint 50 százalékában valamilyen tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlat, például az azonnali döntéshozatalra készítés. Azt is tapasztaltuk, nyilván önök is, hogy számos televíziós műsor

is foglalkozott ezzel a problémával. A termékbemutatókkal kapcsolatban megállapíthatjuk, hogy ez a hagyományostól eltérő kereskedelmi formák egyike, ahol az üzletkötés természetéből adódóan a fogyasztók fokozott védelmet igényelnek. Sok esetben egészségügyi állapotfelmérésnek álcázzák ezeket; kihasználják azt, hogy az egészség megőrzése érdekében sokak mindenre hajlandók; adott termékeket - akár fedí a valóságot, akár nem - az egészség visszaszerzésére vagy megőrzésére alkalmasnak minősítenek; nyereménnyel kecsegtetnek; olyan légkört teremtenek, amikor a vásárlás visszatartása kellemetlen vagy megalázó lehet. A vásárlók nem tudják alaposan megismerni az apró betűs szerződéseket, amiket aláíratnak velük. S ami a legfontosabb: az elállási jogot a jogszabály ugyan garantálja, de az érintett kereskedők lehetetlenné teszik a felmondást, hiszen nem lehet őket elérni. Pont erre vonatkozik majd az egyik törvénymódosítás.

Három módosító indítványt tartalmaz az anyag. A kereskedelemről szóló törvény módosítása az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés fogalmát is meghatározza, amely így szól: „A kereskedő vagy a nevében, illetve javára eljáró személy által a termék bemutatása és forgalmazása céljából szervezett utazás vagy rendezvény alkalmával folytatott kiskereskedelmi tevékenység. Az árubemutatóval egybekötött termékértékesítést végző kereskedő köteles a fogyasztók bejelentéseinek intézésére, panaszainak kivizsgálására és orvoslására, valamint a fogyasztók tájékoztatása céljából vagy a székhelyén, vagy a telephelyén, valamint fióktelepén ügyfélszolgálat működtetéséről gondoskodni.” Ez nagyon fontos, mert ezáltal válik elérhetővé az a kereskedő, aki rászédte az érintetteket a vásárlásra. A személyes vagy írásban, telefonon, elektronikus úton történő ügyintézés is lehetővé kell tenni. Az ügyfélszolgálati irodának a hét legalább egy napján 20 óráig nyitva kell tartani.

A rendelkezések azt célozzák, hogy a terméket értékesítő cégek ne tudjanak eltűnni, a fogyasztók el tudják őket érni a vásárlást követően is, és a gyakorlatban is élni tudjanak a jogszabályban biztosított elállási joggal.

(13.00)

A Fogyasztóvédelmi Hatóság fog eljárni ezeknek a megfogalmazott követelményeknek a megsértése esetén.

A második módosítás a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és korlátairól szóló törvény módosítása. A módosításban javasoljuk megtiltani, hogy az árubemutatóval egybekötött termékértékesítést ajándékjuttatással, ajándéksorsolással reklámozzák. A gyakorlat alapján ugyanis megállapítható, hogy ezzel próbálják népszerűvé tenni a fogyasztók körében ezt az értékesítési formát.

A harmadik módosítás a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény módosítása. Eszerint tilos lenne az árubemutatóval egybekötött

termékértékesítés során pénzügyi szolgáltatást nyújtani. Tudjuk, hogy egyes bankok szívesen együttműködnek ezekkel az árubemutatót végző kereskedőkkel, s a helyszínen kínálnak hitelt a rászédett vásárlóknak. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a vásárlás céljából a pénzügyi vállalkozásnál, a hitelintézetnél nem lehet szerződést kötni, de nem a helyszínen, akár a buszban, akár a bemutató termében.

Összefoglalásként azt kell mondanom, hogy a hatóságok elmúlt években lefolytatott vizsgálatai, a fogyasztók általunk kért panaszai alapján nem tűr halasztást a fogyasztók egy kiszolgáltatót, beazonosítható csoportjának védelme érdekében a törvények hatékony módosítása. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy ezeket a módosításokat támogassák. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Kara Ákos államtitkár úr jelzi, hogy igen. Államtitkár urat illeti a szó.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar emberek számára, a magyar családok számára fontos törvény kerül a parlament elé. Köszönjük azoknak, akik részt vettek a kidolgozásában, akik elszántak voltak az elmúlt hónapokban, elmúlt esztendőben, hogy szülessen egy ilyen jogszabálytervezet. A kormány is elszánt a kérdésben. Több felszólalásban, amikor fogyasztóvédelemmel kapcsolatos törvényt tárgyalunk, magam is jeleztem, hogy magam is szívesen látnék egy ilyen. Úgy látszik, a sok-sok szándék egy irányba hatott és jó irányba hatott. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a benyújtott törvényjavaslatot, amely szigorú keretek közé szorítja a vásárlók átverésére szakosodott árubemutatós cégek működését, támogatni fogja, mint ahogy természetesen a kormány is.

Röviden foglaljuk össze az előttünk fekvő törvényjavaslat legfontosabb elemeit! Ezek mind-mind pozitív elemek a magyar emberek, a magyar családok szempontjából. Tehát ügyfélszolgálati előírásokat vezetünk be, amivel világossá tesszük, hogy mit lehet és mit nem lehet egy ilyen árubemutatón megtenni. Fontos eleme az ingyenes juttatás reklámjának tilalma. A hitelközvetítés körében pedig szeretnénk egy nagyon erőteljeset lépni. Ez, ugye, azt jelentené, hogy a bemutatókon a hitelközvetítés lehetősége megszüntetésre kerülne. Úgy látjuk, hogy az intézkedések révén véget lehet vetni az idős emberek, a nyugdíjasok termékbemutatókon történő megtévesztésének, ha szabad ezt a kifejezést újságokból idehozni, véget lehet vetni az idős emberek átvágásának az ilyen rendezvényeken. Az árubemutatóval egybekötött termékértékesítési tevékenység a hagyományostól eltérő kereskedelmi formák egyike, ahol az üzletkötés természetéből adódóan a fogyasztók fokozott védelmet igényelnek. Ezt a fokozott védel-

met szeretnénk ezzel a jogszabállyal megteremteni. A vállalkozások a legtöbb esetben magányos időseket, nyugdíjasokat céloznak meg, részükre programokat szerveznek, ahogy elhangzott, kirándulásokat, és közülük sokan úgy érzik, ha szabad ezt a szót használni, hogy hálával tartoznak, és olyan magas áron kínált csodatermékeket vesznek meg, amelyekre valójában semmi szükségük nem lenne.

Kiemelendő, hogy a lakóhelytől távol, szervezett utazással egybekötött termékbemutatókon a fogyasztók, a vásárlók, az idős emberek jelzései alapján olyan légtér tapasztalható, hogy vásárlás nélkül még a hazajutás is bizonytalannak tűnhet. Azt kell mondanom, hogy ez egészen elvetemült hozzáállás az ilyen típusú tevékenységet folytató vállalkozások részéről, ha hívhatjuk őket így. Számptalan példát hallhattunk valóban - akár közvetlen környezetünk-ből, akár a média segítségével a sajtóból - több száz ezer forintos gyógyító csodalámpáról, gyógyhatásúnak mondott ágynemű-garnitúráról, pulzáló mágneses eszközökről, lézeres agystimulátorról, extra tulajdonságokkal rendelkező takarítógépekről.

Ezeket a termékeket az erre berendezkedett vállalkozások a fentiek alapján kifejezetten koruk, hiszékenyséjük miatt kiszolgáltattott, ezáltal könnyebben befolyásolható fogyasztók részére, sok esetben tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok alkalmazásával kívánják értékesíteni. Ilyen például, amikor azonnali döntésre készítetik az ott lévőket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hoztam egy kisebb gyűjtést (*Felmutatja.*), ez is önmagában jelentős méretű, hogy mennyien foglalkoznak ezzel a kérdéssel, de ennek a sokszorososa az a különböző újságcikkekben különböző módon fellelhető, problémát feltáró, egészen a részletkérdésekig lemenő megközelítések, amelyek alapján azt gondolom, talán a vita előtt megelőlegezhetem, hogy nagyon komoly társadalmi elvárás velünk szemben, hogy hozzuk meg ezt a törvényt, hozzuk meg ezeket a szigorú szabályokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát például az azonnali döntésre készítésnek lehet az a következménye, hogy az ilyen módon értékesített termékek kifizetése, önerő hiányában, sok esetben súlyos anyagi terhet, drága hitelek felvételét jelenti az érintett családok számára, amelynek negatív következményei hosszú éveken éreztetethetik a hatásukat. Elterjedt az a gyakorlat is, hogy az árubemutatókat szervező vállalkozások körében az említett tevékenységeket, bemutatókat egyfajta egészségügyi szűrővizsgálatként vagy egészségnapként, ingyenes állapotfelmérésként hirdetik meg. Az ilyenformán meghirdetett - persze idézőjeles - „egészségmegőrző” előadások az idősebb korosztály számára többnyire azért vonzóak, mert feltételezik, hogy ezeken a rendezvényeken valami, addig nem diagnosztizált betegségeikről ezen vizsgálatok révén időben szerezhetnek tudomást, illetve meglévő egészségügyi problémáikra megoldást, gyógymódot találnak-találhatnak. Feltehetően ezt hivatottak megerősíteni az érintett, többnyire idős emberekben az egyes szórólapon például orvosi köpenyben ábrázolt, bemutatott személyek is. Mind-mind azért hívom erre föl a

figyelmet, hogy pontosan tudjuk azonosítani, miről beszélünk, illetve mennyire elterjedt csalási, megtévesztési módokról beszélünk - ez a pontos kifejezés -, amikor erről a témáról szólnak. Az ellenőrzési tapasztalatok azt mutatják, hogy a szűrővizsgálatként hirdetett előadásokat egészségügyi végzettséggel egyáltalán nem rendelkező vagy korábban más területen dolgozó személyek bonyolították-bonyolítják le.

Valójában az említett bemutatókon értékesített termékek jelentős része nem rendelkezik azokkal az előnyös tulajdonságokkal, sőt sok esetben hatástalannak is. Sok beteg ember az ilyen „csodaszerekben” bízva fordul el a hagyományos orvosi kezelésektől. Óriási tehát a veszélye ennek a tevékenységnek. Az is tapasztalható, hogy ezek a termékek a szokványos kereskedelmi forgalomban kapható, hasonló jellegű árukhoz képest jelentős mértékben túlarazottak. Egyértelműen megállapítható, hogy a cégek csak az értékesítésről szóló szerződés megkötéséig és a termék átadásáig készségesek, ezután a fogyasztók részére már elérhetetlenné válnak. Különösen igaz ez az általuk közvetített hitelekre, ahogy Harrach képviselőtársunk mondta, mert esetleges nemfizetés esetén a fogyasztók már egy-egy bankkal állnak szemben.

(13.10)

A Fogyasztóvédelmi Hatóság által évek óta ismertek az árubemutató cégek tevékenységét jellemző problémák, ennek megfelelően az értékesítési forma ellenőrzése évek óta a hatóság célkeresztjében van, ezt szorgalmasan teszi is a hatóság.

Az elmúlt időszakban a Fogyasztóvédelmi Hatóság a termékbemutatókkal kapcsolatban lefolytatott ellenőrzések alkalmával, illetve a beérkezett fogyasztói panaszok kivizsgálásakor nagy számban tapasztalt a vállalkozások részéről olyan jogsértő magatartást, amellyel megtévesztették, megkárosították az előadásokat látogató, még egyszer mondom, jellemzően nyugdíjas célközönséget. 2013-as pontos adatokat tudok mondani, egy év összefoglaló adatait tudom mondani: ebben az esetben 173 árubemutató került ellenőrzésre, amelyből 118 esetben tártak fel valamilyen jogsértést a felügyelők. Ez a kifogásolási arány tehát a 70 százalékot közelíti, egész pontosan 68 százalékos.

A vizsgálat alá bevont bemutatók 53 százalékában történt, tehát a felében történt valami tisztességtelennek tűnő, tisztességtelennek minősülő kereskedelmi gyakorlat. Általánosságban elmondható tehát, hogy a jogsértések halmozottan fordultak elő az ilyen kifogásolt eseményeken. 2013-as adat, de konkrét szám, hogy 625 darab fogyasztói beadvány érkezett az akkori területi felügyelőséghez. A legtöbbben a 625 közül 190-en azt sérelmezték, hogy a jogszabályokon alapuló elállási jogukat, tehát hogy megszabaduljanak ezektől a kétes termékektől, szolgáltatásoktól, nem tudták érvényesíteni a szervező vállalkozásokkal szemben, azaz miután meggondolták magukat, a cég elérhetetlensége miatt nem tudták ezeket a - nevezük így - „csodatermékeket” visszaadni és a vételárat természetesen visszakapni.

Nézzük, hogy hogy nézett ez ki 2014-ben! Már a Fogyasztóvédelmi Hatóság vizsgálatai során ismételt vizsgáltuk ezeket a területeket, nagy hangsúlyt próbáltunk erre helyezni. Nagy hangsúlyt helyeztünk rá pontosan azért, hogy amíg megszületik a jogszabály, addig is a lehető legszigorúbb keretet tudjuk szabni az ilyen tevékenységet folytatók számára. 99 árubemutató tekintetében 68 esetben tártak fel ismét valamilyen jogsértést a felügyelők, tehát megint azt mondhatjuk, hogy az elmúlt esztendőben, 2014-ben 10-ből 7 esetben fordult elő jogsértés, azaz előfordult olyan árubemutató is, hogy a vállalkozás az eladás során agresszív kereskedelmi gyakorlatnak minősülő pszichés nyomásgyakorlással igyekezett rávenni a fogyasztókat a termék megvásárlására. 2014-es adat lesz még, amit mondani fogok. Az árubemutatókat szervező, illetve lebonyolító vállalkozások tevékenységével kapcsolatban 780 darab fogyasztói panasz érkezett a területi felügyelőségeinkhez. A beadványok többségében, 236 esetben sérelmeztek azt a fogyasztók, amit az előbb is mondtam, hogy nem tudták visszaadni a terméket, illetve a vételárat visszakapni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Előterjesztők! A fentiekből egyértelműen megállapítható szerintünk is, hogy ezen értékesítési forma a mostani keretek között tovább nem folytatható, mert jelentősen megkárosítják az embereket, családokat, fogyasztókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a fogyasztóvédelem tekintetében próbálunk egy átgondolt, egymással összefüggő jogalkotási folyamatot vinni a magyar Országgyűlésben, így 2014 januárjától a fogyasztóvédelmi törvény korábbi módosítása révén a Fogyasztóvédelmi Hatóság már első esetben bírságot szab ki, ha például idősökkel vagy fogyatékkal élőkkel szemben jogsértést tapasztal. A módosításnak köszönhetően nem maradhat szankció nélkül, ha például termékbemutatókon célzottan idős embereket csapnak be.

Tisztelt Képviselőtársaim! Annak idején, amikor ezt a törvényt tárgyaltuk, magunk is előrevetítettük, hogy szükséges egy olyan jogszabály, amit most tárgyal a tisztelt Ház. A termékbemutatók hatósági ellenőrzésének eredményesebb lefolytatása érdekében 2014-től előírásra került az egyes kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendeletben, hogy a termékbemutatót szervező vállalkozásoknak legalább 15 nappal korábban be kell jelenteniük a megtartani kívánt rendezvényt és az ehhez kapcsolódó utazás pontos helyét, illetve időpontját a jegyző számára. Az irány jó volt megítélésünk szerint, azonban mindez kevés, még szigorúbb szabályok megalkotására van szükség, ahogy akkor azt előre jeleztük a Ház számára, a közvélemény, mindenki számára, aki figyel erre a fajta tevékenységre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sok vásárlót kifejezetten a termékbemutató hirdetésekben ígért, ezeken a rendezvényeken átadásra kerülő „ajándékok”, ingyenes szolgáltatások vonzzák a helyszínre. A benyújtott törvényjavaslat alapján nem lesz lehetőség a termékbemutatók hirdetéseiben ajándékjuttatás,

illetve ajándéksorsolás ígéretével csalit használni és ezzel becsalogatni a fogyasztókat, vásárlókat az ilyen jellegű árubemutatókra. Sok jogos fogyasztói panasz is érkezett hozzánk, amelyben részletesen leírják, hogy a cégek csak a méregdrága termékek megvásárlásáig készségesek, utána eltűnnek, elérhetetlenné válnak, ezért a vásárlók jogszabályban biztosított elállási jogukkal sem tudnak élni. Ezt küszöböli ki a törvényjavaslatban a cég székhelyén, telephelyén, illetve fióktelepén személyes és telefonos ügyfélszolgálat biztosítására vonatkozó rendelkezések előírása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintünk érdemes elgondolkodni megyei szintű ügyfélszolgálat előírásán is. Ezt majd a képviselőtársaim megvitatják, gondolom, a parlamentben, akik foglalkoznak ezzel a témával, hogy erre szükség van-e.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy szó esett arról, a legtöbb vásárlónak nincs elég pénze a bemutatókon kínált drága kacatok megvételére, ezért a cégek igen készségesen fogyasztói hiteleket is közvetítenek a bemutató helyszínén a megtévesztett emberek részére. A hitelszerződés megkötését követően viszont a vásárló már nem a bemutatót szervező céggel, hanem egy pénzügyi intézménnyel áll jogviszonyban, és ekkor szembesül az elhamarkodott, sok esetben elhamarkodott döntés későbbi jelentős, súlyos anyagi terheivel, valamint azzal, hogy a nemfizetés esetén súlyos jogkövetkezményekkel kell számolnia. A törvényjavaslat szerint a jövőben nem lesz lehetőség a bemutató helyszínén pénzügyi szolgáltatás nyújtására, önerő hiányában amennyiben a vásárló mégis a termék megvétele mellett dönt, akkor fel tud keresni egy általa választott pénzintézetet szerintünk, ahol szakszerű felvilágosítás alapján átgondoltan és nyugodt körülmények között dönthet az esetleges hitel felvételről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Előterjesztők! A törvényjavaslat benyújtását megelőzően a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőivel valóban konzultáltunk, valóban egyeztettünk, és az árubemutatók terén kialakult helyzet tarthatatlansága miatt valóban határozottan állítjuk, hogy határozott jogalkotói fellépésre van szükség. A termékbemutatókból eredő fogyasztói jogviták egyszerű, gyors és ingyenes megoldását segíti elő a békéltető testületek eljárása. Tisztelt képviselőtársaim, emlékeztetnék rá, hogy nemrégiben itt a Házban, az Országház falai között tárgyaltunk erről a kérdéstről, a békéltető testületekről, meglehetősen nagy támogatottsággal és alaposan tárgyaltuk ki a kérést hitem és meggyőződésem szerint. A kormány a kiszolgáltatók helyzetének javítása érdekében előkészítette az Országgyűlés számára, és a tavaszi ülés végén tehát elfogadtuk a fogyasztóvédelmi törvény ilyen irányú módosítását. Az ez év szeptemberében hatályba lépett, néhány hete hatályba lépett új szabályok értelmében a békéltetőtestületi eljárásban a vállalkozás köteles a cég nevében egyezségi megkötésére feljogosított személy részvételét biztosítani.

Amennyiben a cég székhelye vagy telephelye nem a területileg illetékes békéltető testület szerinti megyében van bejegyezve, a vállalkozás együttműködési

kötelezettsége a fogyasztó igényeinek megfelelő írásbeli egyezségkötés, tehát itt az írásbeli egyezségkötés lehetőségének a felajánlására terjed ki. Erre emlékeztetném képviselőtársaimat, hogy az egészen kicsi cégek védelme miatt hagytuk bent ezt a lehetőséget. Az idézett, az előbb említett kötelezettség be nem tartása esetén a kötelező bírság kiszabására kerül sor. A fentiek alapján tehát megítélésünk szerint a termékbemutató cégek sem bújhatnak ki a békéltetőtestületi eljárás alól, így várható, hogy a fogyasztói igények érdemi megoldást nyerhetnek, nyilván azok között a szigorú keretek között, ami most az előterjesztői és a kormányzati szándék is egyben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozott állami fellépés megítélésünk, megítélésem szerint halaszthatatlan, ezért a kormány továbbra is nagy hangsúlyt fektet a témakör tekintetében a jogszabályok folyamatos figyelésére. Amennyiben szükséges, be kell avatkoznunk a fogyasztók, a családok, idős emberek védelme érdekében, hogy az időseket, vásárlókat, fogyasztókat ne károsítsák meg Magyarországon. Az Országgyűlés napirendjén szereplő törvénymódosítás a magyar családok, idős emberek, nyugdíjasok hatékony védelme érdekében került benyújtásra megítélésünk szerint. Ez az értékesítési forma jelenleg a magyar fogyasztóvédelem egyik legsúlyosabb megoldásra váró feladatai közé tartozik. Az ilyen cégek, használnám ezt a kifejezést, egyre visszataszítóbb, egyre agresszívabb módszerekkel élnek.

(13.20)

A jelen törvénymódosítás célja a fogyasztók jogainak megóvása érdekében az árubemutatóval egybekötött termékértékesítés területén tapasztalható tarthatatlan állapot felszámolása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként tehát akkor még egyszer elmondanám, hogy a kormány elszánt, az ügyfélszolgálati előírások bevezetésével, az ingyenes juttatás reklámjának tilalmával, a bemutatókon a hitelközvetítés lehetőségének megszüntetésével szeretné ezt a területet szigorúan szabályozni.

És ha a tisztelt képviselőtársaimnak még van hozzá türelme, akkor röviden utalnék azért rá, hogy néhány helyen majd pontosítást javasolnánk a törvény betarthatóságával, illetve egyáltalán a törvény szándékának elérésével kapcsolatban. Remélem, hogy a parlamenti és a bizottsági vita során ezeket a pontosító jellegű megközelítéseket, illetve javaslatokat alaposan ki tudjuk tárgyalni.

Tehát majd pontosítani szeretnénk az ügyfélszolgálatra vonatkozó javaslatot, aztán amire utaltam a mondandóm során, amikor olyan módon próbálnak valami szolgáltatást vagy árut eladni, amikor utazással, utaztatással egybekötött termékbemutató van, azt rögzítenünk kellene szerintünk, hogy az eredeti helyszínre köteles a visszajutást biztosítani. Valamint javasolnánk majd a 12. § pontosítását, az ajándékjuttatás kiegészítését, árendedmény, kedvezmény, illetve vagyoni előny reklámjával kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves Előterjesztők! Köszönöm szépen a türelmüket. Egy fontos dologra szeretném majd mindannyiuk, illetve azok figyelmét felhívni, akik figyelik a parlamenti munkát. Ez pedig az lenne, hogy maga a törvényjavaslat a következő esztendőben lépne hatályba. Ez azt jelentheti, hogy a jövő év elejéig, amíg a mostani szigorítások hatályba lépnek, az árubemutatók szervezői, különösen azok, akik valamilyen csalárd módon szervezik az árubemutatókat, hajrázni fognak. Tehát az elkövetkezendő hetekben sok-sok embert kívánnak majd megtevészeni, hogy még a törvény elfogadásáig, illetve hatálybalépéséig a mostani nem szigorú keretek között próbáljanak valamilyen üzleti sikert elérni.

Tehát hívjuk föl közösen a családok, fogyasztók, vásárlók figyelmét, az elkövetkezendő hetekben ezeket a csalárd módon szervezett árubemutatókat sűrűbben fogják szervezni, agresszívabban fogják az érintetteket keresni, és az előttünk álló néhány hétben vélhetően, nem tudjuk pontosan, de vélhetően az előttünk álló néhány hétben nagy nyomást fognak az érintettekre gyakorolni, hogy azokat a kacatokat, portékákat, felesleges dolgokat drágán el tudják adni egészen addig, amíg a jövő év elején, reményeim szerint az Országgyűlés hamarosan megszülető döntése alapján, tehát amíg ezek a törvények hatályba lépnek, addig még a tevékenységüket folytatni tudják.

Erre szeretném felhívni az érintettek figyelmét, a munkánkat figyelők figyelmét. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket és türelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a termékbemutatókról szóló híreket böngésszük, nem túl sok pozitívummal találkozunk. Néhány főcím a híradásokból: „Újabb trükkök, amire figyelni kell a termékbemutatókon”; vagy: „Terrorizálják az időseket a termékbemutatókon”; vagy: „Halálos betegséggel riogatnak és még a könnyeket is bevetik”; vagy: „Ezekkel az új módszerekkel próbálják átverni a gyanútlan vevőt, nyugdíjasokat”.

A nem éppen hízelgő és korántsem teljes lista alapján azt gondolom, épp itt volt az ideje annak, hogy ez ellen az igen káros és elsősorban a védtelen időseket érintő gyakorlat ellen a törvény eszközeivel is fellépjünk. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság idén márciusban sajtóközleményben számolt be arról, hogy a területi fogyasztóvédelmi felügyelőségek 2014-ben 99 árubemutatót végeztek hatósági ellenőrzést. 68 termékbemutató esetében találtak valamilyen jogsértést, így a kifogásolási arány 68 százalékos volt. A korábbi törvényi szigorítás eredményeként a termékbemutatók szervezése megnehezedett, de újabb trükkök is megjelentek.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatósághoz számos jelzés érkezett arról, hogy a vállalkozások a vásárlók lakására szerveznek és tartanak árubemutatót. Önök is emlékezhetnek, hogy 2014-ben egyszer már szigorította az Országgyűlés a termékbemutatókra vonatkozó törvényt. Eszerint, ha a termékbemutató nem a cég telephelyén zajlik, akkor a vásárló a termék átvételétől számított 14 napon belül indoklás nélkül elállhat a vásárlástól. A termékbemutatókat szervező cégek egy része az előírást úgy igyekezett kijátszani, hogy az árubemutatók során a termékről és annak tulajdonságairól csak tájékoztatják a jelen lévő érdeklődőket, a bemutatott termékek megrendelése csak interneten, illetve telefonon keresztül lehetséges.

A vérlázító esetek egész sorával találkozhat az, aki egy kicsit is utánanézi a témának. Én csak néhányat említenék a leghajmeresztőbbek közül. Egy sajtóban megjelent beszámoló szerint megtörtént, hogy egy nyugdíjas asszonynak a bemutató alatt csörrent meg a telefonja, mire az egyik hölgy odalépett s mint egy szigorú tanárnő, elvette tőle. Egy másik hölgy SMS-t írt, de ő sem járt jobban, kemény szavakkal utasították rendre, azt mondták neki, ha nem fejezi be a pötyögést, ki kell mennie a teremből. Kérdéseket nem lehet feltenni, és megjegyzések sincsenek, mert akkor a szigorú segítők kivezetik az embert. Előfordult olyan eset is, hogy a résztvevőknek vásárlási kupont adtak át az előadás helyszínén, amelyet a vállalkozás üzletében lehetett beváltani termékvásárlás esetén. Ez utóbbi esetben semmilyen speciális joga nem lesz a vásárlónak, hiszen nem üzlethelyiségen kívüli vásárló, sem online, amelyre azonban a vállalkozások jellemzően nem hívják fel az előadáson részt vevők figyelmét.

Továbbra is elterjedt gyakorlat, hogy az árubemutatókat egészségügyi szűrővizsgálatként, egészségnapként, ingyenes állapotfelmérésként hirdetik meg. Az ellenőrzési tapasztalatok ugyanakkor azt mutatják, hogy a szűrővizsgálatként hirdetett előadásokat, illetve az azokon végzett vizsgálatokat egészségügyi végzettséggel nem rendelkező személyek bonyolították le. Több fogyasztó is beszámolt olyan esetről, amikor a résztvevőket kifejezetten kellemetlen, megalázó helyzetbe hozták az előadások során. Előfordult, hogy az egészségügyi szűrővizsgálat elvégzésére az árubemutató helyszínén nem volt biztosított egy külön helyiség, és a vizsgálatot így férfimosdóban tartották meg.

Sajnos, olyan eset is történt, hogy a résztvevőkben az előadást tartók szegényérzetet igyekeztek kelteni, azt állították, hogy aki nem vásárol, sajnálja szerettei, családtagjai egészségére a pénzt. Ezek az előadásokon az előadók többször állították azt, hogy akik nem használják a bemutatott terméket, meg fognak halni. Egy ilyen jellegű termékbemutatót a következő kijelentés hangzott el: „A tavalyi karácsonyt együtt töltötték. Az ideit? Nem biztos.” Vagy: „A tavalyi karácsonykor egy gyermek, egy unoka együtt ette az ünnepi ételt önökkel, egy asztalnál. Megint együtt fogja? Nem biztos.” Vagy: „De ha holnap rákos lesz, én pofán röhögöm. Ő meg mit csinál? Sír.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek a módszerek kimerítik az agresszív kereskedelmi gyakorlat és a pszichés nyomásgyakorlás fogalmát, amely teljességgel elfogadhatatlan. Úgy tűnik, az enyhébb szigorítás nem használt, és ha betiltani nem is lehet az ilyen jellegű rendezvényeket, arra van lehetőség, hogy jelentősen megrendszabályozzuk azokat. Mivel kereszténydemokrata képviselőtársam már megtette, én nem részletezném magát a szabályozást, csupán kiemelném a legfontosabb elemeit az előttünk lévő törvényjavaslatnak.

(13-30)

Fontos rendelkezés, hogy a javaslat először is nevesíti azt a tevékenységet a kereskedelmi törvényben, és a fogyasztóvédelmi törvény hatálya alá vonja az ott részt vevőket. Másodsorban: kimondja, hogy az ilyen tevékenységet folytató vállalatok kötelesek ügyfélszolgálatot fenntartani. A tervezet felhatalmazza a Fogyasztóvédelmi Hatóságot, hogy mindezt ellenőrizze. A javaslat kimondja továbbá az ajándéksorsolást és az ajándékjuttatást reklámozó tevékenység tilalmát, ugyanis ettől olyan népszerűek az ilyen termékbemutatók. Tilos lesz továbbá a termékbemutatót szervező cégeknek az is, hogy fogyasztói hitelt közvetítsenek. A törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba, az ügyfélszolgálat kiépítésére és a Fogyasztóvédelmi Hatóság ellenőrzésére vonatkozó javaslat esetében 45 napos felkészülési időt hagy a javaslat, és ezek a rendelkezések csak a következőkben lépnek hatályba.

Tisztelt Ház! Ezúton is szeretném hangsúlyozni, hogy azok a vállalkozások, akik tisztességesen, a jogszabályokat betartva végezték tevékenységüket, nem az ellenségeink, és ezúton is köszönjük azoknak, akik bebizonyították, hogy lehet visszaélések nélkül is ezt a fajta kereskedelmi tevékenységet végezni. Mivel azonban számos visszaélés történt, ezért nem indokolt a további türelmünk.

Reményeim szerint a Fogyasztóvédelmi Hatóság a továbbiakban is szigorú ellenőrzés alatt fogja tartani az árubemutatóval egybekötött termékértékesítő alkalmakon történeteket, és ahogy eddig is, ezután is tájékoztatni fogja a kormányzatot az esetleges visszaélésekről.

Tisztelt Ház! Ha nem szeretnék, hogy az önök szülei vagy nagyszülei, esetleg választóik 400 ezer forintért vegyenek mágnesterápiás matracot, 280 ezer forintért polarizált fényterápiás lámpaszettet, 600 ezer forintért konyhai robotgépet és 400 ezer forintért ágyneműt, akkor kérem, támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, a Magyar Szocialista Párt képviselője.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A

közvetlen termékértékesítés a hagyományostól eltérő kereskedelmi formák közé tartozik, amelynek lényeges eleme, hogy nem a vásárló keresi fel a kereskedőt az üzletben, hanem a kereskedő megy a fogyasztó lakására, munkahelyére vagy meghívja egy rendezvényre, és ennek keretében próbálja meg rávenni valamilyen ügylet megkötésére. A szervezők ajándékok ígéretével teszik vonzóbbá a termékbemutatókon való részvételt, azonban ezek az ajándékok, termékek egyre inkább az alapvető élelmiszerek, tisztítószerek köréből kerülnek ki manapság.

Ha a vállalkozás kezdeményezésére annak üzletén, telephelyén kívül kerül sor a szerződés megkötésére, az üzleten kívül kötött szerződésnek minősül. A norma külön nevesíti ezt az esetet, amikor a vállalkozás vagy harmadik személy által fenti célból szervezett utazás, rendezvény alkalmával kerül sor szerződéskötésre. Az üzleten kívül kötött szerződésnek minősül az olyan szerződés, mely megkötésére vállalkozás vagy a vállalkozás nevében, illetve javára szerződést kötő személy és fogyasztó között a vállalkozás kezdeményezésére a vállalkozás üzletén, telephelyén kívül, illetve annak hiányában kerül sor.

Előfordul, hogy a fogyasztó nem tudja saját erőből kifizetni a termék vételárát és kölcsönszerződést köt. Ilyen esetben a fogyasztó elállási jogának gyakorlása a fogyasztási kölcsönszerződést is felbontja. A fogyasztó a vállalkozásnak a fogyasztási kölcsönszerződés felbontásából eredő kárát nem köteles megtéríteni, és tőle kamat vagy egyéb költség nem követelhető. Ugyanez a helyzet, ha nem a vállalkozás, hanem harmadik személy nyújtja a fogyasztási kölcsönt, feltéve, hogy a fogyasztási kölcsönszerződés a pénzügyi intézmény és a vállalkozás előzetes megállapodásán alapul. A vállalkozás köteles a fogyasztó elállásáról a pénzügyi intézményt haladéktalanul értesíteni. Gyakori vállalkozói magatartás, hogy a semleges helyen lezajlott céges bemutató után elszállítják a fogyasztókat az üzlethelyiségükbe a vállalkozás képviselői, mivel csak ott tudják aláírni a szerződést. Ezzel ki is kerülnek, kerülhetik a rendeletet, és máris nem él a nyolc munkanapos elállási lehetőség.

Előfordul nemegyszer, hogy a szerződésben a fogyasztó nem írta alá, hogy lemond elállási jogáról, vagy a fogyasztó azt írja alá, hogy lemond elállási jogáról. A talán leggyakrabban előforduló probléma pedig az, hogy a vállalkozás a szerződése alapján elállás esetére bánatpénz, foglaló vagy előleg megfizetését köti ki, ami csak akkor lenne jogos, ha nem a jogszabály által nyújtott elállás lehetőségével élne a fogyasztó.

Ennél az értékesítési formánál nincsenek speciális szabályok a jogérvényesítésre, ugyanazok a szavatossági, illetve jótállási jogok érvényesek, mint ha üzletben került volna sor a vásárlásra. Ennek megfelelően, ha a termék hibája anyaghiba vagy gyártási eredetű hiba, akkor a minőségi kifogásunkkal fordulhatunk a vállalkozáshoz, majd ennek eredménytelensége esetén békéltető testülethez vagy bírósághoz.

Az árubemutatók menete lényegesen nem változott az előző években tapasztaltakhoz képest. Továbbra is jól kidolgozott, pszichológiailag tökéletesen

felépített bemutatók kerülnek megtartásra, amelyek fontos eleme a résztvevők kérdésekkel történő bevonása. Ennek jellemző eleme, hogy a terméket már ismerő, esetleg használó fogyasztó osztja meg a személyes pozitív tapasztalatait a hallgatósággal. Annak ellenére, hogy ezekben az esetekben felmerülhet a gyanú, hogy ezek a fogyasztók valóban beépített emberek, a hatóság részéről ennek bizonyítása nehézségekbe ütközik. A tapasztalatok alapján sok esetben a fogyasztók is megnehezítik a hatóság munkáját a bemutatókon, mivel az előadóknak jelzik, ha felügyelőket ismernek fel a helyszínen.

Továbbra is gyakori az árubemutatók során a különböző sorsolások lebonyolítása, amelyeket többnyire a fő termék kedvezőbb áron történő megvásárlásával kötnek össze. Az árubemutatók során a legjellemzőbb, jogszabályba ütköző kereskedelmi gyakorlatok közé a fogyasztók azonnali döntéshozatalra készítése, valamint az üzleten kívül nem forgalmazható termékek értékesítése mellett annak valótlan állítása tartozik, hogy a megvételre kínált termék alkalmas betegségek, illetve a szervezet működési zavarainak, rendellenességeinek gyógyítására. Utóbbi esetben az előadást lebonyolító személyek, kihasználva a hallgatóság idős korából adódó, betegségek gyógyításával kapcsolatos információk iránti fogékonyságát, megalapozatlanul gyógyhatást tulajdonítanak a bemutatott termékeknek azzal a céllal, hogy a jelenlévők számára nélkülözhetetlenek tűnjenek fel ezeket a termékeket.

A folyamatos hatósági jelenlét mellett a termékbemutatókon történő jogszabálysértések számának csökkenése érdekében rendkívül fontos a preventív eszközök alkalmazása is, így a fogyasztók megfelelő és széles körű tájékoztatása az esetleges veszélyekről, kockázatokról, valamint a jogvita esetén rendelkezésre álló fórumokról és lehetőségekről.

Korábban is voltak már intézkedések ebben a témában. A korábbi állandó parlamenti Fogyasztóvédelmi bizottság előtt többször napirenden szerepelt a téma. A bizottság munkájában részt vevő civil szervezetek ajánlásokat dolgoztak ki, amelyek az alábbiak voltak. Pontosítani kell az üzleten kívüli szerződések fogalmi körét, továbbá hogy mi minősül üzlethelyiségnek. A fogyasztó és a kereskedő jogainak és kötelezettségeinek részletes és pontos meghatározása szükséges: az elállási jog gyakorlása, a költségek viselésének kérdése.

A kereskedők tájékoztatási kötelezettségének szigorítása is szükséges. Lehetőséget kell biztosítani a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak, hogy már előzetesen betilthassák a rendezvény megtartását. A vonatkozó jogszabályokat módosítani kell, amely által előzetes hatósági bejelentési kötelezettsége van a vállalkozásoknak, hasonlóan az utazási vállalkozásokhoz. Csak az olyan vállalkozás folytathasson üzleten kívül kötött szerződésekre vonatkozó tevékenységet, amely az üzleten kívül kötött szerződésekről szóló kormányrendelet és a fogyasztóvédelemről szóló törvény rendelkezéseinek megfelel, és kérelme alapján a tevékenység folytatását számára a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal engedélyezte.

Jogszabályban rögzíteni kell, hogy milyen kötelező tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie a postaládákba bedobott, fogyasztókhöz eljuttatott szóróanyagoknak.

(13.40)

Az elállási jog időtartamának felemelése 14 napra, az előírt blanketta elállási nyilatkozat jogszabályba iktatása, a vállalkozás 30 napon belüli visszafizetési kötelezettsége elállás esetén már most átvehető, illetve a hatályos kormányrendeletbe implementálható. Kölcsönszerződések esetén kötelezni kell a kereskedőket, hogy ebben az esetben ők jelentsék be haladéktalanul a hitelintézetnél vagy a pénzügyi intézménynél ennek megtörténtét.

Minden lehetséges módon fel kell hívni a figyelmet a veszélyekre az idős korosztály tagjainál. Évek óta egyértelműen nyilvánvaló, hogy a termékbemutatókkal összekötött kirándulások potenciális veszélyforrást, megtévesztési lehetőséget jelentenek az egyik legveszélyeztetettebb, legkiszolgáltatottabb társadalmi réteg számára, a nyugdíjasok, az egészségügyi problémákkal küszködők számára. A fogyasztói jelzések, reklamációk, a negatív tapasztalatok, a Fogyasztóvédelmi Hatóság célellenőrzéseinek eredményei ezen anomáliákat egyértelműen alátámasztják. Ezen körülmények alapján nem véletlenül került napirendre többször is ez a téma.

Végeredményben a 45/2014. (II. 26.) kormányrendelet szigorításai, amely szerint az illetékes jegyzőnek 30 nappal előre be kell jelenteni a bemutató időpontját és helyszínét, valamint az a kedvezményes lehetőség, hogy az eddigi 8 napról 14 napra módosult az indoklás nélküli elállási jog érvényesítésének határideje, előrelépés, pozitív hatást eredményezett. Sajnálatosan az előzetes bejelentési kötelezettség alapján történő információról az ellenőrzési jogosultsággal bíró Fogyasztóvédelmi Hatóság csak időbeli csúszással értesülhet, így egy esetleges ellenőrzési lehetőség nem realizálható, illetve utólagosan nehéz a bizonyítás, hogy az indoklás nélküli 14 napos elállási jogról nem adtak korrekt tájékoztatást. Ennélfogva, mivel a kifejezetten jogszabályba ütköző, agresszív kereskedelmi gyakorlatot megvalósító elkövetőkkel szemben igen körülményes és nehézkes a kellő hatásfokú joghatás, jogkövetkezmény alkalmazása, ezért a legcélszerűbb a kellő óvatosság, körültekintés, az észszerű és életszerű fogyasztói tudatosítás, a megelőzés.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Nyilvánvalóan mi sem kívánjuk minden árubemutatótól egyértelműen elriasztani a potenciális résztvevőket, de ki kell emelni, hogy óvatosságot hangsúlyozva fontos rámutatni néhány tipikus ismételtesre, amely jogosan felkeltheti a gyanakvást. Nagyon fontos, hogy minél többet tudjanak arról, főleg az idős korosztály, hogy mekkora veszélyeket rejtnek ezek az árubemutatók.

Támogatható a részünkről a T/5486. számú javaslat, azonban nem árt néhány dolgot kiemelni. Az előterjesztés indoklásába egy civil szervezet által felvetett probléma került beemelésre. Korábban elfogadásra került mind a szakma, mind a parlamenti pártok által megfogalmazott ajánlás, javaslat, ez pozitív, úgy gondolom, mindannyiunk számára, sajnálatos viszont, hogy a fogyasztóvédelem nem kapott sem a kormányzati szinten, sem a parlament munkájában hangsúlyosabb szerepet, a fogyasztóvédelemnek még hangsúlyosabb szerepet kell adni ebben a témában. És ki kell emelni, hogy a védendő fogyasztókra fokozottan oda kell figyelni, itt az idős emberekre gondolunk, a fogyatékkal élőkre, a gyerekekre, mert előbb-utóbb ezek a vállalkozások nemcsak az idős embereket fogják megcélolni, hanem a fogyatékos embereket is, ezt is tapasztaljuk most már, és a gyerekeinket is.

Úgyhogy a Magyar Szocialista Párt részéről támogatni tudjuk ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak. A következő vezérszónok Rétvári Bence államtitkár úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja részéről.

DR. RÉTVÁRI BENCE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel egy KDNP-s javaslatról van szó, ezért annak a tartalmát már nem ismertetem, Harrach Péter frakcióvezető úr megtette, csak engedjék meg, hogy pár dolgot hozzáfűzzek. Először is mindenekelőtt az előző felszólalásra hadd reagáljak! Nagyon örülünk, és bízunk benne, hogy a Jobbik is hasonló konklúzióra jut, hiszen egy olyan kérdésről van szó, amely egyértelműen minden kiszolgált embernek a javát szolgálja, azért jó lenne, hogyha ők is tudnák támogatni ezt a törvényjavaslatot, amely egyértelműen előrelépést jelent.

Egy olyan témáról van szó, amely ha nem is az utcán hever, de a címlapokon hever, szinte nem lehet úgy hétről hétre az újságokat végiglapozgatni, hogy hasonló rémtörténeteket, mint amiket Törő képviselőtársam vagy a frakcióvezető úr elmondott már, vagy amelyeket az államtitkár úr a támogató felszólalásában elmondott, ne találjunk, újabb és újabb módszerek, akár megtévesztés egészségügyi szolgáltatások nyújtása kapcsán, akár hegesztőket beöltöztetnek fehér köpenybe, hogy így gyakoroljanak nyomást az ott megjelentekre. Igazából itt sokan kihasználják az idős emberek hiszékenységét, jóhiszeműségét, naivitását, és ebből próbálnak maguknak tisztességtelenül nagy hasznot szerezni. Úgyhogy egy olyan témáról van szó, amely téma az ebédlőasztaloknál, a vacsoraasztaloknál, amely téma a buszon, a villamoson és az újságokban egyaránt. Talán pontosan ez a jogalkotás feladata, hogy akkor, amikor az emberek - itt elsősorban a nyugdíjasok - kiszolgáltatottabbak az őket becsaló különböző vállalkozásokkal szemben, amikor nyilvánvalóan információhátrányban vannak, de leginkább érzelmileg vannak kiszol-

gálatva, ebben az esetben a törvény erejénél fogva tudjuk őket védeni.

Az elállási jog biztosítása kapcsán nagyon fontos, hogy ne csak a jog legyen szavatolva, amelyet a kormányzatnak az elmúlt években végzett jogalkotási munkája révén sikerült 14 napra emelni, hanem azzal élni is lehessen. Maga az elállási jog azt jelenti, hogy valaki, aki bizonyítja azt, hogy már nem fűződik érdeke a szerződés megkötéséhez, az ezzel az egyoldalú nyilatkozattal olyan állapotot tud létrehozni, mint a szerződés megkötése előtt. Ebben a kedvezményezett esetben, pontosan azért, mert úgy gondoljuk, hogy itt kiszolgáltatottabb a fogyasztó, sokkal inkább nyomás alatt van, vagy olyan pszichés állapotba kerül, ami nem a normál magatartása szerinti, ezért garantáltuk azt egy pár évvel ezelőtti törvénymódosításban, hogy legyen olyan lehetősége, különös bizonyítás nélkül, tehát nem kell neki indokokat hoznia, nem kell érdekmúlást bizonyítania, hanem egész egyszerűen ha ezt a nyilatkozatát megteszi, akkor ő a terméket visszaadhatja, a pénz pedig visszajár; aki pedig ilyen termékbemutatót szervez, az ezzel a kockázattal kell hogy megszervezze, hogy bárki visszahozhassa. Nyilván nagyon sokan éltek azzal a trükkel, amire itt a különböző fogyasztóvédelmi hatósági statisztikákkal kapcsolatban az államtitkár úr is felhívta a figyelmet, hogy nem adták meg a lehetőséget, hogy hova vigyék vissza azt, vagy nem adták meg a vonalat, amin jelezni lehetett az elállási szándékot; ezért fontos ennek a törvényjavaslatnak az a módosítása, amely egy már évek óta létező jogot garanciálisan segít érvényesíteni, hogy legyen helye ennek az érvényesítésére.

Minden törvényjavaslat támogathatja az üzletnek a tisztességes hasznát, de egyetlen törvényjavaslat sem tűrheti el, hogy valakik tisztességtelen módon próbáljanak a normál mértéket messze meghaladó haszonra szert tenni, hiszen itt 50 ezer forintos dolgot adnak el 800 ezer forintért, vagy pár száz forintos dolgot adnak el több tízezer forintért. Ez nem tisztességes, hiszen megtévesztéssel, csalással, a hiszékenység kihasználásával, a magányosság, az egyedüllét kihasználásával érnek el olyan helyzetet, amelyben ezek a kevésbé tájékozott, elsősorban idős emberek belemennek olyan ügyleteknek a megkötésébe, amibe tájékozottan vagy nem ilyen lelkiállapotban nem mennének bele, vagy amibe egy átlagos fogyasztó nem menne bele.

Pontosan amire a képviselő asszony is utalt, az Alaptörvényünk is rögzíti, hogy vannak olyan csoportok, amelyek fokozott védelemben részesülnek a magyar jogrendszer által, ilyenek az idősek, ilyenek a fogyatékkal élők, ilyenek a gyerekek, és fontos, hogy ne csak a büntetőjogban legyen fokozott védelmük, hanem például a fogyasztói jogok területén, a tipikusan az ő sérelmükre okozott károk esetében könnyebb legyen ebből a károsult helyzetből visszalépni, könnyebb legyen a pénzükhöz jutni, és könnyebb legyen ezeknek a vállalkozásoknak a jövőjét is elvágni, hiszen - legyünk ezzel tisztában - milliárdos üzletekről van szó, egy-egy ilyen cég komoly, milliárdos forgalmakat tud akár egy megyén belül egy év alatt

véghezvinni sok-sok ilyen árubemutatót szervezve, és, hogy úgy mondjuk, ezzel a tisztességes vállalkozóknak is elveszik a kedvét, vagy az ő lehetőségeiket is csökkentik. Hiszen mások normál árréssel árulnának termékeket ezeknek az embereknek, ők viszont minden pénzüket elveszik, és így extra nagy profitot érnek el teljesen tisztességtelen módon, és direkt idős emberekre, nyugdíjasokra specializálódnak, és azt mondják, hogy ők a legjobb fogyasztók, mert az ő nyugdíjuk minden hónapban ütemezetten jön, abból az átutalást meg lehet oldani, abból a letiltást, a végrehajtást könnyebben tudják véghezvinni, mint adott esetben más, aktív korú ember kapcsán, akinek nem ennyire tiszták és átláthatóak és rendszeresek a jövedelmei, mert mondjuk, kimarad egy időszak vagy nem minden jövedelme érkezik törvényes forrásból adott esetben, és ezért az ilyesfajta követelésbehajtóknak is nehezebben utolérhetők.

(13.50)

Nos, tehát ez a tisztítás irányába is visz, a piacot is tisztítja, megvédi azokat, akik tényleg egyenes szándékkal és őszintén szerveznek ilyen bemutatókat, és nem az átverésre játszanak rá, és a garanciális jogokat betartották, viszont segít kiszorítani azokat a vállalkozásokat, amelyek a visszaélésre jöttek létre. Ennek a területnek a - hogy úgy mondjam - jogi szűrkeségét mutatja, hogy nagyon nagy a vállalkozások fluktuációja is. Amikor egy-egy cég ellen a Fogyasztóvédelmi Hatóság eljárást indít, lehet, hogy az eljárás végére már nem is létezik, vagy kiderül, hogy egy termékbemutatót négy-öt cég részfeladatvállalásával szerveztek meg, és egyik-másik cég eltűnik, miközben az eljárást lefolytatják, és így nem is lehet a szankciókat alkalmazni.

Azért fontos az ügyfélszolgálat fenntartási kötelezettsége a törvényjavaslat által, mert tisztítani tudja az egész termékbemutató piacot. Hiszen nyilvánvalóan azok a cégek fognak tudni ügyfélszolgálatot fenntartani, amelyek majd egy év múlva, két év múlva vagy öt év múlva is utolérhetők. Éppen ezért vannak azok a szankciók, amelyeket a törvény korábban bevezetett, nemcsak az elállási jog, hanem hogy az állami hatóságok, a Fogyasztóvédelmi Hatóság vagy a helyi jegyző - hiszen mindkettőnek vannak jogosítványai a termékbemutatóval kapcsolatban - a jogsértőket utol tudják érni, és a jogorvoslati eljárások lezárultával, ha bármilyen bírságot be kell hajtani, vagy más követelés áll fenn ezekkel az adott esetben törvénytörő termékbemutató-szervezőkkel szemben, könnyebben meg lehet őket találni az évek múlásával is, hiszen az ügyfélszolgálat fenntartása komolyabbá, tisztesebbé és stabilabbá teszi ezt a piacot.

Nos, reméljük, hogy ez a tisztességtelen üzletet visszaszorítja, a tisztaság üzenetét sikerül ezáltal is megerősíteni, és bízunk benne, hogy idős emberek magányosságának, hiszékenységének, jóhiszeműségének és naivitásának a vámszedői eltűnnek Magyarországon ezekről a különböző termékbemutatóhelyszínekről vagy buszos utazásszervezők közül.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyfajta kegyelmi pillanatot él most át a Ház, mert úgy érzem, egy olyan javaslat fekszik előttünk, amelyet minden politikai erő és frakció támogatni fog. Kicsit kétségbe voltunk esve mi, jobbikosok egy-két évvel ezelőtt, amikor jelesül - hazai pályáról beszélnek - az óbudai Jobbik tagságából többen önjelölt kampányszerűen elkezdtek megakadályozni ezen termékbemutatók létrejöttét oly módon, hogy gyakorlatilag szabályosan regisztrálták a részvételüket az ilyen eseményekre, ott pedig értesítették a szervezőket a kötelezettségeikről és arról, hogy milyen jogszabályok vonatkoznak rájuk. Ezt nyilvánvalóan nagyon rossz néven vették. Több ilyen alkalmat sikerült a jobbikosoknak lefűjni, lefűjteni hasonló módon, néha botrányos körülmények között, de mindig a hatóságokkal együttműködve. Számos idős ember biztonságát sikerült így megóvnunk, akár anyagi biztonságáról, akár lelki nyugalmaról legyen szó. Volt bennünk félelem akkoriban, hogy adott esetben a törvényhozó vagy a kormány nem lesz partner abban, hogy rendezzük ezt a kérdést, hiszen már akkor egy kimunkált szakmai javaslatot raktunk le az asztalra - amelynek elemeit még most is tartjuk, tehát nagyon reméljük, hogy be tudjuk építeni ebbe az egyébként jó irányú csomagba is -, amelyben a jobbikosok, helyi jobbikos képviselőink és aktivistáink már akkor azt szerették volna, hogy a bejelentett előadásokról az önkormányzat, a fogyasztóvédelem és a rendőrség is kapjon rendszeres tájékoztatást, illetve a jegyző egy külön szervezeti egység keretében akár hatósági jellegű ellenőrzést is végezhesen, továbbá minden ilyen esetről tájékoztatást, figyelemztetést kaphasson a helyi lakosság akár a helyi újságokban. Nálunk, mondjuk, az Óbuda Újságban látnánk szívesen ilyen oldalakat.

Nem véletlen, hogy akkor még egyébként egy Facebook-csoporttal együttműködve, tehát közösségi formákkal együttműködve sikerült rendszerszinten is leleplezni a hasonló csalásokat. Nagyon remélem, hogy most a törvényhozás a maga teljességében tudja keresztülvinni ezen problémakör megoldását.

Önmagában az, hogy ügyfélszolgálatot kell majd fenntartaniuk a hasonló cégeknek, egy jó szűrő funkciót fog ellátni érzésem szerint. Tehát valóban, amelyik cég képes ilyet fenntartani, működtetni, már saját magát kiteszi a cégérré, és tulajdonképpen elmondhatjuk róla, hogy ellenőrizhetőbbé válik. Ugyanakkor azt látni kell, hogy egy hatalmas iparág-ról van szó. Magyarországon a piaci becslések szerint mintegy 150 cég foglalkozik közvetlen értékesítéssel, de ebből csak 11 tagja annak a szövetszervezésnek, amely szigorú etikai kódexszel is bír, és talán megfoghatóbb a tevékenysége.

De az is látható, hogy itt azért 50 milliárdosra becsülik ezt a piacot, tehát olyan cégek működnek rajta, benne, amelyekhez hasonlókkal csak az úgynevezett fogyasztói csoportok esetében találkoztunk utoljára, ahol igen hiányos volt a kormányzati magatartás és cselekvési sor, hiszen ott a korábban működők továbbműködését engedélyezték, csak újak létrejöttére nem adtak teret. De látható, hogy most azzal, hogy ügyfélszolgálatot kell fenntartani, még egy-két biztonsági kockázat kiiktatásával ez a rendszer működőképessé válhat, a magyar emberek rendszerszinten is megvédhetővé válnak a csodalámpáktól és a sejt szinten ható mágneságyaktól és az egyéb örületektől. De látható, hogy itt az elállási jog körül és azon telephelyek körül rendet kell tenni, ahol ezeket a bemutatókat tartják. Elállási jogra akkor van lehetőség jelen pillanatban, ha az adásvételi szerződést üzlethelyiségen kívül kötötték. Erre vonatkozik az a nagyon rövid, néhány naposnál hosszabbra nyújtható határidő. Ez azért fontos, mert a termékbemutatókat nagyon sok esetben telephelyként, fiókként rövid időre bejelentett területeken szervezik meg, adott esetben az árubemutató helyszínét bejelentik fiókteleppé. Van gyakorlati példánk azt illetően, hogy egy étteremben zajlott a bemutató, és az étterem mögötti irodát jelentették be fióknak, telephelynek, és az itt megkötött szerződés esetében a fogyasztói jogok, ha nem is semmisek, de sokkal szűkebbek, mint egy olyan esetben, amikor normálisan és követhető módon következik be ugyanez a folyamat. Látható, hogy amíg a bejegyzett telephely funkcionál és a szerződés ott van megkötve, addig lényegesen korlátozottabbak azok a fogyasztói lehetőségek, amelyekkel lehet élni utána.

Tehát itt is valamilyen szinten rendet kellene vágni a dzsungelben, hogy ne lehessen telephelyekkel játszadózni, legyen egy nagyon jól le szabályozott köre annak, hogy hol lehet ilyen bemutatót tartani. Én azt se nagyon bánnám, ha nemcsak pénzügyi szolgáltatást nem lehetne nyújtani, de bizonyos termékkörök esetében egyenesen tilos lenne. Hiszen gondoljunk bele, bármiféle egészségmegőrzéssel kapcsolatos termék körüli kampány adott esetben roncsolhatja az érintett korosztály valódi orvoshoz járási hajlandóságát vagy szűrővizsgálatokon való részvételét, aminek a nemzetgazdasági következményei is elképesztően kiterjedtek lehetnek. Tehát ilyen esetekben én további korlátozást javasolok az előterjesztőnek, főleg úgymond egészségüggyel vagy azzal kapcsolatos termékek skálája kapcsán.

De azt látnunk kell, hogy önmagában ezen korlátozások jófelé mutatnak. Az pedig, hogy az úgynevezett árubemutatókkal kapcsolatos visszaéléseket leleplezzük, egy többéves mulasztás, amit végrehalására keresztül kell vinni. Nagyon remélem azt, hogy - bár LMP-s vezérszónokot nem látok - vélhetően minden párt és frakció támogatni fogja tudni azt, ami előttünk fekszik, de nagyon remélem azt is, hogy ebben a kegyelmi pillanatban a Fidesz-KDNP-ben lesz annyi belátás, hogy most ezeket a jobbító módosító javaslatokat keresztülengedi a rendszerén. Nyújtsák be nyugodtan a saját nevük alatt ezeket,

csak valósuljanak meg. Tehát a telephelyekkel való játszadozásokkal egyszerűen le kell számolni, az egészségüggyel kapcsolatos termékekkel való játszadozással úgyszintén, hiszen itt, ha hasonló áruféleségek terjesztése kapcsán, még egyszer mondom, roncslódik a lakosság szűrővizsgálatokon való részvételi hajlandósága vagy egyáltalán az orvoshoz járási szokásai megváltoznak különféle kampányszerű árubemutató cselekmények következtében, annak nagyon súlyos következményei lehetnek.

Összességében pedig nagyon örülök annak, hogy már nem óbudai jobbikos aktivistáknak kell megakadályozni a hasonló örületeket, hanem végre a Parlament falain belül kereshetünk megoldást arra, hogy Magyarországon minden idős ember biztonságban érezhesse magát a hasonló hiénáktól. Köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportja részéről nem látok a teremben jelentkezőt.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Jelentkező nevét nem látom a képernyőn. Azért megkérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek szerint kétperces felszólalások sem lesznek, és további képviselői felszólalások sem.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Most megadom a szót Kara Ákos képviselő úrnak, aki... *(Jelzésre:)* Nem, az előterjesztőnek kell megadnom, bocsánat.

Az előterjesztők közül Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Különösebben válaszolni nem akarok, csak meg szeretném köszönni mindenkinek a vitában a felszólalását, és meg szeretném köszönni azt, hogy kicsit ilyenkor visszaadjuk a választók bizalmát a magyar parlamentarizmusban és a törvényhozásban, amikor egy őket érdeklő és számukra is fontos kérdésben kormány, kormánypárti frakciók, ellenzéki frakciók is egyetértenek.

(14.00)

Köszönöm szépen mindenkinek a támogatását. Bízom benne, hogy hamarosan ebből a törvényjavaslatból törvény születik, és a jövő évtől kezdve pedig nagyobb biztonságban lesznek az idős emberek. Köszönöm szépen mindenkinek a támogatását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig lesz lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról**

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6627. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kiemelt célja, hogy a felszámoló szervezetekbe vetett közbizalmat erősítse, a vagyonértékesítések átláthatóságát javítsa, a felszámolási tevékenység szakmai színvonalát növelje, ezért szigorítottuk a felszámoló szervezetekkel szemben támasztott szakmai követelményeket, a fizetésképtelenségi eljárások ellenőrzését, megújítottuk a felszámolói névjegyzéket, kibővítettük a felszámoló szervezetekről vezetett hatósági nyilvántartások adattartalmát, és folyamatosan zajlik a felszámoló szervezetek rendszeres szakmai beszámoltatása. Fontos lépés, hogy nemrég elindult a felszámolási eljárások elektronikus értékesítési rendszere is.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A kormány által most benyújtott törvényjavaslat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvénynek a felszámolóbiztosok kijelölésével, a kötelező szakmai továbbképzéssel, a felszámolói névjegyzék vezetésével, valamint a felszámolási vagyonértékesítésekkel kapcsolatos módosításait tartalmazza. A törvényjavaslat módosítja a csődtörvény azon rendelkezését, amely a felszámolóbiztos kijelölésével kapcsolatos kizárási okokat szabályozza. A hatályos rendelkezések szerint a felszámolóbiztos az eljárásban már azt követően kijelölhető, hogy a felszámolók névjegyzékét vezető szervnél őt bejelentik, a kijelölésnek tehát nem feltétele a felszámolóbiztos nyilvántartásba, névjegyzékbe történő tényleges bejegyzése. A törvényjavaslat ezt a rendelkezést változtatja meg, és egyértelművé teszi, hogy a felszámolóbiztos csak a nyilvántartásba vételt követően lehet kijelölni. A hitelezők védelme szempontjából kiemelten fontos, hogy az adott szervezet csőd-, illetve felszámolási eljárásának lefolytatására csak olyan személyt, felszámolóbiztos jelölhessenek ki, aki a felszámolóbiztos tevékenységhez szükséges jogszabályi előírásoknak megfelel, különös tekintettel a büntetlen előéletre és a szakképzésre vonatkozó törvényi rendelkezésekre. A felszámolók névjegyzékét vezető hatóság a nyilvántartásba-vételi eljárás során e jogszabályi feltételeket szigorúan ellenőrzi. Jelen módosítással elkerülhetjük, hogy a felszámoló olyan felszámolóbiztos jelöljön ki, akinek nyilvántartásba vételére nem került sor.

A törvényjavaslat szem előtt tartja az új felszámolói névjegyzékbe felvételt nyert és a névjegyzékbe be nem került, de a folyamatban lévő ügyekben még eljárni jogosult felszámoló szervezetek egységes ke-

zelését és a jogszabálysértést elkövető felszámolókkal szemben alkalmazott jogkövetkezmények következtességét is, ezért a javaslat egységesíti azokat a szabályokat, amelyek a nyilvántartásból való törlés esetén előírják a felszámoló szervezet felmentését a folyamatban lévő ügyekben.

Az új felszámolói névjegyzékbe felvételt nyert felszámoló szervezetek esetében a felszámolók névjegyzékéről szóló 114/2006. évi kormányrendelet 2014. március 15-től úgy rendelkezik, hogy a névjegyzékből akkor törlik a felszámolói szervezetet, ha azt a bíróság jogszabálysértés vagy mulasztás miatt egy éven belül legalább két ügyben vagy két éven belül legalább három ügyben jogerősen felmentette az adott ügyben folytatott felszámolói tevékenység alól. Ha a névjegyzékből törölték, onnan kezdve bármely bíróság bármely folyamatban lévő ügyben hivatalból köteles a felszámoló szervezetet tevékenysége alól felmenteni. A törvényjavaslat a csődtörvény és a kormányrendelet között megteremti az összhangot, és megszünteti az új felszámolói névjegyzékben szereplő és az oda felvételt nem nyert felszámoló szervezetek közötti jelenlegi indokolatlan különbségtételt.

Tisztelt Ház! A felszámolók névjegyzékéről szóló kormányrendelet szerint 2014. szeptember 5-től a felszámolók névjegyzékét az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter vezeti. A törvényjavaslat garanciális okokból a csődtörvényben is rögzíti, hogy a felszámolók névjegyzékét az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter által vezetett minisztérium, jelenleg a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium önálló szervezeti egysége független és hatósági ügyek tekintetében nem utasítható hatóságként vezeti. Rögzíti továbbá azt is, hogy a névjegyzékvezetéssel kapcsolatos hatósági döntésekkel szemben fellebbezésnek helye nincs.

Az utóbbi rendelkezés nem jelent változást a jelenlegi szabályokhoz képest, mivel a névjegyzékvezetési hatósági eljárások jelenleg is egyfokúak, a miniszter által hozott döntések a közigazgatási hatósági eljárás szabályai szerint fellebbezéssel nem támadhatók, kizárólag bírósági felülvizsgálatra van lehetőség. Az új jogszabályok tehát nem jelentik a jogorvoslati jog korlátozását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. január 1-jétől a felszámolási eljárásokban esedékes nyilvános pályázat vagy árverés útján történő vagyonértékesítések az állam által működtetett, az interneten bárki számára elérhető elektronikus értékesítési rendszer felületén történnek. A törvényjavaslat növelni kívánja a vagyonértékesítések átláthatóságát és rugalmasságát, biztosítva a licitálóknak és az elővásárlási joggal rendelkezőknek azt a jogot, hogy az értékesítés eredményéről készített felszámolói jegyzőkönyvet megismerhessék.

Jelenleg a jegyzőkönyv megtekintését a törvény kizárólag a hitelezői választmány, a hitelezők képviselője, a hitelező, valamint az árverési vevő számára biztosítja. Annak érdekében, hogy a licitálók és az elővásárlásra jogosultak a csődtörvényben biztosított jogorvoslati lehetőségükkel hatékonyan élhessenek,

szükség van arra, hogy a jegyzőkönyvet ők is megtekinthessék.

Mindemellett természetesen kulcsfontosságú a licitálók személyes adatainak védelme, ezért a törvényjavaslat úgy rendelkezik, hogy a licitálók személyes adatait a kiadott jegyzőkönyv nem tartalmazhatja felismerhetően, a licitálókat az elektronikus értékesítési rendszerben automatikusan kiosztott egyedi azonosítóval kell szerepeltetni. A felszámolóbiztosi tevékenység szakmai színvonalának emeléséért a csődtörvény rögzíti a felszámolóbiztosok kötelező szakmai továbbképzését, amit két évente kell teljesíteniük.

A csődtörvény átmeneti rendelkezései szerint a továbbképzési kötelezettségnek első alkalommal 2015. december 31-ig kell eleget tenni, és azt 2016. január 31-ig igazolni kell. A felszámoló szervezetektől érkezett észrevételeket figyelembe véve a törvényjavaslat az érintett személyi körre rendkívül méltányosan, az első továbbképzési teljesítési határidőt 2016. június 30-ig terjeszti ki, az új rendelkezés így kellő időt ad valamennyi érintettnek, és ezzel biztosítja számukra hivatásuk zavartalan folytatását.

(14.10)

Szükséges azonban a szakmai továbbképzés megszervezésével és lebonyolításával kapcsolatos részletszabályok rögzítése, ezért a törvényjavaslat felhatalmazza az állami vagyon felügyeletéért felelős minisztert ezek rendeleti szabályozására.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat szakmailag kellően megalapozott, a joggyakorlat által indokolt módosításokat és kiegészítéseket tartalmazza, amelyek elősegítik a korábban elmondott kormányzati célok érvényesítését, a felszámolási tevékenység szakmai színvonalának emelését, valamint a felszámolási vagyonértékesítések átláthatóbbá tételét. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot megvitatni, majd azt követően támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy megtiszteltek a figyelmükkel. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat vezérszónoki felszólalásokkal. Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény - rövid nevén: csődtörvény - módosításáról szóló T/6627. számú törvényjavaslat módosítása van most előttünk, amelynek elsődleges célja, ahogy Fónagy János államtitkár úr az előterjesztői expozéjában jelezte, a felszámoló szervezetekbe vett közbizalom erősítése, a vagyonértékesítések átláthatóbbá tétele és a felszámolási tevékenység

szakmai színvonalának emelése. Ennek érdekében a kormány által most benyújtott törvényjavaslat a következő módosításokra terjed ki: felszámolóbiztosok kijelölése, kötelező szakmai továbbképzésük, felszámolói névjegyzékbe való kerülésük és a felszámolói névjegyzék vezetése, valamint a felszámolási vagyoneértékesítések átláthatóságának növelése.

A jelenleg hatályos rendelkezések alapján a felszámolási eljárásokban a bíróság által kirendelt felszámoló szervezet nem jelölhet ki olyan személyt felszámolóbiztosnak, akit a felszámolói névjegyzéket vezető szervnek nem jelentett be. Jelenleg tehát a kijelöléshez elegendő a bejelentés ténye, a nyilvántartásba történő bejegyzés bevárása nem szükséges a kijelölhetőséghez. Ennek következtében előfordulhatnak olyan esetek, amelyek során olyan felszámolóbiztosok végeznek eljárási cselekményeket, akik később nem kerülnek bejegyzésre a hatósági névjegyzékbe. Ez a tény, körülmény mind eljárási jogi, mind a hitelezői érdekek védelme szempontjából aggályos. Ennek elkerülése érdekében a javaslat akként módosítja a felszámolóbiztosok kizárására vonatkozó szabályozást, hogy felszámolóbiztosnak csak olyan személy jelölhető ki, aki már bejegyzésre került a névjegyzéket vezető szerv által.

A törvényjavaslat pontosítja a felszámolói névjegyzékbe nem került, de a folyamatban lévő ügyekben még eljárni jogosult felszámoló szervezetek nyilvántartásból való törlésével és felmentésével kapcsolatos szabályokat. Ennek szükségességét az indokolja, hogy vannak olyan felszámoló szervezetek, amelyek a korábban hatályban volt felszámolói névjegyzékben szerepeltek, de a 2014. február 15-től hatályos, új felszámolói névjegyzékbe nem kerültek bejegyzésre a 130 főben megállapított névjegyzéki keretszám miatt. A kiesett felszámoló szervezetek folyamatban lévő ügyekben még eljárnak, így indokolt volt pontosítani a rájuk vonatkozó szabályokat, mivel a csódtörvény jelenleg nem egységes az új felszámolói névjegyzékbe került és a kiesett felszámoló szervezetek esetében.

A javaslat változásokat tartalmaz a felszámolók névjegyzékét vezető szervvel kapcsolatban is. A 114/2006. (V. 12.) kormányrendelet 2014. szeptember 5-étől hatályos szövege a nemzeti fejlesztési minisztert jelölte ki a felszámolói névjegyzéket vezető szervként; ezt megelőzően a névjegyzékvezetési feladatokat a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal végezte. A törvényjavaslat alapján ezen tevékenységet a miniszter helyett a jövőben az általa vezetett minisztérium önálló szervezeti egysége végzi, amely szervezeti egység ezen hatósági ügyek tekintetében nem utasítható. A szervezeti módosítás célja a minisztérium működésének és szervezetének hatékonyabbá tétele a felszámolói névjegyzék vezetését illetően. Az előterjesztés külön kimondja azt is, hogy a névjegyzéket vezető szerv hatósági döntésével szemben nincs helye fellebbezésnek - ez azonban nem jelent változást a korábbi szabályokhoz képest. Szintén utalni szeretnék a dr. Fónagy János államtitkár úr expozéjában foglaltakra, azokat nem kívánom megismételni. A hatóság döntéseivel szemben nyilvánva-

lón a bírósági jogorvoslat lehetősége a továbbiakban is fennmarad, és ezt a törvénymódosítás is tartalmazza. Tehát a fellebbezés kizártságának kimondása nem jelenti a jogorvoslathoz való jog megszűnését.

A törvénymódosítás további elemei közül ki kell emelni a felszámolási vagyoneértékesítések átláthatóságának növelésére irányuló törekvést. A csódtörvény jelenleg hatályos rendelkezései nem tartalmaznak információt azzal kapcsolatban, hogy az értékesítési eljáráson részt vett licitálók, illetve az eladásra szánt vagyontárgyon elővásárlási joggal rendelkezők megtekinthetik-e a felszámoló által készített jegyzőkönyvet. Nyilvánvalóan méltányolható érdek fűződik ahhoz, hogy az értékesítési eljáráson részt vett licitálók és az elővásárlási jogosultak információhoz jussanak azzal összefüggésben, hogy például milyen szempontok alapján zárt ki licitálókat a felszámoló, és hogyan választotta ki a nyertes ajánlattevőt.

A megismerhetőség azért kiemelten fontos, mert csak ezen ismeretek birtokában képesek megalapozott döntést hozni az érintettek a csódtörvény által biztosított jogorvoslati lehetőségeket illetően. A gyakorlatban pontosan ezen információk hiánya miatt kerül sor oly sokszor vagyoneértékesítéssel kapcsolatos kifogás benyújtására vagy az adásvételi szerződések megtámadására. A javaslat ezt a felmerülő problémát úgy orvosolja, hogy az elektronikus árverés eredményéről és az elektronikus pályázat értékeléséről készült jegyzőkönyvet kérésre a licitáló és az elővásárlásra jogosult részére is meg kell küldeni, azzal a kitételrel, hogy a licitálók személyes adatait anonimá kell tenni, és az elektronikus értékesítési rendszer által adott egyedi azonosító számmal kell szerepeltetni.

Végül, a felszámolóbiztosok szakmai továbbképzését érintő módosításokra sem szeretnék kitérni részletesen, az államtitkár úr elmondta az ezzel kapcsolatos új szabályokat. Ennek értelmében a felszámolóbiztosoknak legalább két évente szakmai továbbképzésen kell részt venniük, amelyet első alkalommal 2016. június 30-áig kell teljesíteni. A határidő módosítására azért van szükség, hogy kellő időt biztosítsunk ahhoz, hogy a felszámolóbiztosok a továbbképzési kötelezettségnek eleget tudjanak tenni, illetve ne forduljon elő az az eset, amikor a szakmája gyakorlását azért kénytelen valaki szüneteltetni, mert esetleges akadályoztatás miatt nem tudja teljesíteni a továbbképzési kötelezettséget.

Idetartozik még a szakmai továbbképzés részlet-szabályozása és a továbbképzéssel kapcsolatos szankciók, tehát az elmulasztásának a szankciói, a továbbképzés nem teljesítésének következménye, a felszámolóbiztos tevékenység végzésére való jogosultság elvesztése, ezért azt gondolom, hogy az ennek elvégzésére adott póthatáridő lehetővé teszi hivatásuk zavartalan gyakorlását a felszámolóbiztosoknak.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A bevezetőben jelzettekre utalva és az államtitkár úr szavait megismételve a felszámolási tevékenység szakmai színvonalának javítása érdekében tett törvénymódosító javaslat megtárgyalását és támogatását kérem.

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Soron következik Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdem azzal, hogy ahhoz, hogy felsoroljam azt, hogy az elmúlt 5-6 évben önök mi mindent nyúltak le a termőföldről a trafikokon keresztül a magánnyugdíj-megtakarításokig, sajnos nem volna elegendő a vezérszónoki időkeret. Ezért a törvényjavaslat tárgyalásakor - megkímélve a Házat egy hosszú és monoton felsorolástól - az aktuális korrupciós törekvésekre szeretnék egészen röviden koncentrálni.

Önök 2014-ben Seszták Miklós felügyelete alá rendelték és ezzel párhuzamosan le is nyúlták a felszámolópiacot. Nyilvánvaló az, hogy a feltételeknek teljesen megfelelő felszámolókat törvénysértően nem vettek névjegyzékbe, a sajtóhírek szerint sok olyan volt viszont, mások, akiket a feltételek hiányában is felvettek, nyilván akik az önök számára jó káderek voltak.

(14.20)

Ezt a rendkívül rossz szakmai színvonalú törvényjavaslatot a felszámolópiac lenyúlásának újabb állomásaként tudjuk csak tekinteni, amit értelemszerűen nem fogunk támogatni. Ószintén remélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy a folyamatnak lesznek majd büntetőjogi következményei is.

Van, tisztelt államtitkár úr, tisztelt képviselőtársaim, amit nem érdemes tovább cifrázni, ennél több szót ez az előterjesztés sem érdemel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keppli Lajos képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Én sem fogom hosszan elhúzni ennek a törvényjavaslatnak a véleményezését. Azt, hogy a felszámolópiacon ma Magyarországon milyen állapotok, milyen viszonyok uralkodnak, nagyon jól láthatjuk a mindennapi esetekből, ügyekből. Hogy ez valóban megreformálásra szorulna, az nem kétséges, de hogy ez a törvény ezt a célt el tudja-e érni, az viszont nagyon is kétséges számunkra, hiszen - amint az már az előttem felszólaló felszólalásában is elhangzott - itt egy újabb állami felügyelet alá vonás, egy újabb lenyúlás szemtanúi lehetünk. A felszámolási eljárások tekintetében olyan befolyást tud gyakorolni ezáltal a kormány és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium a felszámoló kijelölésére akár vagy magára a folyamatra, aminek köszönhetően nyilvánvalóan nem jöhet mindenki szóba, illetve nem lehet számba venni minden olyan

felszámolóbiztos, aki korábban ezeknek az előírásoknak megfelelt volna.

Az is egy elég érdekes dolog, hogy a szabályozás rendelkezik arról, hogy kitolja a felszámolási és vagyonszerzési szakirányú képzettséggel rendelkező személy által teljesítendő szakmai továbbképzési kötelezettség határidejét, és ezzel egyidejűleg csak most, ebben a módosításban rendelkezik a szakmai továbbképzés megszervezésére és lebonyolítására vonatkozó részletszabályokról. Ne feledjük el, hogy már volt egy határidő, ami most járt volna le, és ezt kívánja meghosszabbítani ez a törvénymódosító javaslat, és ezzel egyidejűleg akar csak a részletszabályokról is rendelkezni, egy egészen érdekes jogtechnikai megoldásként. Összességében a többi szabályozás tekintetében, bár tartalmaz olyan részletszabályokat, amelyeket ha egy felületes szemlélő néz, akár azt is mondhatja, hogy a felszámolási szabályok szigorításához vezetnek, vagy pedig, ahogy itt elhangzott, a vagyonértékesítés átláthatóságához, az ördög azonban mindig a részletekben rejlik. Én egészen biztos vagyok benne, hogy a felszámolási eljárások és a csőd-eljárások Magyarországon ettől a törvényjavaslattól nem lesznek hatékonyabbak.

Hogy egy kicsit saját szemszögből is megvilágítom ezt a kérdést, egészen problémás az, hogy milyen hosszúságúak ma Magyarországon a felszámolási eljárások, milyen időkeretben zajlanak le: több évig elhúzódó eljárásokról van szó. Hogy egy kicsit a szakterületemet is érintsem, ennek többek között környezetvédelmi aggályai is vannak, amint azt több, az utóbbi időben bekövetkezett esetben láthattuk, például az Illatos úton a Budapesti Vegyiművek esetében is, ahol egy több évig elhúzódó felszámolás alatt az a környezeti veszélyhelyzet állt elő, amiről nap mint nap tudósított a média, sőt ez még olyan szempontból fokozódott is, hogy az az árukészlet, amely a felszámolási eljárás megkezdésekor még veszélyes vegyi anyagként volt kezelhető, az évek múlásával a különböző kémiai folyamatoknak és egyebeknek köszönhetően veszélyes hulladékká vált, és így szennyezte a környezetet, illetve szennyezi a mai napig is, amíg a felszámolás be nem következik. Ilyen aspektusai is vannak a felszámolási eljárás hosszú ideig történő elhúzódásának, és ez nem az egyetlen példa. Számítalan esetben, sőt az esetek nagy részében bekövetkeznek hasonló környezetkárosodások a felszámolás alatt lévő vagy már felszámolt cégek telephelyein, ahol sajnos már senki nem figyel oda kellő mértékben, hogy ezek a szempontok is érvényesítve legyenek.

Összefoglalva - az egyéni szempont kiemelését félretéve -, maga a jogszabálytervezet szerintünk a továbbiakban sem alkalmas a csőd-eljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény olyan fokú javítására, amely Magyarországon ezt a fennálló, kaotikusnak is nevezhető helyzetet érdemben megjavítaná. Egy teljesen új szabályozás kellene, aminek viszont egy más irányt kellene vennie, nem azt az utóbbi években már megszokott irányt, hogy a kormány igyekszik mindent maga alá gyűrni és mindent saját hatáskörben eldönteni, hogy például ki alkal-

mas felszámolóbiztosnak és ki nem. Én értem azt, hogy ezzel egyfelől sok visszaélést lehetne megakadályozni - és ez nagyon sok olyan intézkedésre elmondható, amiket ez a kormány kezdeményezett -, ha olyan a hozzáállás.

Ha pozitívan használjuk fel a törvény adta lehetőséget vagy intézkedést, akkor alkalmas arra, hogy kiszűrje azokat, akik erre nem alkalmasak. Viszont ennél a kormánynál sajnos számtalan olyan esetet is láttunk, hogy visszaélésre is alkalmat ad, arra, hogy politikai szempontok alapján szűrjék ki a különböző - most nemcsak erről a törvényről beszélek, de erről is - vállalkozókat, a különböző személyeket, akik ezeket a folyamatokat kontrollálni tudják, vagy akik felszámolóbiztosként egy-egy céghez kinevezésre kerülnek.

Ezek miatt a szempontok miatt sem tudjuk nyugodt lelkiismerettel támogatni ezt a törvényjavaslatot. Azt kérem a kormány képviselőjétől, hogy az itt elhangzott ellenzéki észrevételek megfontolása alapján egy olyan törvényt, a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló törvényt terjesszen a Ház elé, amely ezeket a kritériumokat kielégíti. Addig viszont sajnos nem tudjuk támogatni a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki kört befejeztük. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Államtitkár úr jelzi, hogy kíván reagálni. Fónagy államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy először Bárándy képviselőtársam felvetéseire reagáljak. Én nem vitatom, hogy az ő hozzászólását az őszinte politikai és szakmai meggyőződése sugalmazta, de engedjék meg nekem, hogy egy pillanatra én is kiessek a szenttelen parlamenti államtitkár szerepköréből, és a felszámolói karral, valamint a csődeljárással kapcsolatban a szubjektív nézeteimnek is hangot adjak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én az elmúlt évtizedekben nem a felszámolói karból és nem ezen az oldalon voltam ezeknek az eljárásoknak a részese, hanem a bot másik végén ültem. Én az elmúlt évtizedekben megtapasztaltam, hogy a felszámolás, természetesen abban a körben, ahol vitatjuk, egy jogalkotási kérdés, egy szabályozási kérdés, egy állami szerepvállalás, annak vállalása vagy tagadása, de e mögött - kérem, hogy ezt képviselőtársaim is érzékeljék - a múltban is és sokszor ma is emberek és családok ezrei, tízezrei álltak, illetve állnak. Tehát nem mindegy, hogy egy felszámoló hogyan végzi a munkáját, és minden tisztelet azoknak, akik ezt úgy végezték és végzik, ahogy azt a szakmai tisztesség és az általános erkölcsi szabályok megkívánják. Ugyanakkor a másik oldalon látni kell azt a törvényhozói és

kormányzati felelősséget, amely ezeknek az eljárásoknak a tisztaságát, a jogalkotói szándék szerinti végrehajtását sugalmazza.

Éppen ezért - még egyszer mondom, nem vitatva a politikai és szakmai meggyőződést - legyen szabad visszautasítanom képviselő úrnak azokat a megjegyzéseit, hogy itt ki mit meg hogyan nyúlt le. A felszámolói névjegyzék egy hat hónapos pályázati eljárás után alakult ki, akkor - azért ezt is hozzáteszem -, amikor dr. Seszták Miklós még nem volt miniszter.

Az, hogy azt követően ő miniszter lett, egy másik kérdés, a kettő között nincs ok-okozati összefüggés. Azt én megértem, hogy van egy politikai bizalmatlanság, de eleve azt feltételezni, hogy egy korábban ezzel megbízott országgyűlési képviselő arra gondolt volna, hogy majd jó pár hónap eltelte után milyen pozícióba kerül, nem igazán indokolt és nem is megalapozott.

(14.30)

Azt viszont szeretném megismételni, hogy a felszámolói névjegyzék most is, 2014. szeptember 5-től az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter felelősségi körében van, és a mostani módosítás pedig kifejezetten arra irányul, hogy az ezzel kapcsolatos eljárások egységesek legyenek. Kétségtelen, a minisztériumnak is az az érdeke, hogy a működés szervezeti keretei egységesebbek és hatékonyabbak legyenek. Ugyanakkor az ön által is emlegetett, a korábbi Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal illetén feladatkörének átvétele sem az eljárások lényegét, sem a jogorvoslati lehetőségek lényegét nem érinti. Úgyhogy én ebben tudatos politikai vagy hatalmi szándékot nem látok, és megítélésem szerint ilyenek a feltételezésére sem ad okot ez a javaslat.

Kepli képviselőtársam észrevételeivel kapcsolatban: köszönöm azt az észrevételét, amelyben ön is egyetértett azzal, hogy ez az egész szabályozási kör felülvizsgálatra szorult, és a korábbinál és a jelenleginél következetesebb, átláthatóbb rendszert igényel. Azt, hogy ebben a módosításban ennek a lehetősége benne van, ön is elfogadta. Talán nem először mondom már a tisztelt Ház előtt, de a jogalkotásra és a jogalkalmazásra minden esetben igaz, hogy a késsel lehet kenyeret szelni és lehet embert ölni - nem a kés tehet róla, még csak nem is a kéz, amelyik fogja a kést, hanem az agy, amelyik irányítja. Ez mindennel így van, bármelyik, a Ház által tárgyalt jogszabályra el lehet mondani, hogy amennyiben azt úgy használják, ahogy azt az előterjesztés és a tárgyalás után majd reményeim szerint a magyar Országgyűlés elfogadja, akkor a dolog megy a maga útján.

Kérem képviselőtársamat, tételje fel mind a javaslattevőről, mind a jelenlegi kormányról és a parlamenti többségről, hogy nem akarunk a társadalom érdekeivel, a magyar emberek, a magyar gazdaság céljaival és működésével ellentétes gyakorlatot kialakítani ezekkel a javaslatainkkal. Mindezek alapján azt kérem, hogy amennyiben a javaslatot érdemben javító módosító javaslataik vannak, azokat

nyújtásuk be, a szokott rendben megtárgyaljuk, és amennyiben azok elbírálása megtörtént, továbbra is azt kérem, hogy tekintettel a javaslat tartalmára és önök által sem vitatott céljára, a javaslatot majd a végszavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig**. A kormány-előterjesztés T/6629. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat kiemelt célja a polgári légiközlekedési események jelentéséről, elemzéséről és nyomon követéséről szóló 376/2014. európai uniós parlamenti és tanácsi rendeletnek való megfelelés megteremtése. Az uniós rendeletet és a végrehajtására kiadott bizottsági rendeletet a tagállamoknak 2015. november 15-től kell alkalmazniuk, ezért a nemzeti jogszabályoknak is ezen határidőig hatályba kell lépniük.

A törvényjavaslat négy módosítást tartalmaz. A légi közlekedésről szóló törvény módosítását az említett uniós rendelettel való harmonizáció indokolja. A szabályozást úgy alakítottuk ki, hogy azonos szabályok vonatkozzanak az uniós és nemzeti szabályozási hatáskörbe tartozó légi járművekre. Szintén uniós előírás, hogy a légtérhasználati díjak meg nem fizetése esetén megfelelő szankciót kell alkalmazni. E rendelkezésekkel összhangban előírjuk a légiforgalmi szolgáltatás megtagadásának lehetőségét a 60 napon túl lejárt tartozások esetére. A HungaroControl Zrt. a jövőben nem nyújt szolgáltatást azon légi járművek számára, amelyek korábban nem fizették meg a légtérhasználati díjat, ezek tehát nem repülhetnek át a magyar légtéren.

A módosítás egyebek mellett tartalmazza még a szükségtelen légvédelmi riasztások költségeinek megtérítési kötelezettségét is a Magyar Honvédség számára abban az esetben, ha a légiközlekedési hatóság megállapítja a repülési szabályok megsértését.

A légi, vasúti és vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosítását a légi balesetek, események bejelentéséről és elemzéséről szóló uniós rendelet indokolja. Az Európai Unió egyértelmű szándéka, hogy olyan szabályozást léptessen hatályba, amellyel a légiközlekedési balesetek proaktív módon megelőzhetőek. Így a légi közlekedésben működő szervezeteknek, légitársaságoknak, repülőtereknek, gyártó cégeknek be kell jelenteniük minden eseményt a nemzeti hatóságoknak. Olyanokat is, ame-

lyek nem okoznak balesetet, csak eltérnek a normális üzemmenettől. A nemzeti hatóságok ezeket az eseményeket kivizsgálják és elemzik. Az uniós rendelet kibővíti a bejelentendő események körét, így várhatóan ez is az eseményjelentések számának növekedését fogja okozni.

Az egészségügyi és hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosítását a közlekedésbiztonsági szervnek a légi, vasúti és vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatával összefüggő adatkezelése indokolja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A veszélyes áruk nemzetközi belvízi szállításáról szóló európai megállapodáshoz csatolt szabályzat kihirdetéséről és belöldi alkalmazásáról szóló törvény módosításának indoka, hogy az augusztus 20-i budapesti tűzijátékokhoz a Dunán szállított veszélyes áruk, a tűzijátéktesteknek a kilövés helyére történő szállítása során praktikusnak nem tarthatók be ezen megállapodás szabályai. Ehelyett azonban a hajózási hatóság által elrendelt forgalmi zárlat, a rendőrség és a katasztrófavédelmi hatóság kísérelőhajói és egyéb biztonsági előírások kellő biztonságot nyújtanak a szállítás és lebonyolítás során.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy ezt az alapon jogharmonizációs célú törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Törő Gábornak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A törvényjavaslat elsődleges célja a polgári légiközlekedési események jelentéséről, elemzéséről és nyomon követéséről szóló 376/2014. uniós parlamenti és tanácsi rendeletnek való megfelelés megteremtése. A rendeletet és a végrehajtásra kiadott bizottsági rendeletet 2015. november 15-től kell alkalmazni a tagállamoknak, ezért a nemzeti jogszabályoknak is addig hatályba kell lépniük. Ezek alapján a törvényjavaslat négy törvény módosítását szorgalmazza. Az első a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása. Ebben a javaslatban a jogharmonizációs célú módosítások mellett szerepelnek nem jogharmonizációs célú módosítások is, amelyek kitérnek többek között arra, hogy a pilóta nélküli légi járművekre vonatkozó szabályozás előkészítése érdekében törvényi szinten kerül meghatározásra a fogalom, illetve a felhatalmazó rendelkezés miniszteri rendelet megalkotására.

(14.40)

Magyarország állami légi jármű-lajstromjának neve Magyarország légi jármű-lajstromjára módosul, mivel az elnevezés megtévesztő, hiszen a polgári és nem az állami légi járműveket tartják nyilván benne.

A hatályos légi közlekedésről szóló törvény szerint valamennyi polgári légi járművek üzemben tartási engedéllyel kell rendelkezni. A bürokráciacsökkentés és az észszerűség alapján a jövőben kizárólag a lajstromozásra kötelezett légi járműveknek lenne szükségük ilyen engedélyekre és csak abban az esetben, ha azzal gazdasági célú légiközlekedési tevékenységet végeznek.

Módosításra kerül még a légi, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény. Ebben az Európai Unió egyértelmű szándéka, hogy olyan szabályozást léptessen hatályba, amellyel a légiközlekedési balesetek proaktív módon előzhetőek meg. Ez azt jelenti, hogy a légi közlekedésben működő szervezetek, légitársaságok, repülőterek, gyártó cégek jelentenek be minden eseményt a nemzeti hatóságoknak, olyanokat is, amelyek nem okoznak balesetet, csak eltérnek a normális üzemenntől, és ezeket az eseményeket vizsgálják ki, elemezzék. Az elemzés célja a veszélyforrások feltárása és a szükséges intézkedések meghatározása. Módosul még az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény. A módosítást a közlekedésbiztonsági szervek, a légi, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatával összefüggő adatkezelése indokolja. Az európai uniós szabályozás alapján a közlekedésbiztonsági szerv részére felhatalmazást ad az ezen adatokhoz történő hozzáférésre, ezzel egyidejűleg azonban az adatkezelő számára hiányzott a felhatalmazás, hogy ezen adatokat kiadhassa. Előbbiek miatt indokolt felhatalmazást adni az egészségügyi intézmények és az orvosok részére, hogy a közlekedésbiztonsági szerv megkeresése alapján az adatokat kiadhassák.

Mindezek mellett módosításra kerül még, amiről államtitkár úr is beszélt, a veszélyes áruk nemzetközi belvízi szállításáról szóló európai megállapodáshoz csatolt szabályzat kihirdetéséről és a belföldi alkalmazásról szóló 2015. évi LXXXIV. törvény. A módosítás célja, hogy az augusztus 20-i budapesti tűzijátékokhoz a Dunán szállított veszélyes áruk - ilyenek a tűzijátéktestek - a kilövés helyére történő szállítása során praktikusán nem tarthatók be az ADN-szabályzat előírásai. Ehelyett azonban a hajózási hatóság által elrendelt forgalmi zárlat, a rendőrség és a katasztrófavédelmi hatóság kísérelőhajói és egyéb biztonsági előírások kellő biztonságot nyújtanak a szállítás és a lebonyolítás során. A törvény az uniós irányelv biztosította lehetőség alapján tartalmazza a szükséges előírásokat.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony a következő felszólaló, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök

Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ahogy az államtitkár úr már tételesen felsorolta, én nem tenném meg, hogy milyen törvényeket módosít az előttünk fekvő közlekedési tárgyú javaslat. Szeretnék viszont néhány konkrétumot kiemelni ezekkel kapcsolatban.

Konkrétan a légi közlekedésről szóló törvény módosításaiból láthatjuk azt, hogy pontosításra kerül az állami célú légi közlekedés, az ellenőrzött repülőter, a repülőter fogalma, továbbá új fogalomként kerül bevezetésre a pilóta nélküli légi jármű, a pilóta nélküli légijármű-rendszer, a repülőmodell, a katonai körzet, a repülőeszköz és a siklórepülő-eszköz. Ez, azt gondolom, nagyon dicséretes, hogy pontosításra kerülnek ezek a fogalmak. Ezek közül kettőt szeretnék kiemelni. Az első az állami célú légi közlekedés. Itt a 21. cikkelyben meghatározásra kerül ez a fogalom, és itt van egy tételes felsorolás, ahol a honvédelmi, vámhatósági, rendőrségi, határőrizeti célú légi közlekedés és a többi, ezeket a tételeket sorolja. Itt mindenféleképpen lenne majd módosító javaslatunk, hogy ide a katasztrófavédelem is kerüljön be, hiszen jelenleg a katasztrófavédelem nem rendelkezik repülőeszközökkel, de kérdés, hogy egyébként a jövőben ez megtörténik-e valamilyen formában. Tehát, ahogy látom államtitkár úr reakcióját, erről fogunk még a jövőben beszélgetni.

A pilóta nélküli légi jármű kérdésében azt gondolom, hogy az, hogy a kormány elkezd foglalkozni érdemben ezzel a kérdéssel... - hiszen az ténykérdés, hogy évek óta lehet hallani bizonyos nyilatkozatokat ezzel kapcsolatban, a pilóta nélküli légi járművek kérdésével kapcsolatban, és magam is többször írásban mind a honvédelmi miniszter felé, mind pedig különféle, ezzel foglalkozó eseményeken jeleztem azt, hogy nagyon fontos, hogy a drónokkal kapcsolatban tegyen lépéseket a magyar kormányzat is. Hiszen ezeknek a szabályozása hihetetlenül fontos, látjuk azt, hogy nemzetközi törekvés is folyamatosan van arra, hogy megfelelő jogi kereteket biztosítsanak ezeknek az eszközöknek a rendeltetésszerű használatához, és nyilvánvalóan azokat az esetleges kockázatokat, amik ezekkel járnak, azokat - természetesen mindenkinek ez az érdeke - ki tudjuk szűrni.

Na most, nyilvánvalóan ennek van egy nemzetközi kerete, viszont az is tény, hogy ebben van tagállami hatáskör is, és ezért nagyon örülök annak, hogy a kormányzat elkezd foglalkozni ezzel a kérdéssel. Kérdés az, hogy az a fajta stratégia, az a fajta komplex megközelítés, ami a drónokkal kapcsolatos jogi szabályozásról szól, az mikorra várható, milyen formában várható, hiszen szükséges törvényi kereteket meghatározni. Ebben a javaslatban is egyébként találunk utalásokat, miszerint felhatalmazást kapnak a miniszterek, hogy rendelet formájában tegyenek meg bizonyos szabályozásokat és előrelépéseket, de hát egyáltalán nem látjuk a végrehajtási rendeleteket, azt viszont látjuk, hogy egy nagyon korai hatálybalépése van ennek a törvényjavaslatnak, legalábbis ami most előttünk fekszik. Tehát mindenféleképpen igény van arra a mi részünkről is, és azt gondolom, hogy ez abszolút közös, mindenkinek az érdeke, az

állampolgárok biztonságát is az szolgálja, hogy minél előbb lássuk egyébként ezeket a rendeleteket, és minél előbb történjen előrelépő, természetesen a nemzetközi szabályokkal összhangban lévő hazai szabályozás is.

Kiemelném továbbá a légi közlekedésről szóló törvénnyel kapcsolatban, hogy a pilóta nélküli légi járművek üzemeltetésével összefüggő adatokat a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatal kezeli, ugye, ezt is szabályozza a törvény, valamint egyértelművé válik, hogy az állami légi jármű fedélzetén elhelyezett veszélyes áruk szállítás előtti ellenőrzésére a Katonai Légügyi Hatóság, a légi jármű parancsnoka, a légiközlekedési szakszemélyzet és honvédelmi érintettség esetén a Magyar Honvédség logisztikai támogatásáért felelős szervezetének képviselője jogosult. Eddig ugye, nem rendelkezett külön az állami légi járművel történő veszélyes anyagok szállításának ellenőrzéséről a jogszabály.

Egyértelművé válik az, hogy a külföldi állami légi járműnek a magyar légtérbe való berepülése iránti kérelmet meghatározott kivételekkel a külpolitikáért felelős miniszternek kell benyújtani, valamint rögzítésre kerül a csapatmozgások diplomáciai engedélyeztetési eljárása, tekintettel arra, hogy az elmúlt évek tapasztalatai alapján pontos szabályozás hiányában többször gondot okozott a csapatmozgások diplomáciai engedélyeztetési eljárása. A javaslat a csapatmozgásokra vonatkozó utalást tartalmazza. Ezzel kapcsolatban szeretném azt kiemelni, hogy ez a paragrafus a törvényben, ami az említett témát taglalja, olvasnám is: „Az Alaptörvény 47. cikke szerinti csapatmozgások esetén a diplomáciai kérelem alóli mentesség nem mentesít a csapatmozgásra vonatkozó közjogi engedély alól.

A diplomáciai kérelem alóli mentességgel rendelkező államok ilyen esetben megfelelő időben kötelesek engedélyt kérni.” Itt a „megfelelő időben” megfogalmazásra szeretnék rákérdezni államtitkár úrtól, illetve felmerül a kérdés, hogy célszerű lenne ezt bővebben meghatározni, hiszen ez a megfelelő időben, ez kérdés, hogy mit jelenthet.

Visszatérve magához a teljes javaslatához, lehetővé válik a légi navigációs szolgáltatások megtagadása, ha a fizetésre kötelezettnek 60 napnál régebbi tartozása van. Úgy emlékszem, ezt államtitkár úr is említette.

(14.50)

Lehetővé válik, hogy amennyiben felróható emberi magatartás és nem például műszaki meghibásodás indokolja a légvédelmi készenléti szolgálat riasztását, úgy a szükségtelen riasztást előidéző annak költségeit térítse meg a Magyar Honvédség számára. Tekintettel arra, hogy ezekben az esetekben a légi jármű vezetője valamely jogszabályban is rögzített repülési szabályt sért meg, amelyet jelenleg is a légiközlekedési hatóság vizsgál, arra is a légiközlekedési hatóság lesz jogosult, hogy a riasztás szükségtelen voltát megállapítsa.

Továbbá azon légi járművek esetében szükséges az üzemben tartási engedély, amelyek gazdasági célú légiközlekedési tevékenységet végeznek. Az állami légi jármű és a pilóta nélküli állami légi jármű üzemben tartásához nem kell üzemben tartási engedély. Itt az üzemben tartási engedéllyel kapcsolatban azért szeretnék kérdést megfogalmazni, hátha államtitkár úr tud nekem erre majd válaszolni, hogy ugye, jelenleg ehhez az üzemben tartási engedélyhez kötődnek például a jövedékiadó-visszaigényléshez kötött üzemben tartói jogok is, és a légi jármű felhasználhatóságának módját is ez az engedély szabta meg, amittől például az adott légi jármű biztosítási feltételei is függttek, és ez jelentősen befolyásolja például a fizetendő díjakat. Míg belföldön végrehajtott repülések esetében az üzemben tartási engedélyeztetés megszűnésével nem biztos, hogy van probléma, kérdés, hogy egyébként az országhatáron kívüli repülések esetében ebből adódhatnak-e a jövőben problémák vagy pedig nem. A megszüntetett engedély hiányában lehetnek akár a biztosítási kockázatvisszevitellel összefüggő költségnövekedések is, amivel lehet számolni, tehát ezt kérdésként fogalmaznám meg államtitkár úr felé, hogy ebben folyik-e gondolkodás.

Továbbá pontosításra kerül még ugyanebben a törvénymódosításban, hogy a honvédelmi miniszter nem csupán a katonai légiforgalmi irányító és légvédelmi irányító szakszolgálat ellátásához vonatkozó szakmai ismeretekre lévő képzést, hanem a katonai repülésirányító szolgálat ellátásához szükséges szakmai ismeretekre vonatkozó képzésről is gondolkodik, és ez az utóbbi kategória egy összefoglaló név, ez magában foglalja a katonai légiforgalmi irányító, légi bevetésirányító, harctéri repülésirányító és a lőtéri repülésvezető szolgálatokat is. Ezeknek a szolgálatoknak a működtetése a NATO integrált légvédelmi rendszerhez történt csatlakozásból és a honvédség más nemzetközi szerepvállalásaiból adódó kötelezettség. A honvédelemért felelős miniszternek biztosítania szükséges, hogy a katonai repülésirányító szolgálat a polgári légi navigációs szolgálatokra előírttal azonos biztonsági garanciát nyújtó szinten és a műveleti elvárásoknak megfelelően működjön, beleértve a képzést is.

A képzéssel kapcsolatban pedig van egy számomra markánsnak mondható változtatás a törvényben, amelyben gyakorlatilag az intézmény megnevezést felcserélik szervezet megnevezésre. Tehát a honvédelemért felelős miniszter által kijelölt szervezetek végezhetik ezt a képzést. Felmerül a kérdés, tényleg finoman teszem föl csak ezt a kérdést, de hogy mi alapján fogja kijelölni ezeket a szervezeteket, és ez mondjuk, azért lehetőséget biztosít kiszervezésre, akár egy burkolt privatizációra is.

Tehát hogyha esetleg valamilyen indoklást kaphatunk azzal kapcsolatban, hogy ez a változtatás miért szükséges, akkor az szintén nagyon jó lenne. Továbbá rendelkezik arról a törvény, hogy létre kell hozni és adattartalmának rendszeres aktualizálásával kell fenntartani Magyarország légiközlekedési terep- és akadály-adatbázisát; azt gondolom, ez is nagyon pozitív.

Szeretnék áttérni pár mondatban a légi, vasúti, vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló törvény módosításaira. Itt a törvény hatálya kiegészül az egyéb közlekedési esemény bejelentésére vonatkozó rendelkezéssel. A szervezetek által tett bejelentések nyomon követését a közlekedésbiztonsági szervezet végzi, együttműködve a légiközlekedési hatósággal, az egyes közvetlenül a közlekedésbiztonsági szervezet-hez érkező bejelentések elemzését pedig a légiközlekedési hatóság a szervezettel együttműködve végzi. Jelenleg évente nagyságrendileg 500 olyan bejelentés érkezik, amelynek az elemzését, nyomon követését EU-rendelet alapján kell végezni. Viszont tekintettel arra, hogy ennek a rendeletnek az értelmében megváltozik a bejelentésre köteles események köre, az előterjesztő becslései szerint várhatóan a bejelentések száma 50 százalékkal fog emelkedni.

Valamint pontosításra kerülnek a törvényben a közlekedésbiztonsági szerv 24 órás baleseti ügyeleti szolgálatának feladatai, valamint a kialakult gyakorlat alapján a közlekedési baleset és egyéb közlekedési esemény szakmai vizsgálatával összefüggésben indult közigazgatási hatósági eljárás szabálysértési és büntetőeljárás során a közlekedésbiztonsági szerv, a hatóságok és az eljáró szervek közötti együttműködés szabályai.

A javaslat továbbá az áldozatok jogaira vonatkozóan is tartalmaz rendelkezéseket. A vasúti, vízi közlekedési balesetek vagy események esetén felhatalmazást ad a közlekedésbiztonsági szervnek, hogy információkat közöljön az áldozatokkal, azok hozzátartozóival vagy azok képviselőivel, továbbá nyilvánosságra hozza az eseményvizsgálat során feltárt tényekkel és az eseményvizsgálat során követett eljárással kapcsolatos információkat a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok figyelembevételével. Amint említettem, november 15-én aktuális a hatálybalépés, a légiközlekedési felügyeleti díjakra vonatkozó rendelkezések pedig a kihirdetést követő 31. napon lépnek életbe.

Két fontos pillért szeretnék még kiemelni. Az egyik a légiközlekedési hatóság felügyeleti díjainak a lényeges emelése. Erre több minden utal, például a rendelkezés külön időpontban történő hatályba lépése is, és ez teljesen egyértelmű, hogy hátrányos az érintett vállalkozásoknak és személyeknek. Ez részünkről semmiképpen nem támogatható, hogy ezek a díjak megemelésre kerüljenek, hiszen abszolút elrugaszkodnak az inflációs várakozásoktól és az iparág hazai képviselőinek a teherbíró képességétől is. Tehát maga a díjemelés nem támogatható. Látjuk, hogy így is nagyon sok, mondhatjuk, hogy már most is nagyon sok légi jármű keres úgymond otthont az Európai Unió más tagállamaiban, hiszen az EU-n belül szabad mozgásra van ilyenformán lehetőség. Hozzáteszem, hogy ez a mai nap is azért működik így, mert látjuk, hogy jelenleg is magas díjakról beszélhetünk, és nem abban látjuk a megoldást, hogy ezeket a díjakat emeljék, hanem inkább a hatóság általános költségeit növelő tételeket kellene csökkenteni, azokat kellene lefaragni, a működést gazdasá-

gosabbá tenni, és ezzel lenne inkább nagyobb hatékonyság elérhető, nem pedig ezeknek a díjaknak az emelésével. A másik pedig, ami fontos kérdés még számunkra, amit államtitkár úr is említett, ugye, az augusztus 20-ai tűzijáték indokolná, hogy a hajózási hatóság eltérést engedélyezzen az egyes veszélyes áruk szállítása során az ADN-szabályzat hatálya alól. Ez nemcsak a 20-ai tűzijátékkal kapcsolatban lenne alkalmazható, hanem minden más esetben is. Nem támogatjuk azt, hogy biankó felhatalmazás történjen ezzel kapcsolatban.

Tehát több említett pontban, amit próbáltam így besűríteni a 15 perces felszólalásba, természetesen fogunk beadni módosító javaslatokat ehhez a törvényhez. Ha ez így marad, ebben a formájában, akkor így nem tartjuk támogathatónak, viszont természetesen a módosító javaslatok kapcsán is egy bizottsági vitában, egy részletes vitában erre vissza fogunk térni, és nagyon reméljük, hogy míg tényleg a jogharmonizáción túl vannak előremutató rendelkezései a javaslatnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ezért megvan a szándék arra, hogy a további javító javaslatokat is befogadja a kormányzat. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amint azt az egyes közlekedéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános indoklásában is olvashatjuk, több uniós jogszabály hatálybalépése teszi szükségessé a jogharmonizációs célú módosítást. Egyébként nem is szándékom megismételni államtitkár úr fölvezetését, valamiféle jobbikos parafrázisát adni itt a dolgoknak, ezért igyekszem csak a lényegre szorítkozni.

(15.00)

Az előttünk fekvő javaslat első része a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása, ennek a törvényjavaslatnak az 1. §-a vezeti be a pilóta nélküli légi jármű kifejezést, tulajdonképpen drón-szabályozásról van szó; egyelőre tulajdonosi adatok rögzítésére irányuló bejelentési kötelemmel, de ez a későbbiekben nyilván tovább fog majd szigorodni, hiszen ha a világban zajló változásokat szemléljük, akkor be kell látni, hogy mindez elkerülhetetlen lesz előbb-utóbb.

Beleásva magamat itt a drónok világába, felkészülve a törvényt módosítás tárgyalására, elmondható, hogy világviszonylatban és Magyarországon is hódítanak ezek a szerkezetek. Nálunk már akár több száz ilyen is röpködhet a levegőben. A jogalkotás azonban még nem tart lépést ezek használatával, de 2018-ra megszülethet az uniós szintű egységes szabályozás is. Azt látni kell, hogy világszerte hatalmas az igény a drónok iránt. Jelenlegi becslések szerint

pedig ma már havonta százezer ilyen eszköz talál gazdára a világon. Ezeknek a népszerűsége a magánemberek és a vállalkozások körében is töretlenül nő, tehát indokolt lesz ennek a szabályozása. A következő tíz évben a katonai és a civil drónpiac mérete becslések szerint elérheti akár a 70-80 milliárd eurót is, 2035-re pedig a technológia alkalmazása akár a mindennapok részévé is válhat.

A Facebook drónokkal akarja eljuttatni az internetet a világ kevésbé fejlett részeire, a Google vagy éppen az olyan nagy csomagküldő cégek, mint az Amazon és az Alibaba pedig házhoz szállításban kísérletezik a drónokkal. Jó tudni, hogy ha nem is ilyen mértékben, de Magyarországon is terjednek ezek az eszközök. Ez év nyaráig tudomásom szerint mintegy száz kereskedelmi célú használatra vonatkozó engedélyt adott ki a Nemzeti Közlekedési Hatóság légügyi hatósága.

Amiről itt még beszélni kellene, az a magyar légtér igénybevételével kapcsolatos pont, amiről egyébként képviselő asszony itt az előzőekben már részletesen beszélt, feltette ezzel kapcsolatos kérdéseit, ezt akkor most nem ismételném meg.

A javaslat az 5. §-ban rögzíti, hogy amennyiben felróható emberi magatartás és nem például műszaki meghibásodás indokolja a légvédelmi készenléti szolgálat riasztását, úgy a szükségtelen riasztást előidéző annak költségeit térítse meg a Magyar Honvédség számára. A Jobbik szerint mindez teljesen jogos, hiszen szabálysértésnek minősül a segélyhívó számok, a 105, a 112 rendeltetéstől eltérő igénybevétele is, ahol a szabálysértő köteles bizony megteríteni a szerv szükségtelen vonulásának és a megtett intézkedéseinek a költségét.

A további paragrafusokban a módosítás a személyzet által vezetett egyéb repülőeszközök, például sárkányrepülő és társaik lajstromozási kötelemre irányuló előírásokat fogalmaz meg. Ennek újfent közlekedésbiztonsági okai vannak, amelyek a Jobbik részéről természetesen támogatást élveznek. Az állami tulajdonú légi járműveket és drónokat viszont kiveszik az üzemben tartási engedélyezés alól, mivel lajstromozva vagy nyilvántartásban vannak, ez lényegében adminisztratív egyszerűsítés, ami szintúgy pártolendő.

A 9. § értelmében szigorodik az eddigi ingatlanokra vonatkozó szabályozás, ez most kiegészül az erdőtelepítéssel és a mezőgazdasági tevékenységgel. Mindez repülésbiztonsági szempontból nyilván jó, de állampolgári szempontból jelentős többletterheket jelenthet, mivel már nemcsak az építés, hanem az erdőtelepítés, mezőgazdasági tevékenység is engedélyköteles lesz, és nemcsak a katonai légügyi, hanem a katonai hatóság jóváhagyása is szükséges ezekben a speciális esetekben. További szigorítás, hogy már nemcsak a kormány tudja ezt rendeletben előírni, hanem például önkormányzati rendelet is szabályozhatja. A biztonsági többletelőírást az alacsonyan berepülő pilgári személyzet által vezetett repülő és a drónok indokolják, hasonlóképpen indokolt a biztonsági téradatbázis létrehozása is. Ezt támogatni tudjuk. A 11. és 12. § messzemenően indo-

kolt egészségügyi és büntetőjogi összeférhetlenségeket tartalmaz, ezeket listázza, a Jobbik ezzel azonosulni tud.

A 13. § szól a HungaroControl Zrt. feladatainak kiegészítéséről repülésmeteorológiai feladatok ellátásával és a műszer szerinti repülési eljárások tervezésével. Kénytelen vagyok rákérdezni és megkérdezni államtitkár urat, hogy milyen potentátnak van esetleg érdekeltsége ebben a cégben, hiszen még az államháztartásról szóló törvényt is módosították miatta. Hatályon kívül helyezték azt a paragrafust, amely korlátozta a HungaroControl Zrt. gazdasági társaságban történő tulajdonszerzési lehetőségeit. Így lesz egyébként lehetősége a feladatainak a fent említett kiegészítésére.

A repülésmeteorológiai és a Budapest körzetében való műszeres repülési eljárások tervezése ugyan nem kifogásolható feladatbővülés, bár a zárórendeletek között felhatalmazza a kormányt a szolgáltató vagy szolgáltatók kijelölésére, ami monopóliumhelyzetet jelent. Ugyanakkor fel kell tételeznünk, hogy a közhasznú feladatellátás okán indokolt ennek a monopóliumhelyzetnek a biztosítása.

Ami viszont a hosszú távú üzleti érdekek elérése céljából történő cégalapítást, tulajdonrészszerezést illeti, számomra felettébb rejtélyes. Tisztelettel kérdezem tehát az előterjesztőt, mégis mire gondoltak itt. Ha a társaság feladatai a magyar légtér felügyeletére, igénybevételének elosztására, forgalomszervezésre, légi járművek felderítésére, biztonságba helyezésére, tájékoztatásra, menetrendi egyeztetésekre, tehát kvázi közszolgáltatási tevékenységre vonatkoznak, úgy mik lehetnek azok a hosszú távú üzleti érdekek, amik miatt gazdasági társaságokban tulajdonrészt kellene szereznünk, ilyeneket alapítani? No, de hogy nyugodtabb légtérbe navigáljunk, az ezt követő több szakasz EU-jogharmonizációs módosítás, illetve fogalmi meghatározások szakmai módosítása, ami persze támogatható.

A 17. § előírásai teljesen jogosak, hiszen elvárható, hogy a közelmúltban történt franciaországi repülő tragédia után a repülőn vagy repülővel dolgozó személyzet egészségügyi helyzetére még nagyobb figyelmet fordítsanak. Emlékeztet a Germanwings 9525-ös Barcelona és Düsseldorf közötti menetrend szerinti járatának tragédiája, amikor is az Airbus A320-as típusú repülőgép 2015. március 24-én lezuhant a Nyugati-Alpokban. A gépen 144 utas és 6 fő személyzet tartózkodott. A szörnyű tragédia felelőse, a 27 éves első tiszt, Andreas Lubitz 2013 szeptember óta szolgált a fapadosnál és 630 repült órája volt. A német ügyészség március 27-én közölte, hogy a Lubitz lakásán tartott házkutatás során olyan összetépett dokumentumot találtak, amely szerint Lubitz orvosi kezelés alatt állt, és betegsége miatt aznap nem is dolgozhatott volna, búcsúlevelet azonban nem találtak. A hatóságok szerint Andreas Lubitz valószínűleg szándékosan vezette hegyoldalnak a vele együtt 150 embert szállító repülőgépet. Aztán 2015. április 2-án jelentették be, hogy megtalálták a másik fekete dobozt, amelynek adatai megerősítették azt a feltételezést, hogy az öngyilkos pilóta szándéko-

san pusztította el a repülőgépet és utasait. Tehát hogyha csak erre az egy esetre gondolunk, akkor ez is megerősíti azt, hogy igenis fontos az ilyesféle törvény módosítás. Nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a törvényjavaslat következő része, az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény módosítása is teljes mértékben támogatható a Jobbik részéről. Csakúgy, mint a légi, a vasúti és közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosításáról szóló rész, amely EU-jogharmonizációs és közlekedésbiztonságra vonatkozó szakmai előírások módosítását tartalmazza. Ebben mi semmiféle politikai szempontból eltérően megítélhető elemet nem találtunk, tehát a Jobbik részéről ez is támogatható. Egyetlen kérdés csupán a 31. §-sal kapcsolatban lenne, amely a közlekedésbiztonsági szerv feladatainak bővítését tartalmazza, tekintettel arra, hogy a 376/2014/EU rendelet értelmében megváltozik a bejelentésre köteles események köre. Becslések szerint várhatóan a bejelentések száma 50 százalékkal emelkedni fog, tehát adekvát, ideillő jogos kérdés, hogy erre a KBSZ személyi állománya, infrastruktúrája fel van-e készülve.

Az 53. § alatt, legvégül kerül sor a Genfben, 2000. május 26-án kelt, a veszélyes áruk nemzetközi belvízi szállításáról szóló európai megállapodáshoz, az úgynevezett ADN-hez csatolt szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló 2015. évi LXXXIV. törvény módosítására. Itt az előterjesztés során ennek részletes indoklása elhangzott, teljes mértékben támogatni tudjuk. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, tisztelt Országgyűlés, az általános vitát lezárom. Az államtitkár úr jelzi, hogy előterjesztőként kíván reagálni. Öné a szó, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban engedjék meg, hogy megköszönjem a támogató megnyilatkozásokat és külön megköszönjem mind a két hozzászólónak a szakmai alaposítást, amely egy ilyen témában, minden más témában is, de egy ilyenben különösen indokolt.

Engedjék meg, hogy néhány dologra reagáljak! Az egyik – általánosságban -, hogy a felvetett kérdések egy részére a javaslat indokolása választ ad. Ami a felvetéseket és a hozzászólás közben a képviselő asszony által is észrevett reagálásomat illeti, meg kell mondanom, hogy ezt az előkészület során én is megkérdeztem a javaslatot összeállítóktól, hogy a ka-

tasztrófavédelem miatt nem szerepel ebben a felsorolásban, tehát illetően ismerős volt a felvetés. A válasz az volt, amit, ha megengedi, én itt megismétlek, hogy az állami légi jármű fogalmát a chicagói egyezmény határozza meg, és lényegében a perdöntő az, hogy nem a légi jármű által végzett feladatot határozza meg a besorolást. Például a légi mentés is állami feladat, de polgári légi járművel történik uniós szabályok alapján, tehát más a besorolása. Illetően tehát a javaslatban szereplő felsorolás meggyőződésünk szerint korrekt, hiszen a chicagói egyezményhez igazodik, na most, ha mi a nemzeti szabályozási körben eltérő fogalmi felsorolással operálunk, az csak zavart okozhat, ha a nemzetközi jog, a nemzetközi szerződésekben szereplő fogalmi felsorolásoktól eltér. Tehát - hogy mondjam - tartalmilag logikus az ön kérdése, már nekem is feltűnt, de ez rá a válasz.

Mind a két képviselőtársam foglalkozott a drónokkal a kérdésével. A drón a szép új világ, úgyhogy nyilvánvaló, hogy a mostani százezres darabszám, ahogy a képviselő úr is mondta, várhatóan a sokszorosára fog növekedni. Ennek a szerepe, hatása mind a légi közlekedés biztonságára, és meg kell hogy mondjam, hogy számos egyéb más biztonsági kérdésre számos kérdést és szabályozási igényt vet fel, ezt Magyarországon is érzékeljük, ezért előkészítés alatt áll egy miniszteri rendelet, amely egy rugalmas, betartható, de biztonságos, reményeink szerint biztonságos jogszabályi környezetet teremt. Az Unió hatáskörébe tartozik a 150 kilogramm feletti drónokkal a szabályozása, erre figyelemmel az általam előbb említett nemzeti szabályozás a 150 kiló alattiakra fog vonatkozni. Csak megjegyzem, hiszen számos, egyébként lakossági és egyéb bejelentkezés is történt, hogy a miniszteri rendeletben kategóriákat szeretnénk létrehozni mérettől függően szigorú szabályokkal, a nagyobbaknál gyakorlatilag a légi járművekkel azonos szabályokat kívánunk bevezetni.

Engedje meg, képviselő asszony, hogy a hatósági díjnál megemlítssem, mert ön emelést említett, hogy miért emeljük a hatósági díjakat. Nem emeljük; korábban ez így nem volt szabályozva, régebben egy klasszikus hatósági eljárás volt, kérelem, hatóság, engedély, ami egy-két évig volt érvényes, és a hosszabbítás esetén újabb kérelmet kellett benyújtani, nyilvánvalóan újabb eljárás során. Az igazgatási szolgáltatási díj - és egyébként ez egy generális államigazgatási szabály - mindig a kérelemhez kapcsolódik. Ami ebben változás, hogy az EU-rendeletek alapján az engedélyek nem járnak le, tehát nincs egy vagy két éves, ismétlődő megújítási kötelezettség, hanem ami engedélyt egyszer kiadtak, az a visszavonásig érvényes. Illetően tehát az én meggyőződésem szerint nem emeljük a díjat, hanem az ennek a határidő nélküli engedélyezésnek a során felmerült eljárási költségeket kell megfizetni, ami mindig a tényleges költségekhez igazodik.

Ha már a hatóságokról van szó, a képviselő úr kérdezte, hogy a hatóság felkészült-e a várható növekvő feladatokra. Meggyőződésem szerint igen, de nyilvánvaló, hogy ha az elkövetkezendő években ebben változás lesz, akkor ezt figyelembe fogjuk ven-

ni. Úgy gondolom, hogy a Nemzeti Közlekedési Hatóság az elmúlt időszakban is, jelenleg is mind személyi, mind tárgyi feltételeit illetően - hogy mondjam - jól ki van staffírozva, úgyhogy el tudják látni a feladatokat. Meg szeretném nyugtatni a képviselő urat, hogy a HungaroControl százszázalékos, kizárólagos állami tulajdonban van, úgyhogy e tekintetben nem látunk veszélyt.

Az augusztus 20-ai eseménnyel kapcsolatban én úgy gondolom, hogy ez nem egy biankó feltételrendszer, hanem az augusztus 20-ai tűzijáték a hazai - hogy mondjam - társadalmi működéshez hozzátartozik, és ennek a megrendezése és szabályszerű megrendezhetősége mindenképpen indokolja azt, hogy a nemzeti szabályok szerint ezt akár egy ilyen egyedi kivételi rendszerrel is figyelembe vesszük. Egyébként azt, hogy ezen a területen fokozott figyelemre van szükség, minden ilyen tömegrendezvény és éppen az augusztus 20-ai, akár tűzijátékkal kapcsolatos események mutatják, hogy bizony szükség van arra, hogy ezeket szabályozzuk a saját nemzeti vagy saját hazai igényeinknek és lehetőségeinknek megfelelően.

Mind a két képviselőtársam jelezte, hogy módosítókat kívánnak benyújtani. Ezeket előre is köszönöm, nyújtsák be, a bizottsági munka során ezeket meg fogjuk tárgyalni. Ezek megtárgyalása után én továbbra is kérem, hogy ezeket az alapvetően jogharmonizációs, kisebb részben a hazai szabályozást javító és átláthatóbbá tevő és például a drónok tekintetében az elkövetkezendő időszak követelményeit kiszolgáló szabályozási javaslatainkat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a mai napon 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink végére értünk. Megköszönöm a munkájukat. Az Országgyűlés hétfőn, 11 órakor folytatja az ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó napot kívánok!

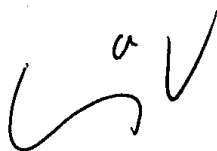
(Az ülésnap 15 óra 19 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)